

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ (Kara Cüppeliler).....	7
1 Toth Kitabı	10
2 İskenderiye'de yok olan	2
20 3 Dzyan dörtlüklerif.....	28
4 Rahip Tritheme'in sırrı.....	37
5 John Dee'nin kara aynada gördüğü	45
6 Voynich elyazması	53
7 Mathers elyazması.....,-.....	61
8 Deli eden kitap: Excalibur.....	70
9 Profesör Fllippov sorunu.....	79
10 Çift sarmal ,;.....	87
Son söz	93

ÖNSÖZ

KARA CÜPPELİLER

Bilgiye karşı bir Kutsal Birleşme Yıin, bazı sırları yok ettirmek için düzenlenmiş bir birlikte yönetimin bulunduğunu düşünmek gerçekdişJ gibi gelir. Oysa, bu varsayım büyük nazi komplosundan daha gerçek-drşı değildir. Yalnız şimdi Kara Tarikat örgütünün ne derece tam, üyelerinin dünyanın tüm ülkelerinde ne derece çok. ve bu komplonun ne derece başarıya ulaşmış olduğunu anlıyoruz.

Bunun içindir ki daha eski bir komplonun varsayımını öncel olarak reddetmek gerekmez. Bütün tarih boyunca düzenlice ortadan kaldırılmış olan lânetli kitabın konusu birçok yazarı, H. P. Lovecraft'ı, Sax Rohmer'ir Edgar VWallace'ı esinledi kuşkusuz. Bununla birlikte, bu konu bir yazın konusu değildir yalnızca. Bu düzenli yok etme o derece değer taşır ki in-saira özgü bilginin çok hızlı gelişmesini engellemeği amaçlayan sürekli bir komplonun olup olmadığı sorulabilir. Coleridge böyle bir komplonun olduğuna inanmıştı ve üyelerine "Porlock'tan kişiler" diyordu. Bu ad ona Poriock köyünden gelen ve onu yaptığı çok önemli bir işi sonuçlandırmasını engelleyen bir kişinin ziyaretini düşündürüyordu.

Batı tarihinde olduğu kadar Çin ya da Hint tarihinde de bu entrikanın izleri bulunur. Bundan dolayı bu lânetli kitapların bazıları üzerinde ve bunların düşmanları konusunda gerekli her soruşturmayı bir araya getirmek bize zorunlu göründü.

Önce lânetli kitapların birkaç sağlam örneğini verelim. 1885'te, yazar Saint-Yves d'Alveydre son kitabını ortadan kaldırmak için bir buyruk alır, yoksa cezası ölümdür: Mission de rinde en Europe et Mission de !'Europe en Asie. La question des Mahatmas et sa solu-tion. (1) (1) Avrupa'da Hind Misyonu, Asya'da Hind Misyonu, Mahatmalar Sorunu ve Çözümü 7

LANETLİ KİTAPLAR

Saint-Yves d'Alveydre bu buyruğa boyun eğdi. Bununla birlikte, bir nüsha yıkımdan kurtuldu ve yayıncı Dorbon ağabey. 1909'da, bu tek nüshadan başlayarak bunu, çok sınırlı sayıda, yeniden bastı. Oysa, 1940'da Almanlar, Fransa'ya ve Paris'e geldiklerinde, buldukları bu baskının bütün nüshalarını yaktılar.

1897'de, yazar Stanislas de Guaita'nın mirasçıları, arşivlerini olduğu gibi, yazarın kara büyü konusunda yayınlanmamış dört elyazma-sını da yok etmek buyruğunu aldılar, yoksa cezası ölümdü. Buyruk yerine getirildi, bu elyazmalarından hiçbir şey kalmadı geriye.

1933'te, naziîer Almanya'da Gül-Haçlar üstüne Die Rosenkreuzer, Zur Geschichte emer Reformation (1) kitabının nüshalarının hepsini yakıyorlar.

1970'de bu kitabın bir baskısı yeniden çıkıyor ama bu baskının gerçek kitaba benzer olduğunu hiçbir şey göstermiyor.

Bu örnekleri çoğaltabilirdim ama bu kitabın akışı içinde bunları yeterli sayıda bulacağız. Bu lânetli kitapların düşmanları kimdir? "Kara Cüppeliler" diyeceğim bir topluluğun varlığını düşünelim. Bütün Plan&te- yanlısı ya da Planete - karşıtı (2) konferanslarında, uğursuz görünüşlü bir karanlık kişiler takımını, hep aynı kişileri görünce bu adlandırma düşüncesi kafama takıldı. Bu kara cüppelilerin uygarlık kadar eski olduklarını düşünüyorum; üyeleri arasında Fransız yazarı Joseph de Mafstre'ı ve Rusya'nın Nicolas II'si sayılabilir sanırım, Bence, bunların rolleri bilginin

çok hızlı ve çok geniş bir yayılışını, bizden önce gelen uygarlıkları yıkımlarına götüren yayılışı önlemektir. Bu uygarlıkların iziyle birlikte, bize, ilkesî bilginin korkunç tehlikeli olabildiği ortaya atmağa dayanan bir gelenek kalmıştır, bence. Büyünün ve simyanın saklanış yöntemleri, sanki, bu görüşle birleşir,

Çağdaş bilimin, bugün, bizzat kendisini kimi zaman çok tehlikeli olduğunu kabul ettiği de görülebilir. College de France profesörü, Michel Magat, çağdaş silahlanmalarla ilgili ortak bir yapıtta {Flam-marîon) daha yakında şöyle diyordu: "Bütün bilimin lânetli olduğunu kabul etmek gerekir belki."

Büyük Fransız matematikçisi A. Grothendieck Survivre bülteninin son sayısında bilimin olası sonuçları konusunda şunu yazıyor: "Hele (1) Rozkruva -Güllühaç Tarikatı-

(2) Planete (Gezegen), yazarın L Pauvvels ile kurduğu bir aylık derginin adı. Çev. 8

KARA CÜPPELİLER

gelecek on yıllarda insanlığın (üç milyar insan, üç milyar yıllık biyolojik evrim..) ortadan silinmesinin olasılığını düşünürseniz, bu anlaşılmayacak kadar korkunç şey, coşku verici kapsam olarak kesinlikle boş. ciddiye alınması öyleyse olanaksız bir kavramdır. Ücret artışları için, söz özgürlüğü için, üniversitede seçime karşı, kentsoyluluğa, içki düşkünlüğüne, ölüm cezasına, kansere, ırkçılığa karşı - gerektiğinde Vietnam savaşına ya da kısaca savaşa karşı savaşıyoruz. Ya yeryüzünde yaşamın ortadan kaldırılması? Bu herbirimizin anlayışını aşar, bir "gerçekleşemezdir. Bu arada, bulabildiğimiz en karşı - etki olan bir konuya başvurarak kolay sonuçlar aramaktan huylanarak, hemen hemen bundan söz etmekten utanıyoruz." Ve gene:

"Yeryüzü'nde bütün yaşamın yok olması tehlikesiyle karşılaştığımız bugün, bu aynı akıl almaz işleyiş bu tehlikenin gerçekleşmesini " ve bütün ülkelerin aydın ve bilimle uğraşan "seçkinleri de içinde olmak üzere, içimizden çoğunun gerekli savunma tepkilerini engelliyor. Yüksek bir çaba ve böylesi yasaklayıcı işleyişlerde bilinçlenmeyle bu tehlikenin atlatılmış olabildiğini umabiliriz yalnızca."

Bu metnin yazılmış olduğundan bu yana, ve daha yakınlarda, bilimsel kongrelerde bu çok tehlikeli bulguların sansür edilmiş ya da ortadan kaldırılmış olmasının gerektiği düşüncesinin yayıldığını sık sık duydum. Bu yılın başlangıcında, Association anglaise pour l'avan-cement des sciences (1) toplantısında, insan türünün birçok çeşitlinin aym biçimde zeki olmadığı olasılığını sansür edecek ölçüde böyle bir bulgu örnek diye gösterildi. Bütün önde gelen bilginler böyle bir bulgunun

yayınma her yolla engel olmanın gerektiği oranlarda ırkçılığı körükleyeceğini bildirdiler, öyleyse günümüzün bazı seçkin bilginlerinin "Kara Cüppeliler" sınıfına katıldığı oldukça ryi görülecekti.

Uydurma denen bilimlerde, seve seve bilimler - ötesi adını verdiklerimde olduğu kadar şaşmaz denen bilimlerde de bu açıklanmayacak kadar tehlikeli bulguların bulunduğu gerçekten ortaya çıkar.

Ama pek uzun zamandır tehlikeli bulguları içeren kitapların ya da belgelerin yöntemfice yok edilişi, önceden ya da tam yayımlanışları sırasında uygulandı. Bütün tarih boyunca bu böyle yürümüştür. İşte göstermeğe çalışacağımız budur. (1) İngiliz Bilim Geliştirme Derneği 9

1 TOTH KİTABI

Ünlü İngiliz arkeolog, Sir Mortimer Wheeler, şöyle yazabildi. "Arkeoloji bir bilim değil de bîr kangütmedir."

Hiçbir yerde, bu kesleme romantik arkeologlarla klâsik arkeologların kıyasıya çarpıştıkları Mısır arkeolojisi alanından daha gerçek değildir. Klâsik arkeologlara göre, Mısır arkeolojisi hiçbir sorun yaratmaz ve burada neolitikten daha ileri bîr uygarlık biçimine sürekli bir geçiş, kesinlikle doğal biçimde gerçekleşen geçiş, görülür. Tersine romantik arkeologlar için, resmî arkeoloji topluluğuna bağlı olmayan bağımsız araştırmacılar için de, Mısır'ın eskiliği çok daha önemlidir ve çözülmeyen sorunlar sanıldığından çok daha fazladır. Klâsik Mısır arkeolojisinin bu düşmanları arasında, îkî adı, Renâ Schvaller de Lubicz'le C. Dafy King'ı seçeceğim. 1891 'de doğan ve 1961 'de ölen ilki, özellikle, Aor, Adam, l'homme rouge (piyasa dışı özel baskı, 1925); L'appel dıı fou [piyasa dışı öze\ baskı); Aor, sa vie, son oeuvre (Paris, Colombe Yayınlan, 1963); Le ror dû la thfocratie pharaonîque (Paris, Flammarion, 1961); Le mîracîe Ğgyptien (Paris, Flammarion, 1963); Le temple de l'homme, Apel du Sud â Louksor'u [Dervy'de depoda, Paris, 1957, 3 cilt); Marseille'de Cahiers du Süd'lerde, hele 358. sayıdaki değişik yazılar gibi Propos sur ĞsotĞrlsme et symboEîsme'i (Paris, La Colombe, 1960) yazdı. Önce Matisse'in öğrencisi, ressam oldu. Büyük savaş sırasında, orduda kimyagerdi, kimya da onu simyaya götürdü. Böylece Gececiler Kardeşliği diye bir topluluk kurdu. Özellikle Henri de R6gnierf Paul Fort, Andre Spire, Henri Barbusse, Vincent d'Indy, Antoine Bourdel, Fernand L6ger ve George Polti bu topluluğun arasında bulunuyordu,

Bu topluluğun içinde, kapalı bir ezoterik kurul, Gizemci Tekrardo-ğuş Tarikatı Kardeşleri, batan uygarlıklarmki gibi belirli bir sayıda sorunu inceliyordu. Saint - Moritz'e, sonra Palma

de MaJorque'a, daha sonra Loukson'a yerleşen Schvaller de Lubfcz, Mısır'ın sırlarını inceledi.
10

TOTH KİTABI

Alexandre Varille gibi belli bîr sayıda mısırbilimci onun görüşünü izledi; ötekiler, tersine, bu görüşe şiddetle karşı çıktılar ve şimdiye kadar sürüp gelen bir kangütmedir başladı. C. Daly King'e gelince, üstelik çok resmî, maddeci, ruhbilimci, anglo-sakson ülkelerinin öğretiminde okunan, Beyond Behaviourism (1927), Integrative Psychology (W. M. ^e H. E.H. Marston'la ortaklaşa (1931), bir de The psychology of consciousness (1932) gibi üç klâsik kitabın yazarı bir bilgindir bu.

C. Daly King 1946'da Yale'de uykuda oluşan elektromagnetik olgular konusunda bir fizik doktora tezi verdi. Derken yüksek bilinç durumlarına, gelişmeleri sırasında insanın olağan uyanıklıktan çok uyanık olduğu durumlara eğildi, bu.çalışma başka bir klâsik kitapla, The states of human consciousness'le (University Books, N Y 1963) sonuçlandı.

Bu kitabın provalarını düzeltirken ve eski Mısır'da düşünce bilimleri üzerine önemli bir yapıt hazırlarken öldü (1).

Schvaller de Lubicz'le C. Daly King arasındaki belki tek ortak nokta, bilimsel bilgilerinin yüksek düzeyidir. Bu bakımdan, bu çok değişik iki kafa temel iki sonuçta birleşir, önce, Mısır uygarlığının, en azından 20.000. belki 40.000 yıllık ilginç eskiliği; öte yandan, eski Mısır'da, insan zihni konusunda olduğu kadar dış evren konusunda da bilgilerin ileri durumu. Bu görüşü resmî arkeoloJinfnkiyle karşılaştıralım. Resmî arkeoloJiye göre, 6000 yıl önce Mısırlılar henüz ilkel oymak üyeleri idi. Resmî arkeologların önemli ve tanınmış bir yorumcusu, Leonard Cottrell, The Penguîn book of lost vvorlds'da, sayfa 18'de, şunları yazmada: "Nil kıyısında yaşayan bu yarı-arap oymakları yığışımını, çok kısa bîr zamanda, 3000 yıl süren çok uygar bîr Devlet'e çeviren birşey oldu. Bu olanın özelliğine gelince, elbette ki çözmeğe çalışabiliriz. Ama arkeoloJik kanıtlar bize birçok ipucu verir ve yarınki bulguların boşlukları dolduracaklar; umülabilir."

Romantik arkeologlarla aykırı görüşlü arkeologlar buna karşılık olarak hiçbir zaman bu kaba

değişimin olmadığını ileri sürüyorlar. Bunlara göre, Mısır uygarlığının Yeni - Gine'deki ilkelerin çağdaşları-

(1) Söylentiye göre, savaştan önce Fransa'da Emperyalte koleksiyonunda çevrilen polis romanlarının yazarı gene C. Daly King'miş 11

LANETLİ KİTAPLAR

mrz olmaları gibi, kendi çağdaşları olan ilkellerle kesinlikle hiçbir ilgisi yoktur. Bunlara göre, Mısır uygarlığının kaynakları başkadır ve bu kaynaklar henüz bulunmamıştır.

Özgür Afrika'daki arkeologların çoğu bu kanıdadır ve içlerinden kimileri eski Mısırlıların Zenciler olduklarını, Mısır'ın gizli kaynaklarını Afrika'da da aramak gerektiğini bile düşünürler.

Toth Kitabı sorununu incelemek için bu çok eski bîr Mısır - öncesi uygarlığı varsayımına bağlanmak gerekir,

Toth, edindiğimiz bütün Mısır belgelerine göre, Mısır'dan önce gelen insandan daha kutsal bir mitologya kişisîdir. Mısır uygarlığının doğuşunun başlangıcında, rahiplerle firavunların elinde başka dünyaların tüm sırlarını kapsamış ve sahiplerine pek büyük güçler vermiş olacak olan belki de bir tomardan ya da bir yığın yapraktan oluşma Toth Kitabı olmuş olacaktı. İ.Ö. 2500'de Mısırlılar yazı yazıyorlar ve kitaplar kaleme alıyorlardı. Bu kitaplar papirüse yazılmıştır. Kitap demek anlamına gelen bibi sözcüğü papirüs tomardlarının önemli dışsatum limanı olan Lübnan'daki Byblos limanının adından gelir, İ.Ö. 2500'deki Mısır yazınında bilim ve tıp kitapları, dinsel metinler, elyazmaları ve kurgu-bilim yapıtları bile bulunur. Hele, Keops'un babası, firavun SnofruYıun serüvenlerinin öyküsü eşsfz bulgular, devler ve makinaiarla gerçek bir düşgücü romanıdır. Günümüzde yayınlanmış olabilirdi.

Toth Kitabı öyleyse birçok kez gizli gizli kopya edilen ve eskiliği 10000 ya da belki de 20000 yıla dek uzanan çok eski bir papirüs olarak görülebiliyordu. Ama somut bir nesne hiçbir biçimde bir simge değildir.

Daha çok ateşte yakılmış olabilen somut nesne, öyleyse. Başına gelenin ne olduğunu göreceğiz.

önce Toth'un kendisini e!e alalım. Başı bir ibiş kuşunun başı olan bir insan yaratığı olarak tasarımılanmıştır. Elinde bir kamyş kalemle parşömen üzerine yazmak için kullanılan o mürekkebin bir paletini tutar. Öteki iki simgesi ay ve şebektir. En eski geleneğe göre, yazıyı bulmuş ve tanrıların bütün toplantılarında yazmanlık etmiş. Az şeyi bilinen Hermopolis kentinin ve üzerlerinde daha da az şey 12

TOTH KİTABI

bilinen yeraltı ülkelerinin üyesidir. Toth sonradan, Hermes'le özdeşleşmiştir (1). insanlığa yazıyı iletiyor, sonra temel bir kitap, o ünlü Toth Kitabı'm, bütün eski kitaplar arasında eski, sınırsız gücün gizemini de içeren ki-tabı yazıyor.

Okunan ve 1868'de Paris'te yayınlanan Turin papirüsünde bu kitaba ilk imâ görülür. Bu papirüs firavuna karşı büyümlü bir entrikayı, yüzlerine göre yapılmış balmumundan heykeller yoluyla başlıca danışmanlarını olduğu gibi firavunu da büyüyle ortadan kaldırmayı amaçlayan entrikayı anlatır. Cezalandırma korkunç olmuş. Saray'ın kırk subayıyla altı soylu kadını ölüme mahkûm olmuş ve öldürölmüş. Öbürleri kendilerini zehirlemişler. Lânetli Toth kitabı ilk kez o zaman yakılmış.

Bu kitap daha sonra Mısır tarihinde Ramses II'nin oğlu, Khanuas'ın ellerinde görölüyor Bir yazıcınınmkfnden dfeğil de, Toth'un kendi elinden çıkan gerçek nüshayı ele geçirmiş olacaktı. Belgelere göre bu kitap güneşli yüz yüze görmek olanağını veriyormuş. Yeryüzü, deniz ve gök cisimlerine ilişkin gücü düzenliyormuş. Aralarında anlaşmak için hayvanların

kullandıkları, gizli yetenekleri yorumlamak gücünü gösteriyormuş. Ölülerini diriltmek, uzaktan etki yapmak olanağını sağlıyormuş. Tarihsel Mısır belgelerinde bütün bunlar bize anlatılmıştır.

Böyle bir kitap, kuşkusuz dayanılmaz bir tehlikedir, Khanuas gerçek kitabı yakıyor ya da yaktığını ileri sürüyor. Aynı metin bu ateşten doğma kitabın ateşle yok olmaz olduğunu söylediğinden, serüven öyleyse çelişiktir. Ama bu "yok olma" gerçekleşiyse bile, ancak geçicidir. Kitap Metternich dikilitaşının, Mehmet Ali Paşa'ca Metternich'e sunulmuş olduğundan böyle anılan dikilitaşın üzerindeki yazılarda gene ortaya çıkıyor. Bu dikilitaş 1828'de bulunmuş olup İ.Ö. 360'dan kalmadır. Mısır tarihi bakımından, bu öyleyse yeni bir belgedir. Ayrıca bu dikilitaşın akreplerin ısırmasına, güçlükle kanıtlanabilen etkiye karşı, Avusturya'da az bulunan akrepleri koruduğu görölüyor. Bu dikilitaş her halde üç yüzü aşkın tanrıyı, içlerinde başka yıldızların çevresinde dolanan gezegenlerin tanrılarını da temsil ediyor - hiçbir şey uydurmu-

(1) "... Ay - tanrı... Mısırlılar CehutJ derlermiş, Toth biçiminde de yazılıyor... Herseyi yaratan, yazıyı bulan, ruhların günahlarını teraziyile tartar odur. Yunanlılar onu Hermes'le bir tutmuşlardır,.. Arab'larda İdris peygamber olarak bilinir. 13

LÂNSTLİ KİTAPLAR

yorum, Metternich dikilitaşının yani okuyucularının çoğu taşın kurgu-bilim yazarlarını ilgilendirdiğini ileri sürüyor.

Toth ta, bu dikilitaş üzerinde, kendi kitabını yaktığını ve Set şeytanını (1) ve kötülüğün yedi efendisini uzaklaştırdığını bildiriyor.

Sorun bu kez sonuca bağlanmış görünüyor. İ.Ö" 360 yılında Toth Kitabı törenle yakılmıştır. Ama uydurma öykü gene de yürüyor. İ.Ö. aşağı yukarı 300'den başlayarak, Toth'un bu kez simyanın kurucusu, Hermes Trismegistos'la (2) özdeşleşmiş olarak ortaya çıktığı görülüyor. Özellikle İskenderiye'de, her saygı gören büyücü, elinde Toth Kitabı olduğunu İlerî sürüyor ama, kitabın kendisinin ortaya çıktığı hiç görülüyor : bir büyücü kitabı elinde bulundurmakla övündü mü, bir terslik İşini bozuyor.

İ.Ö. I. yüzyılın başlangıcıyla İ. S. ikinci yüzyılın sonu arasında Cor-pus hermeticum'u birlikte oluşturan çok sayıda kitap görülüyor. V. yüzyıldan başlayarak, bu metinler toplanmıştır ve bunlarda gene Toth Ki-tabı'na başvurular görülüyor ama kitabı bulmak olanağını sağlayan tek bir özlü ize rastlanmıyor hiçbir zaman. Bu dizinin en ünlü metinleri Asclepîus, Kore Kosmou, ve Pormandres adını alır. Hepsi Toth kitabına başvururlar ama, hiçbiri hiçbir zaman ne onu doğrudan doğruya anarlar ne de onu incelemek yolunu gösterirler.

Bununla birlikte Asclepîus batan uygarlıkların gücüne ilişkin garip benzetmeler taşır: "Atalarımız tanrılar yaratmak sanatını bulmuştu- Heykeller yaptılar ve canlar yaratmayı bilmediklerinden, şeytanlarla meleklerin ruhlarını çağırıp bunları kutsal sır sayesinde tanrıların görüntülerine yerleştirdiler, öyle ki bu heykeller iyilik ve kötülük yapmak gücünü kazandılar."

Mısır tanrıları ve Toth'un kendisi de böylece yaratılmış olacaktı.

(1) -Karanlıklar - tanrı,.. Tanrı Gebeb'ın oğlu, Osiris'le İsls'in kötülükçü kardeşidir... Kardeşi Osiris'i kıskanır ve onu öldürmeğe çalışır...*

(2} "Mısırlıların ay tanrısıJ Thot'a Yunanlıların verdiği ad... Üç kez büyük Hermes anlamındadır. Yunanlılar onu eski bir Mısır kralı, din adamı ve büyücülüğün kurucusu saymışlardır. Yunan inançlarına göre astroloji ve simya bilimlerini de o kurmuş, Tevrat'a göre o altıncı kuşaktan bir peygamberdir... Kalemle yazı yazan ve dikiş diken, terzi, ilk insan odur.... 14

TOTH KİTABI

Kim tarafından yaratılmışlardı? Bu söylenmiş değildir. Mısır'dan önce gelen büyük uygarlıkça. (*)

Asclepius'a göre bu tanrılar İsa'nın zamanında gene de vardılar ve etkindiler: "Libya dağlarındaki büyük bir kentte yaşıyorlar ama, fazlasını söylemeyeceğim."

Bu hermetik yazılar bütünü özellikle Nock ve Festugi'ce bulunmuş. Corpus hermeticum'da (Bude dizisi, Paris, 1945-54) yayınlanmış olabilir. Kurgu - bilime ilişkin olarak düşünülmüş bile de olsa düşgücü-nü kamçulamak özelliği vardır bu metinlerde. Saint - AugustinusTla başka birçok tanrıblırmci ve filozof bununla yakından ilgilenmişlerdir.

Bunlar kuşkusuz Toth Kitabı'nı yayan metinlerdir. Milâdın V. yüzyılından günümüze dek kitap o denli sıkça görülüyor ki basımcılığın ve fotoğrafçılığın bulunuşundan önce bunun nasıl yayılmış olduğu sorulabilir. Engizisyon kitabı tam otuz kez yaktı, ellerinde Toth Kitabı olduğunu ortaya atanların başına gelen garip olayları sıralamak için de bütün bir kitap gerekirdi.

Ne olursa olsun kitabın basılmış ya da bir yolla çoğaltılmış olduğu görülmedi, hiçbir zaman, XV. yüzyıldan bu yana garip bîr efsane dolaş* mağa başladı. Bu efsaneye göre Toth Kitabı'nı elinde bulunduran gizli topluluk bunun bir özetini, herkesçe anlaşılabilir bir biçim fiş takımını haika yaymış olacaktı. Bu fiş takımı ünlü tarot oyunundan başkası olmayacaktı. Bu düşünce ilk kez Antotne Court de G6belin'in bir kitabında : Le monde primitifte enine boyuna

açıklanmıştır. Bilim adamı, La Rochelle Kıraîlık Akademisi üyesi, Court de Gebelin, bu yapıtı dokuz cilt olarak 1773'den 1783'e kadar yayımlandı. Burada İskenderiye yıkımından kurtulan eski bir Mısır kitabına varmış olduğunu ortaya atar, ve bu kitap üzerine şunu söyler: "Kitap onların en ilginç konulardaki tamamen gizli bilgilerini kapsıyordu. Eski Mısır'ın bu kitabı tarotlar oyunudur - bu iskambil kâğıtları halinde elimizde vardır."

Bu parça bana açık gelmiyor. Yazar İskenderiye kitaplığında daha önce bir tarot oyunu bulunduğunu mu söylemek İstiyor acaba? Ya da İskenderiye yıkımından kurtulan bir Mısır kitabının tarot oyununun bir fiş takımı, Toth Kitabındaki derslerin bir özeti olduğunu ortaya döktü* günü mü bildirmek istiyor?

E") Geleneklere göre Batık Ati an ti s Uygarlığının bir kolonisi olan Mtsrr, at la nt i s bilimlerini biliyorlardı. [R-M. Notu.) 15

LANETLİ KİTAPLAR

Bu konuda hiçbir şey bilmiyoruz. Tarot oyununun* özellikle yeni çağda, çok ilginç İncelemelerin, bunlar arasında da, çağdaş ressam Baskine'in yazık ki basılmadan kalan incelemesininllbnusu olduğu bellidir kuşkusuz.

Gerçekler alanında kalmak üzere, tarot oyununun 1100'e doğru ortaya çıktığının görüldüğü söylenebilir. Oyun 78 kâğıttan oluşuyordu ve bugün de gene böyle oluşuyor, 52 kâğıtlık iskambil oyununun ve fal açışa yarayan oyunun buradan geldiği de söylenebilir genel olarak. Bu" kabullenilen düşüncelerin çoğu g&i, yanlış kabul edilen bir düşüncedir*

Başlangıçta, bu kâğıtlara nebi deniyordu, peygamber anlamına gelen İtalyanca söz. Tarot sözünün kaynağı bilinmiyor.

Tarot sözünün Fransızca söylenişi, taro'nunT Orta'nın, ya da ordre du temple'ın [1) bir çevirmesi olduğu varsayımı karşısında en büyük kuşkuluiuk gösterilebilir. Çevirmelerle nereye olursa olsun varılır. Tampliye'lerin tarotları almış ve benimsemiş olmaları olasıdır, ama hiçbir şey onların bunları çevrelerine yaymış olduklarını kanıtlamıyor. Nepotâon III zamanındaki Millî Eğitim'in kitaplık memuru, Christfan Pi-tois, 1876'da çıkan, Histoire de la Magle'sinde, uygarlığının ortadan kalkışından önce Mısır'ın en önemli bilimsel sırlarının tarotlara geçirilmiş olduğunu ve Toth Kitabı'nın gerçeğinin burada bulunduğunu söyler.

Kabul ediyorum ama, insan biraz daha İnanıdırıcı kanıtlar isterdi. Tarotların gösterdiği gibi son derece belirsiz simgelerde, insan ne olursa olsun bulabilir, gerçekten de bulmuştur, öyleyse durum deği-şinceye kadar, ta rotlarla özetlenen Toth Kİtabfının bu öyküsü bana efsaneyi andırıyor geliyor.

XVIII. yüzyılda, saygı gösterilen her şarlatan elinde Toth Kitabı olduğunu ortaya atıyor. Hiçbiri bunu göstermedi ve bunun için çoğu 1825'e kadar Engizisyon'un odun yığınlarında yok olmuştur: gerçekten 1825'te, Engizisyon İspanya'da gene de ortalığı kasıp kavuruyordu. XX. yüzyılda olduğu

gibi XIX. yüzyılda da, ellerinde papirüs ya da (söylentiye göre, Gaston Leroux,nun ünlü romanında, Le fauteuil han"

(1) "Ordre du temple." Temple [ampliye] Tarikatı. Bu tarikat, 1119*da. Fransız şövalyesi Hugues de Payens ve birkaç şövalye arkadaşınca kurulmuştur. Tarikatın amacı, kutsal kenti, Kudüs'ü korumakmış. Güçleri, varlıkları 1312'y© kadar sürmüştür. Çev. 16 t

TOİH KİTAHI

t6'de, işin içme karıştığı görülen Toth Kitabı olduğunu ileri sürecek kadar çok şarlatan yok değildir.

Ama kitabı elinde taşıyanların başına gelen olaylar çok karışık olduğundan, kimse kitabı yayınlamayı göze alamazdı.

Sandığım gibi ve şu kitabın göstermeğe çalıştığı üzere, uluslararası bîr Kara Cüppeliler ortaklığı varsa, bu ortaklık en eski Mısır'la çağdaş olmalı ve o zamandan bu yana etkinliğini göstermelidir. Toth Kitabı Yi in sırlarını elinde bulunduran ve bu sırJardan yararlanan çağdaş topluluklara imâda bulunan C. Daly King kadar ağırbaşlı yazarlarda, bu konuda kaynakçalar bulunur. C. Daly King OrageTla GurdJieff'irt böylesi toplulukların üyesi olduklarını ileri sürüyor. Orage'i tanımadım ama, bir yalancı olan GurdJieff'i tanıdım.

Bu özel durumda, Ç. Daly King'in iyi niyeti şaşkınlık uyandırabil-dî. Bununla birlikte insanın sırf kişisel çabasıyla Mısır yöntemine uygun olarak üstün bilinci kazanmaya ulaşamadığını, kendisine göre de, yönetilmiş olmaksızın bu tür bir girişimi gerçekleştirmenin son derece tehlikeli olabildiğini yazar. Bu girişim en ağır sonuçlar doğurabilir" özellikle yaralar açabilir. Gene ona göre "bu yöntemi yalnız bJr nitelikli ve etkileyici kişiler örgütü öğretebilin kazanılan yöntem yaimzca böyle bir örgütün içinde uygulanmış olabilir. Okuyucuya tek başına

deneylere, kalkışmamayı en ciddî biçimde haber veriyorum. Bununla birlikte, bu yöntem insan b' linçinin etkinliği için pratik bîr yol açar",

Böyle bir örgüt varsa, elinde ister istemez Toth Kitabı ya da kitaptan geriye kalanı olabilmelidir. Ve Mısırlılar mumyalara uyguladıklarının aynı koruma yöntemlerini papirüse uyguladıysa, bir papirüsün XIX. yüzyıla kadar kalabildiğini, ondan sonra fotoğrafının çıkarılmış olabileceğini düşünmek hiç te saçma değildir. Adı anılan örgüt XIX. yüzyıldan çok önce fotoğrafçılığı tanımış olmadıkça, sorun yoktur.

Cromvell'in kayın biraderi ve gizli polisinin başkanı. Thurloe, karanlık odasında fotoğrafa benzer bir yöntem kullanmış gibi görünüyor.

Bu metinler çözülebildi mi? Burada gene Mısırbilimcilerinin uyuşmazlığına düşüyoruz. Sax Rohmer resmi Mısırbilimcileri üstüne şunu yazdı "İnsan tümünü kaynatsaydı da böyle elde edilen akışkanı imbik- I

17

lânetli kitaplar

ten geçirseydi, bir mikrogram düşgücü elde edemezdi." Bu pek doğru görünüyor. Hiç değilse 1920'ye doğru hiyogrolifleri resmî olmayan gerçekten çözebilir arkeologlar oldu sayılır.. Schwiller de Lubicz bu gibi uzmanlardan ders almırşa benzer. O kadar ki, gizli bilimin birkaç ögesini elinde bulunduran küçük bir topluluğun, İ.Ö. 1971 yılında olduğu kadar İ. S. 1971 yılında da dayanıklı varlığı yatsmamaz.

İşte, C. Daly King'e göre, bu gizli bilime ilişkin bir örnek: "Mısır'-da, gerçek okullar vardı ve piramitler içinde ders veren okul, Büyük Okul, gerçekten önemliydi, özelliği gerçek evren üstüne nesnel, gerçek bilgiydi. Öğrencilere sunulan olanaklardan biri de, titizlikle hazır lanan bir ders sayesinde, hepimizin olduğu aşağılık - varlıklardan, gerçek varlıklara dönüştürmek Üzref kendi öz bedenlerinin doğal ama kuş* ku edilemez görevlerini yerine getirmek olanağıydı.

"Büyük Okul sahip olmadığımız bir bilimi aydınlığa kavuşturmuştu : ruhbilimsel optik bîlîmlydî bu. Bu bilim kendilerine gösterilen bir yüzde yalnız kötü olanı yansıtan aynaları incelemek olanağını veriyordu. Böyle bir ayna "ankh - en - maat", gerçeğin aynası adını alıyordu. Büyük Okul'a kabul edilen aday içinde^ktitttolan herşeyl eleyinceye kad^ kendini

temizkmiş^ldüğundari ^nadaVtik hiçbir şey görmüyordu. Böyle bir aday bir duru ayna Ustası adını alıyordu."

Bütün bunlar daha fazlasını öğrenmek isteğini doğuruyor. Ama kimilerinin insanlığın bu bilgileri edinmeğe hazır olmadığını düşündükleri, Kara Cüppeliler örgütünün de Toth Kitabı'nın yayınlanmasını önlemek için herşeyi yaptığı anlaşılabilir durumdadır* Bu örgüt bugüne kadar bunda çok başarı göstermiş gibidir.

Bu kitabın neyi içerdiğini bilmediğimden, bir düşünce vermek ben-Jee^gOÇTTJrT^eFçşkten bilinmeyecek kadar tehlikeli sırlar var olabilir, /ruhbilimsel optik ir) sırrı da bana kuşkusuz yazgıya bağlı gibi geliyor. ^Am^bağneztHTlfe boşinançlılar da vardır.

Bu boşinançlılara seslenerek, konu dışına da çıkarak, Tout Ankh Amon'un mezarının açılışında hazır bulunan herkesin ortalama yaşam süresi üzerine sağlam bir sayılama yapıldığını belirtelim; ortalama olarak yaşamları yaşlılarınınkinden daha uzun sürmüştü. Öyleyse bütün lânetli mezar ve firavun laneti öykülerini doğrulamaksızın kabul etme* yelim. Ama Tout Ankh Amon'un mezarı gerçekten açılmıştı, 18

TOTH KİTABI

Öte yandan, "göğün ve yerin bütün sırlarını biliş-i bildiren herhangi bir Mısır papirüsü gerçekte ancak birinci derece denklemlerin çözümünü tanımlar.. Öyleyse Toth Kitabı'nın düşmanlarının işi fazla büyüttükleri mümkündür. Haklı olmaları da mümkündür.

Belli olan şey, gerçek metnin desteğini ve resmîni sağlamakla, Toth Kitabı'nın bir çevirisi olsaydı. her yayıncının bunu yayınlamadan önce duraksayacağıdır. Ben bile... Bölüm le ek Nefer-Ka~Ptah, Toth Kitabı'nı nasıl buldu

Lin Carter'ce bir Golden citles, far antoloJisinde anılan bu safyü-rek ama gerçek öyküyü, Brian Brovvn'nun The vvisdom of the Egyptians'-ın da (New York, Brentano's, 1928) buldum. Nefer-Ka-Ptah eski bir Mısır rahibi sayesinde Toth Kitabı'nın izini bulmuş. Kitap yılanlarla akrepler ve özellikle ölümsüz bir yılanla sak-lartmışmış. Kutulanmış bir dizi kaplara konmuş, bu kaplar bir ırmağIn dibinde yatıyormuş, Isis rahibinin, bir büyücünün yardımıyla Nefer-Ka- Ptah, büyülü bir kaldıraçla kutuyu kaldırmıştı. O zaman ölümsüz yılanı ilci parçaya birbirinden yeterince uzak kuma gömmüş. O zaman kitabın İlk sayfastnı okumuş, göğü, yer'i, boşluğu, dağları ve denizi, kuşları, balıkların ve hayvanların dilini kavramış böylece. İkinci sayfayı okumuş ve Güneş'in karanlık gökte parladığını ve Güneş'in çevresinde tanrıların kendilerinin büyük görüntülerini görmüş.

Bunun üzerine sarayına dönmüş, yeni bir papirüsle bir bira çömleği almış, papirüse Toth Kitabı'nın gizli sözlerini yazmış, bunları biravla yıkamış ve birayı içmiş .Büyük büyücünün tüm bilgisi böylece ona geçmiş,

Ama Toth ölüler ülkesinden çıkagelmiş ve korkunç bir şekilde öcünü almış. Nefer-Ka-Ptal<ın oğlu, sonra Nefer-Ka-Ptah'ın kendisi ve karısı-ölmüşler. Onu bir kiral oğluna yaraşır onurlarla gömmüşler ve Toth'un gizli kitabı onunla birlikte toprağı boylamış.

Kuşkusuz sonsuza dek değil. Çünkü Toth Kitabı yüzyıllar boyunca gene görülüyor. Nefer-Ka-Ptah'ın mumyası İle, toth Kitabı'nın çevresini sarmış olan sonraki bir efsane onun Tyanalı Apollonlus'ca yeniden bulunmuş olacağını söylüyor. < 2

İSKENDERİYE'DE YOK OLAN

Büyük İskenderiye kitaplığının ortadan kaldırılışı milâdın 646 yılında Araplarla tamamlanmış oldu. Ama bu ortadan kaldırılış başka yıkımların önüne geçmişti ve bu inanılmaz bilgi koleksiyonunu yok etmeğe yönelik saldırı ayrıca pek anlamlıdır.

İskenderiye kitaplığı Ptolemaios I'ce ya da Ptolemaios II'ce kurulmuş olmalı gibi görünüyor. Kentin kendi de" adının gösterdiği üzere, İ.ö. 331 'le 330 başında Büyük İskender'ce

kurulmuştu. Kitaplığın bütün bütüne yıkılmış olmasından önce aradan yaklaşık 1000 yıl geçti/ İskenderiye hiçbir biçimde tahta kullanılmadan, bütün bütüne taştan yapılmış bir kent olmak bakımından dünyanın ilk kenti oldu belki. Kitaplık, araştırmacılar için ayrılan on büyük salonla odalardan oluşuyormuş. Kuruluşunun tam tarihi ve kurucusunun adı gene de tartışılıyor ama, yalnızca o dönemde saltanat süren kiralın değil de kitaplığın düzenleyicisi ve yaratıcısı anlamında, gerçek kurucu, Phalerli Demetrios adında biri olmuş olmalı gibi görünüyor. Başlangıçta, kurucu yedi yüz bin kitabı toplamış ve sonradan boyuna yenilerini katmış. Kitaplar kiralın isteklerine göre satın alınmışmış.

Bu İ.ö. 354'le 348 arasında doğan Phaler'li Demetrios Aristoteles'in kendisini tanımış olmalı. İ. Ö. 324'te halk hatibi olarak ortaya çıkıyor, 317'de Atina valisi seçilmiştir, İ.Ö. 317'den 307'e kadar, on yıl Atina'yı yönetiyor.

Belli bir sayıda yasa, özellikle cenaze törenlerinde gösterişin kaldırılması konusunda bir yasa çıkarmış. Onun zamanında, Atina 90000 yurttaştan, kendini benimsettirmiş 45000 yabancından ve 400000 köleden oluşuyormuş. Demetrios'un kendi, kişiliği konusunda, tarih bize. onu ülkesindeki şıklığın hakimi diye gösterir: saçlarını oksijenli suyla sarıya boyamada ilk Atinalı o olmuş. 20

İSKENDERİYE'DE YOK OLAN

Sonra, valilikten uzaklaştırıldı ve Teb'e gitti. Burada, uçan daireler üstüne belki ilk yapıt olan. Gökte ışık dağılımı konusunda diye, biri garip başlıklı, birçok kitap yazdı.

İ. ö. 297'de, firavun Ptolemaios gelip İskenderiye'ye yerleşmesi için onu kandırıyor. O zaman kitaplığı kuruyor. Ptolemaios I, İ. ö, 283'te ölüyor; oğlu Ptolemaios II de, Demetrios'u Mısır'daki

Busrris'e sürgün ediyor. Demetrios buraca, zehirli bir yılanca sokuluyor ve bundan ölüyor.

Demetrios Mısır'da Ptolemaios I adına bilimlerin ve sanatların koruyucusu olarak ün salmıştrr. Ptolemaios II. bilimler ve özellikle zooloJiyle olduğu kadar kitaplıkla da ilgilenmeği sürdürüyor. İ.Ö. 327'de doğan, ve ayrıntıları ve ölüm tarihi bilinmeyen Efesli Zenodotus'u kitaplık memuru olarak atamış.

Bundan sonra, bir dizi kitaplık memuru, yüzyıllar boyunca, parşömenler, papirüsler, gravürler, kimi geleneklere kulak vermek gerekirse basılı kitaplar bile yığarak, kitaplığı genişletiyor. Kitaplık öyleyse tamamen paha biçilmez belgeler içeriyor. Özellikle, Roma.daki muhalifleri topluyor.

Belgeler f. ö. 131'e kadarki kitaplık memurlarının oldukça gerçeğe yakın bir çizelgesini çıkarmak olanağını verir.

I.ö. den ye,

Phalerli Demetrios Efesli Zenodotus

282

y-

282 260

Kurenefi Callimachus Rodoslu Apollonius y- Kureneli Eratostenes Bizanslı Aristophanes
Apollonius l'Eidographe Semadirekli Aristarkus

y.

240 y-

y.

260 y-

230 195 İSO 160

y<

230

y-

195 180 160 131

Bundan sonra, göstergeler belirsizleşiyor. Bîr kitaplık memurunun İ.Ö. 47 yılında Cuius Caesar'ca bir İlk kitaplık soygununa korkunç karşı çıktığı biliniyor ama, Tarih onun adını vermemiştir. Belli olan şey, daha Cuius Caesar döneminde, İskenderiye kitaplığının hemen hemen 21

LANETLİ KİTAPLAR

sınırsız bir güç taşıyan kitaplar bulundurmak gibi pek yerleşmiş ünü olduğudur.

Caesar'ın İskenderiye'ye geldiğinde kitaplık en azından yedi yüz bin elyazmasını içeriyor. Neleri? Ve neden içlerinden kimilerinden korkulmağa başlanıyor?

Kalan belgeler bu konuda bize yeterince sağlam bir bilgi verir. Önce Yunanca kitaplar vardı. Kuşkusuz gömüler: klâsik Yunan yazı-pından elimizde bulunmayan bütün o parça. Ama bu elyazmaları arasında elbette tehlikelileri olmalıydı,

Buna karşılık, Beros'un yapıtının tümünde kaygılandırarak şey vardı. Yunanistan'a sığınan Babil'li rahip Beros bize dünya - dışılarla bir karşılaşmanın öyküsünü bıraktı : balıklara benzeyen, dalgıç kispetleri içinde yaşayan ve insanlara ilk bilimsel bilgileri getirmiş olacak olan yaratıklar, kimlikleri karanlık Apkalluslar.

Beras Büyük İskender zamanında ve Ptolemaios I dönemine kadar yaşamıştı. Babil'de Be!-Marduk (1) rahibi olmuştu. Tarihçi, münecim ve gökbilimciydi. Yarım çember güneş saatini bulmuştu. Işığın girişimi konusundaki en yeni çalışmaları önceden kestiren Güneş ışıklarıyla Ay'ın arasındaki çatışmaların bir kuramını buldu. Yaşamının tarihleri doğumu için İ, Ö. 356 ve ölümü için 261 olarak saptanabilir. Çağdaş bir efsane, kâhinelik eden ünlü Sibylla'nın (2), onun kız kardeşi olduğunu söyler.

Beros'un dünya - dışılarla ilk ilişkilerini anlatan "Dünya tarihi*", kayıptır. Geriye birkaç parça kalıyor ama, bu yapıtın tümü İskenderiye'deydi. Dünya - dışıların öğretmiş oldukları da içinde.

İskenderiye'de Manethon'un tam yapıtı da bulunuyor. Bu, Ptolemaios I ve II'nin çağdaşı, Mısırlı rahip ve tarihçi, Mısır'ın bütün sırlarını tanımıştı. Adı bile "Toth'un sevgilisi" ya da "Toth'un gerçeğini elinde bulunduran" diye yorumlanabilir.

Bu Mısır üstüne herşeyi bilen, hiyogralifleri okuyan, son Mısır rahipleriyle ilişkileri olan insandı. Kendi de sekiz kitap yazmış, Mısır'ın bütün sırlarını ve belki Toth Kitabı Yır içinde bulunduran özellikle İyi

(1) Bablilh tarım tanrısı. Çey.

(2) Falcı, kadın peygamberlerden. Çev. 22

İSKENDERİYE'DE YOK OLAN

seçilmiş kırk tomar parşömeni de İskenderiye'de toplamış olacaktı. Bu koleksiyon saklanmış olsaydı, Mısır sırları üstüne bilinmesi gereken herşeyi bilecektik belki. Engellemek istenilen kuşkusuz budur.

İskenderiye kitaplığı, fenikeli bir tarihçinin, kendisine atom kuramının buluculuğu kondurulan Mochus'un yapıtlarını da bulundurur.

Kitaplıkta son derece a* bulunan ve değerli Hint elyazmalar da vardır.

Bütün bu elyazmalarından, geriye hiçbir iz kalmıyor. Yıkım başladığında tomarların kesin sayısını biliyoruz: beş yüz otuz iki bin s^kiz yüz. "Matematik bilimleri" denebilen bir bölümle "Doğal bilimler" denen başka bir bölümün bulunduğunu biliyoruz. Genel bir katalog da var* dt. Bu da yıkıma uğramış oldu.

Bu yıkımları başlatan Caesar'dır. Belirli bir sayıda kitabı topladı, bîr bölümünü yaktı ve gerisini sakladı. Hem bu olay üzerinde günümüzde de belirli bir kararsızlık dolaşüyor ve ölümünden 2000 yıl sonra Cuius Caesar yandaşlarını ve düşmanlarını elden kaçırmadı.

Yandaşları onun kitaplığın kendisinde hiçbir zaman kitaplar yakmadığını söylüyorlar; olsa olsa, Roma İçin gemiye bindirilmiş olmaya hazır belirli bir sayıda kitap İskenderiye limanındaki bir hangarda yanmışmış ama hangarı ateşe veren Romalılar değilmiş. Buna karşılık, Caesar'm kimi düşmanları kitapların, korkunç sayıda, bile bile yok edilmiş olduğunu söylüyorlar. Tahmini sayı 40000'le 70000 arasında değişiyor.

Orta bir tez, çarpışılan bir mahalleden gelen alevlerin kitaplığa ulaşmış ve kaza sonucu kitaplığı yakmış olacağını bildiriyor.

Bu yıkımın tam olmadığı ne olursa olsun belli görünüyor. Caesar'm yandaşları gibi düşmanları da sağlam kaynakça vermiyorlar, çağdaşları hiçbir şey söylemiyor ve olayın en yakın öyküleri iki yüzyıl sonraki öykülerdir.

Caesar'm kendi de, yapıtlarında, bundan söz etmiyor. Kendisine özellikle ilginç gelen kimi kitapları "ayırıp almış"a benziyor.

Mısır tarihi uzmanlarının çoğu yedi yüz bin cildi, çalışma salonlarını, özel daireleri

kapsadığına göre kitaplık yapısının büyük çapta olabileceğini, sırf yangının sınırında kalan bu önemlilikteki bir anı- 23

LANETLİ KİTAPLAR

trn bütün bütüne de yok olmuş olmadığını düşünüyorlar. Yangının işlenmemiş papirüs tomarlarını olduğu kadar buğday stoklarını da yakıp kül etmiş olması olasıdır. Yangının kitaplığın büyük bir bölümünü yok etmiş olduğu da belli değildir, bu bölümü hepten yok etmiş olmadığı açıktır. Ve daha çok tehlikeli gibi görülen bol sayıda kitabın ortadan kalktığı da bellidir.

Kitaplığa karşı sonraki en önemli saldırı imparatorrçe Zenobfa'ca yapılmışa benziyor. Bir kez daha, yıkım tam olmadı, yalnız önemli kitaplar ortadan kalkmış oldu. İmparatoriçeden sonra İmparator Diocletianus'un (1.3. 284-305} yaptığı saldrırım nedenini biliyoruz. Çağdaş belgeler bu konuda ayrı kanıdadır.

Diocletianus altın ve gümüş yapımının püf noktalarını açıklayan bütün kitapları ortadan kaldırmak istiyordu. Başka deyimle bütün simya kitaplarını. Mısırlılar dilediklerince altın ve gümüş yapabilselerdi, bir ordu hazırlayıp böylece imparatorluğa karşı koymanın yollarını bulacaklardı, diye düşünüyordu. Köle oğlu olan Diocletianus'un kendi, 17 Eylül 284'te imparator ilân edilmişti. O, galiba, bir doğuştan - zalimdi ve tahtını bırakmasından önce, 1 Mayıs 305'te imzaladığı son buyrukla, hıristiyanlığın ortadan kaldırılmasını istiyordu. Diocletianus Mısır'da güçlü bir başkaldırıyla karşılaştı ve 295 Temmuzunda İskenderiye'nin kuşatılmasını başlattı. Kenti ele geçirdi ve bu korkunç kıyımların nedeni oldu. Bu arada, fethedilmiş kente girerken Diocletianus'un atı tökezledi, Diocletianus ta bu olayı tanrıların ona kente karşı hoşgörülü davranmasını buyuran bir bildirisi diye yorumladı.

İskenderiye'nin ele geçirilişini simyayla ilgili elyazmalarını topla-mayr amaçlayan düzenli aramalar izlemiş oldu. Ve bulunan tüm elyaz-malan böylece ortadan kaldırılmış oldu.

Bunlarda, galiba, madensi değişikliklerin gerçekleşebilir olduğunu bildiğimize göre, bu bilimin kavranması için simyanın elimizde olmayan başlıca anahtarları bulunuyordu. Elimizde yok edilen elyazmalannın listesi bulunmuyor ama efsane, içlerinden bazılarını Pythagoras'ın, Süleyman'ın ve Hermes'in kendinin yapıtı olduklarını söyler. Elbette sınırlı bir güvenle kabul edilmesi gereken nokta.

Ne olursa olsun, gerekli belgeler simyanın anahtarlarını Veriyorlardı ve bunlar sonsuzluğa dek yok olmuştur. Ama kitaplık yaşadı. Uğradığı aralıksız yıkımlara karşın, Arapîar'm kendisini bütün bütüne or- 24

İSKENDERİYE'DE YOK OLAN

tadan kaldıncaya kadar görevini sürdürdü. Araplar bu yıkımJ gerçekleştirdiler ama, ne yaptıklarını biliyorlardı. Bir çırpıda büyük sayıda gizli büyü, simya ve müneccimlik kitabını - iran'da olduğu gibi- fslâm dünyasında, ortadan kaldırmışlardı.

Fatihlerin parolası "Kîtap'tan başka kitaplara gerek yoktur^du, yani Kur'an'dan başka. Bu bakımdan !.S. 696'daki yıkım çok genel konulu kitaplardan daha fazla, lânetli kitapları amaçlıyordu. fslâm

tarihçisi Abdal - Latif tH60-1231) şunu yazar: "İskenderiye kitaplığı Fatih Ömer'in buyruğuna göre davranarak. Amr Ibnî As'ca yangınlarla ortadan kaldırılmış oldu." Hz. Ömer zaten Müslüman kitaplardakî yazılanı, hep "Tanrı'nın kitabı bize yeter" İlkesine göre engellemiştir. Kendisi daha yeni din değiştirmiş, yaratılış bakımından alabildiğine koyu bir Müsiümandı, başka kitaplardan öğreniyordu ve peygamberden söz açtikları için birçok kez kitap yakmıştı.

Öyleyse Culus Caesar'ca başlatılan, Diocletianus ve başkalarınınca sürdürülen işi sonuçlandırmış olması yeteri kadar doğaldır.

Belgeler bu ateşte yakmalardan kurtuldularsa da, İ.S. 646'dan bu yana titizlikle saklandılar ve

bir daha ortaya çıktıkları hiçbir zaman görülmedi, Ve kimi gizli toplulukların elinde bugün İskenderiye'den gelen elyazmaları varsa; bunları gözü gibi korurlar.

Şimdi desteklediğimiz tezin ışığında olayların incelenmesini yapalım gene : Kara Cüppeliler dediğimiz ve belli bir tür bilginin ortadan kalkmasını amaçlayan bir birlikte yönetmeyi kuran bu topluluğun varlığı.

Bu topluluğun, Diocletianus zamanında süreklince arandıklarından 391 lde saman altından su yürütmüş olduğu, simya ve büyü kitaplarını yakmış bulunduğu apaçık görülür.

Bu topluluğun 646 olaylarında yapacak hiçbir şeyi kalmadığı da gene apaçık görülür; İslâm'ın gelişmesi buna yetti.

1692'de, B. de Maillet adında bir Fransız konsolosu Kahire'ye atan* mıştır. İskenderiye'nin hemen hemen boş ve hepten ıssız bir kent olduğunu bildirir. Daha çok hırsız olan, tek tük kişiler, kıyı köşelerde saklanıyorlar. Yapıların yıkıntıları öylece bırakılmıştır. Kitaplar 646 yangınından kurtuldularsa da, artık o dönemde İskenderiye'de olmamaları bu durumda çok olası görünür: kitapları alıp götürmüşler. 25

LANETLİ KİTAPLAR

Buradan başlayarak, varsayımlara gelinmiştir.

Bizi ilgilendirenin, yani batıp giden uygarlıklara, simyaya, büyüye ya da artık bilmediğimiz yöntemlere değinen kitapların alanında kalalım. Öyleyse, yok oluşu kuşkusuz çok üzücü olan, ama konumuzun dışında kalan Yunan klâsiklerini bir yana bırakacağız.

Önce Mısır'a bakalım. Toth Kitabı'nın bir nüshası İskenderiye'de bulunmuş olsaydı, Caesar buna benimsenebilir bir güç kaynağı olarak dört elle sarılmış olmalıydı. Ama Toth'un kitabı kuşkusuz İskenderiye'deki tek Mısır belgesi değildi. Nice Mısır belgesi yok olmamış olsaydı. Mısır konusunda şimdi bile ortaya çıkan tüm sorunlar belki çözüm yollarını bulmuş olabilecekti,

Ve bu belgeler arasında, daha çok bunlar amaçlanmıştı ve özenle gerçek metinleri, sonra

kopyaları, sonra da özetleri ortadan yok etmek zorunda kalındı : bilinen husus Mısır'dan önce gelen uygarlığı bize anlatanlar. Bazı izlerin kalmış olması olasıdır, ama öz kayıp, ve bu yıkım öylesine tam-ve derin oldu ki akılcı arkeologlar şimdi Mısır'da uygarlığın neolitik çağdaş büyük hanedanlara kadar gelişiminin önceki uygarlığın varlığının, hiçbir şeyin tanıtılması gerekmeden, izlenebildiğini ileri sürüyorlar.

Bu önceki uygarlığın tarihi, bilimi ve coğrafya konumu, zaten bizim için bütün bütüne bilinmedik şeylerdir. Bir Zenciler uygarlığının söz konusu olduğu varsayımı ortaya atıldı. Bu koşullarda, Mısır'm kaynaklarının Afrika'da aranmış olması gerekiyordu. Bu batan uygarlıktan gelen kayıtlar, papirüsler ya da kitaplar belki İskenderiye'de yok oldu.

En ayrıntılı simya el kitapları, gerçekten elementlerin değişimlerini elde etmek yolunu gösterenler yakıldı. Büyü yapıtları yakıldı. Be-ros'un Apkalluslar konusunda sözünü ettiği dünya - dışılarla karşılaşmanın kanıtları silinip gitti. Yok oldu... ama bilmediğimiz herşeyin sayımını nasıl yapmalı. İskenderiye kitaplığının böylesine parlak yıkımı kuşkusuz Kara Cüppelilerin en büyük başarısıdır. Bölüm II'ye ek Ya Piramitler?

İskenderiye kitaplığının birçok yıkılışından kurtulan elyazmaların piramitler altındaki gizli mağaralarda sığınak bulduklarını düşünün- 26 I

İSKENDERİYE'DE YOK OLAN

cek okuyucular olacaktır kuşkusuz. En ilginç olan nokta okuyucuların belki tamamen haksız olmadıklarıdır Mısır'ın sırrı kesinlikle çözülmüş olmaktan uzaktır.

Bu bakımdan yalnızca Fransız Mısır bilimcisi Alexandre Varille'in iki uyarısını söyleyelim. Kendisi sorumluluğunu Kara Cüppeliler'e yüklemeye çalışmış olacağımız garip bir kazada 1 Kasım 1951'de öldü; şunu yazıyordu :

• Batı anlayışı bu düşünceyi çözmekte güçsüz görüldüğünden firavun felsefesini bilmiyoruz." Sonra da şunu vurguluyordu :

"Üniversitenin resmî kadrosuna girip meslekten Mısırbilîmciler yavaş yavaş yetenekli Mısırblimcilerin yerini alınca Mısırbilim kısırlaşmağa başladı."

Varille piramitlere safça ve delice değer biçmeden uzaktır. Mısır yapılarının bulunmuş olabilen son derece sağlam bir bilimsel anlamı olduklarını hiç değilse düşünmüyor.

Bu bilimsel sırların tümü Keops'ça yazılmış olacak ve hem birçok nüshalı bir kitapta, hem de bazı piramitlerin kendi içinde bulunacaktı, Özellikle Gize'dekî iki büyük piramitte.

Bu bilginin en büyük parçası İskenderiye'de yok olmuş olmalıdır. Ama hepsi değil. Caesar'ın gelişinden önce bile, başlıca birkaç belgenin yok edilmiş ve saklanmış olması işten değildir. Bugün de bulunmaları tamamen olanaksız bile değildir.

Amerikalı fizikçi Luis Alvarez büyük piramiti ışınlarla araştırmağı denedi. İlk sonuçlar şimdi bulunmasının söz konusu olduğı gizli odaların varlığını gerçekten ortaya çıkarıyora benziyor. Öbür piramitlerin ve mezarların araştırılması yapılmış değildir. Tout Ankh Amon'un mezarının bulunuşu kadar önemli, ama artık eşyalar değil de belgeler içerecek olan bir bulguyu düşünmemek gerekmez, 27

DZYAN DÖRTLÜKLERİ

Hindistan'dan getirilen ve Venüs gezegeninden gelen bir kitaba ilk imada bulunanın kim olduğunu bilmek güçtür. Bu XVIII. yüzyılın sonunda Fransız .gökbilimcisi Bailly olmalı, ama ön kaynakçalar bulunması olasıdır.

XIX. yüzyılda, Fransız Louis Jacolliot, bu kitaba Dzyan Dörtlükleri adını verecek ilk insan olmuşa benzer [t). XIX. yüzyılın ortasında, ellerinde bu kitabı bulduklarını ileri süren kişilerin başına gelen bir dizi olay yazılabilir. Ama Bn Blavatsky'nin yükselişi ve düşüşüyle-* dir kî Dzyan Dörtlüklerimin öyküsü olanca genişliğini kazanır.

Bn Blavatsky'den tamamen yansız bir dille söz etmek güçtür Görüşler çok değişiktir ve çağımızda bile, bağınazlıklar alabildiğine sürüp gider.

Fransızcada konuya ilişkin en iyi kitap Jacques Lantier'ce yazılmış oldu : La thiosophîe (GAL). Dzyan Dörtlükleri'nin inanılmaz öyküsünü anlamak için bana gerekli gözükeni yalnız Bn Blavatsky'den alacağım.

Helena Petrovna Blavatsky birçok musibet belirtîsiyle, 30 Temmuz 1831'de Rusya'da doğar. Vaftizinde, uğursuzluk başlar: papazın âyin giysisi ateş alır, adamcağız ağır biçimde yanmış ve âyindekiferi-nin çoğı paniğe kapılmıştır. Bu parlak başlangıçtan sonra, Helena Blavatsky beş yaşında, oyun arkadaşlarını ipnotize ederek, çevresine dehşet salar: içlerinden biri ırmağa düşüp boğulur.

15 yaşında bütün bütüne beklenmedik durugörü yetiler göstermeğe başlar ve özellikle polisin bulamadığı katilleri bulur.

(1) İnsanlara ateşi, yayı, oku öğreten Dzyan Dörtlükleri üstünde duran bu kişi ikinci imparatorluk döneminde, Kalkutta'da konsolostuk yapmıştır Çev. 28

nZYAN DÖRTLÜKLERİ

Şaşkınlık alıp yürür, davranışları ve yetileri üstüne doğru dürüst açıklamalar yapıncaya kadar genç kızı hapse atmayı düşünürler. Bereket versin işe ailesi karışır: yatıştırmağı düşünerek, onu başgöz ederler, ama kızcağız kaçar ve İstanbul'a gtmek üzere Odessa'da gemiye biner. İstanbul'dan, Mısır'a gelir. I

Bir kez daha ilk bölümde, Toth KitabıYıda, İskenderiye yıkımından kurtulan kitaplarla aynı yollara düşüyoruz.

Ne okursa olsun, Bn Blavatsky Kahire'de, kopt asıllı ve üstelik büyük İslâm aydını bir büyücüyle yaşar. Büyücü ona çok tehlikeli, ama durugörü yoluyla incelemegi öğrettiği lânetli bir kitabın varlığını bildirir. Büyücüye göre, gerçek metin, Tibet'teki bir manastırdadır. Kitabın adı: Dzyan Dörtlükleri'dir.

Kopti büyücüye göre, bu kitap değişik gezegenlerden gelen ve yüz milyonlarca yıllık eski bir öyküye değinensırları açıklıyordu. H. P. Lovecraft'ın söylediği gibi:

"leozoflar safça olduğu kadar, dokunaklı bir iyimserlikle açıklan* mış olmadıklarında" kanı dehşetten donduracak olaylardan söz ederler.*

Bu dörtlüklerin kaynağını araştırmak istedik. Dostum Jacques Van Herp Aşiatıc Revievv'in Bn Blavatsky*nin belki hiçbir zaman incelemek olanağını bulamadığı karanlık bir yazısında, bir kaynağına rastlamış olduğunu sanıyor,

Hiç değilse, kafası her zaman çok işlek olan Bn Blavatsky'nîn, pek eski bir geleneğe uygun gelen gerçekdışı öykülere karşı, zıvanadan çıktığı söylenebilir. Varsayımı en ileriye vardırmak istenseydi, ne olursa olsun düşünülebilirdi" Tamamen ayrıcalıklı durugörü olayları vardır. Başka bir iyi örnek Edgar Cayce'ın örneğidir. Bn Blavatsky'nîn durugörü yoluyla olağanüstü bir kitabı gerçekten okumuş olması bütün bütüne olanaksız değildir.

Daha sonra, bir kitap forması kadar olan bu Dzyan Dörtlüklerine sahip olduğunu ileri sürerek* Kahire'den ayrılarak, Paris'e gider, babasının para yardımıyla burada yaşar. Sonra Londra'ya, son Amerika' ya geçip burada Mormonlar'la ilişki kurar ve Vaudou'yu inceler. 29

LANETLİ KİTAPLAR

Bundan sonra Far West'te (1) eşkıya olur - abartmıyorum, tarihe uygundur bu.

Sonra gene Londra'ya dönüp burada Kut Humi Lal Sing adında birine rastladığım söyler. Bu kişi üzerine, ortaya dört varsayım atılmıştır:

1° O hep sadece Bn Blavatsky'nin düşündü yaşadı.

2° Hiçbir zaman yoktu ama Asya'da bulunan müritlerden gelme zihinsel güçlerin bir yansımasıydı.

3° Bu Bn Blavatsky'yi Hindistan'ın Bağımsızlığına âlet etmek için kullanan, gizli bir örgütün casusu, bîr Hintliydi. Bu tez-çekirdekten ye-tişme polis olan Jacques Lantier'nin tercihini kazanmışa benziyor.

4° Bu kişi Intelligence Servicein bir casusuydu.

Bu dördüncü tez Bn Blavatsky'nin ve bütün eyleminin İngiliz emperyalizminin bir aracı olarak görüldüğü Sovyet yazınında bulunur.

K. H. başharfleriyle belirtilen bu kimliği karanlık kişi üzerinde olup bitenlerden bir yüzyıl sonra, onca başyazıdan ve yüzlerce kitaptan sonra gene de öykünün başlangıcında bilinenden ötesini bilmediğimizi söylemek korkunçtur, Sanılara varılmıştır ve daha yukarıda ortaya atı* lan dört varsayımın hepte uydurma olması düşünülmemiş değildir.

Ne olursa olsun, K. H. Bn Blavatsky'ye yazmağa başlıyor. Mektuplarının bir bölümü yayımlanmış oldu. Başka konular arasında, atom enerjisine bağlı silâhların tehlikesinden, sonuç olarak ta, kimi sırları gizlemenin gerekirliğinden söz açar burada. Yüzyıl önce! İçinde maddenin tam enerjiye dönüşümüne tanık olduğumuz, Louis Jacolliot'nun kurgu - bilim, romanı Les mangeurs de feu'de bu mektupların bîr yankısını bulacağız.

Bu mektuplar başka birçok konuyu içerirler. Bn Blavatsky, kitaplığı yalnızca garlardan ucuza satın alınma romanlardan oluşan eğitilmemiş kadın olduğundan, bu mektupları aldıkça, bilimler konusunda birden XIX. yüzyılın en iyi haber alan kişisi olur. Dilbilimden (eski sanskritçenin anlambilîmini incelemekte birincidir) tutun da zamanının, zamanımızın bütün bilgilerinden, daha bulunması gereken birkaç

(1) "Far West - uzak batı", XIX. yüzyılda, A.B.D.'lerinin batı eyaletlerine verilen ad. Çev.

OZYAN DÖRTÜKLEİU

bilimden geçerek çekirdek fiziğine kadar uzanan geniş bir kültürü görmek için, La doctrine secrete, Isis devoîfee, Lç symbolisme archaique des religions gibi kitaplar;, altına İmzasını attığı kitapları okumak yeter.

Sekreterinin, George Robert Stow Mead'ın, çok kültürüü bir insan olduğu ileri sürüldü. Ama Mead, Bn Blavatsky'ye ancak 1889'da rastladı ve onunla ancak yaşamının son üç yılında kaldı. Ayrıca, bu Camb-ridge'li eski öğrenci gnoztizmle ilgili bütün sorunları çok iyi bitmekle birlikte, gene de Bn Blavatsky'nin yapıtında görülen o evrensel, zamanına göre öylesine ileri kültüre sahip değildi.

Bn Blavatsky gelişmesinin, önce uzaktan izlemiş ve sonra Dır nüshasını Hindistan'da almış olduğu Dzyan Dörtlüklerinden doğduğunu her zaman ileri sürdü; sanskritçeyi nerede öğrendiği pek bilinmiyor : bu sırrın bir parçası olur.

1852*de, Bn Blavatsky gene Hindistan'da görünür, sonra yeniden New York'a döner ve iki yıl yeniden Far VWest'te yaşar. 1855'tet yeniden Kalkutta, sonra Tibet'e girmeğe kalkar: kendisini şiddetle engellerler. O zaman uyarılar almağa başlar: Dzyan Dörtlüklerimi geri vermezse, basma belâ gelecekmiş. Gerçekten, 1860'da, hasta olur. Üç yıl boyunca, arkasından Kovalanmış gibi Avrupa'da dolaşacak.

1870'der açılan Süveyş kanalını geçen bir gemiyle Doğu'dan döne". Gemi imfilâk eder. Geminin top barutu taşıdığı söylenir ama bu, kanıtlanmış olmaktan uzaktır* Yolcuların çoğu her halde öylesine ince baruta dönmüştür ki cesetlerinden iz bile bulunmaz. Patlamanın tanımı başka şeyden daha çok taktik bir atom bombasının patlayışını düşündürür. Bn Blavatsky bilinmez hangi mucize eseri kurtulur.

Sonra Londra'da bir basın konferansı vermeğe kalkar. Delinin biri (?) ona üstüste ateş eder tabancayla. Böylece Lee Harvey, Osvald, Sirhan Sirhan ve Charles Manson'dan önce, uzaktan yönetilmiş olduğunu bildirir deli sonra.

Bn Blavatsky bundan kurtulur, ama çok korkmuştur. Bunun üzerine gözdağını ortadan kaldırmayı düşünerek, Dzyan Dörtlüklerini göstermek için bir basın konferansı düzenler. Ama elyazması yok olur. Büyük bir otelde duran, zamana göre yeni bir para kasasından yok olur. Bn Blavatsky o zaman çok yaman bir gizli topluluğa karşı savaştığına tamamen inanmıştır Bu savaşın gerçek olayı birkaç yıl daha sonra, 3?

LANETLÎ KİTAPLAR

Bn Blavatsky, Amerika'da, albay olduğunu söyleyen, Amerikalı iş adamı, Henry Steel Olcott'a rastlar rastlamaz olmalıydı.

Olcott yabancı kadına büyük bir ilgi gösteriyordu. Bn Blavatsky ona büyüleyici geldiAdam

onunla ilkin bir -mucizeler kulübü- kurdu Bunun arkasından önce Mısırbilimsel topluluk adını vermek istediği bir topluluk. Derken değişik uyanlar sonunda, adam bu adı "Teozofik Toploluk.a çeviriyor. 8 Eylül 1875'teyiz. Hemen belirtiler ve mucizeler başgösteriyor. Topluluk, bu topluluğun üyesi ve kimliği karışık serüvenci, Palm Baronunun cesedini yaktırmak istiyor. Ölü yakma, hiç değilse Amerika'da tamamen yenidir. Teozofik topluluğun bir ölü yakışı düzenleyebilmesi için öze! bir izin gerekiyor. Palm Baronu'nun cesedi yerine yerleştirilir yerleştirilmez, Baron'un sağ kolu olmaz olmaz diye havaya kalkıyor. Aynı zamanda, o anda, Brooklyn'de korkunç bir yangın çıkıyor : büyük bir tiyatro yanıyor ve iki yüz New York'lu ölüyor. Bütün kent titriyor.

Bir süre sonra, albay Olcott*la Bn Blavatsky'nin büyük Beyaz Loca Ustalan'yla ilişki kurmak için Asya'ya gitmelerine karar veriliyor. Görev Birleşik - Devletler hükümetince o kadar önemsenmiştir ki yola çıkış anında. 1878'de, başkan Rutherford Hayes Bn Blavatskyle albay Olcott'u öze! muhabirleri olarak gösteriyor, onlara kendi eliyle yazılmış iş buyrukları ve diplomatik pasaportlar veriyor. Bu belgeler onları daha sonra Hindistan'da Sovyet casusu olarak İngilizler'ce cezaevine konmuş olmaktan kurtaracak : bu olayda pek casusluk yoktur, o kadar.

Kafile 16 Şubat 1879'da Hindistan'a varıyor. Bn Blavatsky Pandit Schiamji Krishnavarma ve başka müritlerce karşılanmıştır. Karşılama töreninin daha az hoş yanı : varış sırasında yolcuların Jütün belgeleri ve bütün parası çalınmıştır. İngiliz polisi parayı bulacak ama belgeleri dünyada ele geçiremeyecek.

Acımasız bir savaşın acıyla sonuçlanacak olan başlangıcıdır bu. Polisçe tutuklamalar ve aramalar birbirini kovalıyor. Albay Olcott karşı çıkıyor, Birleşik - Devletler başkanının mektubunu çıkarıp gösteriyor ve şöyle yazıyor: "Hindistan hükümeti hakkımızda, bilgisizliğe ya da kötülüğe dayanan iki uydurma rapor aldı, biz de öylesine beceriksizce olan bîr gözetim altına alındık ki bütün ülkenin dikkati buna çekildi ve yerlilerde dostlarımız olma işinin kendilerine yüksek menfurların HJş-manlığını kazandıracağına ve özel çıkarlarına zarar verebileceğine inan- 32

DZYAN DÖRTLÜKLERİ

mağa yol açıldı. Böylece toplumun övülmeğe değer ve yardımsever istekleri ciddî biçimde

engellenmiş oldu ve bizler uydurma söylentilerle yanıldığından, hükümetin kararının ardından kesinlikle haksız kötülüklerin kurbanı olduk."

Bunun sonunda, polis işkenceleri azaltıyor ama gözdağları çoğalıyor : Bn Blavatsky Dzyan kitabından söz etmekte ayak direrseymiş, daha beterini beklemeliymiş. Ayak diriyor. Şimdi elinde, sanskritçe bile olmayan ama ne kendisinden önce ne de sonra kimsenin

konuşulduğunu hiç duymadığı Senzar denen bir dilde kaleme alınmış Ozyan Dörtlükleri vardır. Bn Blavatsky metni İngilizceye bile çevirdi : bu çeviri Dr. A. S. Raleigh'in bir önsözüyle, Birleşik-Devletler'de, San Diego'daki Hermetic Publishing Company'de çıkacak 1915'te. Washington'daki Kongre kitaplığında bu beşmeyi inceleyebildim. Çok ilginçtir ve incelenmiş olmağa değiyordu.

Bifimyenler'in karşı - düşünce öne sürüşü korkunç; hayranlığa değercesine düzenlidir. Kendisine en ilginç-gelen noktaya dikkati çekiliyor Bn Blavatsky'nin : gizlibilime yönelik istekleri. İngiliz Ruhsal Araştırmalar Topluluğu Dr. Hodgson'ca kaleme alınan, kesinlikle ezici, bir raporu yayınlıyor: Bn Blavatsky tam ortamalı bir gözbağcıdan başka birşey değildir; bütün öyküsü bir dolandırıcılıktır' Bu rapordan hiçbir zaman belini doğrultamayacak. İçler acısır bir zihinsel bunalım içinde, ruhsal olarak iyice çökmüş, 1891'e kadar yaşayacak.

Dzyan Dörtlüklerimden söz etmiş olduğuna üzüldüğünü herkesin önünde bildiriyor, çok sonra. E. S. Dutt gibi, Hintli araştırmacılar Hodgson raporunu eleştirecek ve geçersiz sayacaklar ama, Bn Blavatsky'yi kurtarmağa artık zaman yoktur.

ölümünden sonra hem İngiliz hükümetince, hem Hindistan'daki kiral - naibinin polis dairelerince, hem Hindistan'daki protestan misyonerlerce, hem de kimliği saptanamayan, belki de komplonun en önem* lileri olan başka kişilerce, gerçek bir entrikanın düzenlenmiş olduğu gösterilmiş olacak, Ruhsalimsel savaş alanında, Bn Blavatsky'ye karşı yapılan işlem bir şaheserdir.

Bu dolap öte yandan, Birleşik - Devletler'in başkanının bile, koruma hususunda, kendilerine karşı kesinlikle hiçbir şey yapamadığı bazı örgütlerin olduğunu gösterir. Sonuç sağlanmıştı. Siyasal alanda, 33

LANETLİ KİTAPLAR

Mohandas Karamchand Gandhı Bn Blavatsky sayesinde yolunu, ulusal bilinci bulmuş olabildiđini, ve onun sayesinde en sonu Hindistan'ı dūřman çizmesinden kurtarmıř olduđunu kabul etti. Gandhi en gū anlarda alsın diye kendisine soma İkisi (*) veren Bn Blavatsky'nin

bir çömezidir. Ve belki bu ilişkilerden ötürü Gandhi bir kez daha uzaktan yönetilen ve muhbir bir bağınazca, 30 Ocak 1948'de, öldürüldü.

Ama Bn Blavatsky'nin düşünceleri ağır basıyordu. Teozofi topluluğunun, Hindistan'ın kurtuluşunda, kesin değilse de önemli bir rol oynadıdır bellidir. Intelligence Service'le İngiliz emperyalizminin başka âletlerinin Bn Blavatsky'ye karşı ve Dzyan kitabına karşı entrikada yer aldıkları da açıktır.

Bununla birlikte Bn Blavatsky'nin konuşmasını engellemeğe çalışan, Intelligence Service'ten de daha güçlü, ama siyasal olmayan bir örgüt bulunduğu izlenimi uyanıyor.

Bana bu örgütün 1915'te metnin yayınlanışını önlemediği söylenecek ama, yayınlanmış parçanın gerçek metinle çok az ilgisi olduğunu kim gösterecek? Ne de olsa, San Diego'daki hermetik topluluk üstüne hiçbir şey bilmiyorum.

Ne olursa olsun, Bn Blavatsky felâketten sonra kendini yitip bitiriyor. Son bir gölgesini görmek üzere biz onu gene Paris'te Nötre-Da-me-des-Shamps sokağında buluyoruz. Sonra 1891'de Londra'ya gidiyor, Ölmek için yaşamını burada tamamlıyor.

Ona düşmanlarından birinin, zamanın bir dergisinde, Messenger de la Russre'de kendisiyle karşılaşmalarını anlatan Rus V. S. Solovyoffun gözüyle bakalım. Adam, Bn Blavatsky'nin durmadan kendisine açtığı sessiz yakınmalardan şaşırıp kalmış gibidir özellikle. Engellenmiş olmasına karşın. Bn Blavatsky gene de garip olguların konusuydu. İşte Bn Blavatsky'yle çömezlerinden birkaçına gezide eşlik eden şüpheli Solovyoffun Elberfeld'de (Almanya) başına gelen :

"Birden uyandım. Sıcak bir solukla canlandım. Karanlıkta, yanımda, beyazlar giyinmiş uzun boylu bir insan yüzü duruyordu. Hangi dilden olduğunu söyleyemeyeceğim bir sesin, bana, mumu yakmamı buyurduğunu duydum. Mum yarımca, sabahın saat 2'si olduğunu ve canlı bir insanın yanımda durduğunu gördüm. Bu insan tıpatıp Mahatma Mor-

C) Soma içkisi: Hind'in Kutsal Kitabı Veda'da geçen Soma bitkisinden hazırlanan sarhoş edici sihirli içki; Tantzmdde özel bir rolü vardır. Ay Tanrısının da adıdır. 34

dzyan dörtlükler!

ya'nın görmüş olduğum portresine benziyordu. Benimle bilmediğim ama gene de anladığım bir dille konuştu. Bana büyük özel yetilerim olduğunu ve görevimin bunları kullanmak olduğunu söyledi. Sonra kırklara karıştı. Az sonra yeniden göründü, gülümsedi ve aynı bilinmeyen ama gene de anlaşılır dille, şöyle dedi: "Emin ol, ben bir hayal değilim, sen de aklını kaçırmakta değilsin." Sonra yeniden yok oldu. O zaman saat 3'tü. Kapı kitliydi." Bu olay şüphecilerin başına gelen olay cinsindense de Bn Blavatsky'nin kendisinin daha olağanüstü denemeler üzerinde yargı yürütmüş olması şaşırtıcı değildir elbette. Yazmak için bir çeşit durugörü-den yararlanmışa benziyor, her halde. Bir İngiliz eleştirmeni, VWilliam Emmett Coleman Bn Blavatsky'nin Isis devoilee'de, sahîp olmadığı aşağı yukarı bin dört yüz kitabı andığım söylüyor. Anmalar doğrudur.

Le matin des magiciens'i (1) yazmak için aynı beni gizli biçimde davranmış olmakla suçladılar ama, bu kitabın da, sonraki kitaplarımın da, şu şimdiki kitabın da, hiçbir alıntısı uydurma değildir. Yayınlanmış 1915 baskılı Dzyan Dörtlüklerimden 1947'de çıkarttırmış olduğum fotokopileri bulamadığım içindir ki kafadan aktarma yapmıyorum.

Bn Blavatsky artık her halde Dzyan Dörtlükleri'ni yayınlamakla kimseyi korkutmayacak. Okuyucu bana çok eski uygarlıklarla ilgili yapıtların, belki gezegenlerarası kaynaklı yapıtların Hindistan'da bulunduğu düşüncesinin nereden aklıma geldiğini sorabilecekti. Bu düşünce yeni değildir: Batı'ya Bn Blavatsky'nin kendisi kadar garip bir kişice sokuldu : Tyanalı Apollonius. Tyanalı Apollonius, sanki beklenmedik biçimde yaşamının son üç yılında Bn Blavatsky'nin son yazmanı olan George Robert Stow Mead'ca {1863-1933) incelendi özellikle.

Tyanalı Apollonius gerçekten yaşamışa benziyor. Bir yaşamı Fla-vius Philostratus'ca (I. S. 175-245} yazılmış oldu. Tyanalı Apollonius, çağdaşlarını ve gelecek kuşakları o kadar etkiledi ki, bugün bile, güvenilir araştırmacılar İsa'nın hiçbir zaman yaşamadığını, ama öğretisinin gerçekte Tyanalı Apollonius'tan geldiğini ileri sürerler. Bu yalnız biraz üşütük akılcılarda önem taşımayan bir tezdur. Apollonius'a en büyük enerjisi olarak gördüğünü kendî bile yatsıdığı doğüstü güçler kondu.

(t) Büyücülerin Sabahı. Yazarın Louis Pauwels'le birlikte yazdığı bu kitap, Nihal Ünal'ca,

"Evrenin Sahipleri" adıyla dilimize çevrilmiştir (Altın Kitaplar). Çev. 35

LANETLİ KİTAPLAR

Durugörü yoluyla her halde Roma İmparatoru Domitianus'un cinayetini (1)P İ. S. 96 yılının 18 Eylülünü görmüşe benzer. Kuşkusuz Hin" dîstan'a yolculuk etti. Çok geçkin, yüzün üstünde bir yaşta, Girit'te öldü belki.

Kendisini saran efsaneleri, Özellikle de Tyanalı Apollonius'un gene de aramızda yaşıyor

olduğunu ileri süren efsaneyi bir yana bırakalım. Öğretîsîyle Hıristiyanlık arasındaki ilişkileri de bir yana bırakalım. Bu arada yalnızca Voitaire'in onu İsa'nın üstünde tuttuğunu, ama bunun kuşkusuz Hıristiyanları sınırlandırmek için olduğunu söyleyelim.

Belli olan şey, Tyanalı Apollonius'un kendi zamanında, yani İS. I. yüzyılda, Hindistan'da, yok olmuş çağlardan, çok eski bir geçmişten gelen bir bilgelik dolu çok eski olağanüstü kitaplar bulunduğunu bildirdiğidir. Tyanalı Apolfonius bu kitaplardan bir kaçını getirmişe benzer, hermetik yazında Upanişad'lardan ve Bhagavad Gita'dan değişmemiş parçalar bulmamızı da özellikle kendisine borçluyuz.

Baîlly'den önce ve Jacolliot'tan önce, ağızdan ağıza dolaşmaktan geri kalmayan bu düşünceyi ortaya atan odur. Çömezi Damis bu kitaplar üstüne notlar almıştı, ama not defterleri, sanki beklenmedik biçimde, yok oldu. Mead'ın kitabının önsözcüsü, Leslie Shepard, 1965 Temmuzunda, yani daha yakında, Damîs'in not defterlerinin bir gün ortaya çıkmasının olası olduğunu yazar. Bu çok ilginç olurdu, ölü Deniz elyaz-malarının tarihi ne de olsa, en garip nesnelere ortaya çıkmalarının da olası olduklarını gösterir.

. Notlarından bize kalanda Damis, ApoNonius'la Hint bilgeleri ara* sında, düşünmemiş olduğu, gizli bağlardan söz eder. Katkısız bir irade etkisiyle, araç yardımı olmadan levitasyon (2) ve parıltılı doğrudan oluşum olguları da çizer. Hint bilginlerinde gerçekleştirilen, bu biçim olgularda hazır bulunmuş olmalı. Bu bilginler Apollonius'u kendilerine eşit olarak kabul etmiş, onu eğitmiş ve ona hiçbir zaman, hiçbir Batı-h'ya öğretmediklerinden çoğunu öğretmiş görünüyorlar.

Apollonius Dzyan Dörtlüklerini okumuşa benziyor Bir nüshasını Batı'ya getirdi mi? Bunu kim bilecek?

{1} İ. S. 64 ve 80 yıllarındaki yangınlardan altüst olan Roma'yi yeni baştan yapan, yahudilere korkunç zulümlerde bulunan, tarihe "Kel Neron" adıyla geçen İmparator (İ. S. 51 -96). Çev. (2) Olağandışı yollardan bedenini ya da cisimlerin yerden yükselmesi. Çev. 36

Rahip Tritheme'in bu kitabın öbür kişilerine göre şu üstünlüğü vardır ki gerçekten yaşadı. 1462'de doğdu ve 1516'da öldü. Birçok tarihçiyi etkiledi ki Paul Chacornac bunların arasındadır: Grandeur et adverbite de l'abbé Trithème, (Traditionnelles Yayınları, Paris, 1963). Daha şimdiden söyleyeyim ki bu seçkin tarihçiyle bütün bütüne anlaşmaya-çağım. Bu sözle, kendisinin tarihçi değerinden kuşku ettiğimi, ama B. Chacornac'ın belki ikincil olarak göreceği, ama elimde hem kriptog-rafi (1), hem de yok olan yöntemlerin incelenmesinde uzman olan bana, büyük bir önemi var gibi gelen, bazı bilgiler bulunduğunu hiç söylemek istemiyorum.

Öte yandan, benim kaynaklarım tümüyle B, Chacornac'ın kaynakla* rını kapsamıyor.

Bunu dedikten sonra, işe başından başlayalım. Rahip Tritheme adını alacak olan rahip Jean de Heidelberg, 2 Şubat 1462'de, Tritthenheim*-de dünyaya gelir (2). Öğrenimini yapmak üzere 1480'de ünlü Heidelberg Üniversitesine girer. Onu öğrenim giderlerini ödemekten başışık tutan bîr yoksulluk belgesi alır. Jean de Dalberg Rudolphe Huesmann'la x birlikte münecimlik, sayılardaki büyü, diller ve matematik üstüne araştırma için gizli bir topluluk kurar. Üyeler takma adlar alırlar, Jean de Dalberg Jean Camerarius, Rudolphe Huesmann Rudolphe Agricola. Jean de Heidenberg de Jean Trithême olur.

Takma adlar genellikle rastgele seçilmez ama, üç kişinin açıkça belli olmasından başka, bu seçimin kaynağı bilinmiyor. Topluluğun kendisi de çok anlamlı gizli bîr ad alacak : Sodalitas Celtica, Keltik Derneği. *İlk yandaşlara kendilerine kabalayı öğreten Yahudi Paul Ricci katı- (1) Şifreyle yazı yazma. Çev.

(2) Rahip, "abbâ- karşılığında verildi. Çev, 37

lânetli kitaplar

lıyor. 2 Şubat 1482.det yirminci doğum yıldönümünde, Jean Tritheme Saînt - Martin * de - Spanheim manastırının Benediktinleri'nin yanında dine giriyor. Daha sonra Spanheim, derken Wvürzburg rahibi olacak. Hıristiyanlık sevgisi kuşku uyandıırıyora benzemiyor.

Münecimliğe ve büyücülüğe ilgi duyacağı sıralarda onu şeytana uymaktan kurtaracak olan bu

sevgidir. Bu ilgi ne zenginlik ne özel saygınlık arayan,, yarar gözetmez bir bilîm adamının sevgisi olmuşa pek benzer. Rahip Trith&me'in durumu evrenin genleşmesi kuramını bulan Einsteîn'in kendisince de beğenilen piskoposluk kurulu üyesi Lemaître de Louvain'in günümüzdeki durumuyla bir olmuş gibidir. Bu onu evrenin varsayılan genleşme olgusunda Tanrının varlığının kanıtını aramaktan engellemiyordu.

Tritheme Sait-Martin manastırında, Almanya'nın esas olarak ei-yazmalarından oluşan en zengin kitaplığını bir araya getirdi. Basılı, son zamanlarda uydurulmuş, üstelik bayağı bulduğu kitapları sevmiyordu.

Tam uzman ve tarihçi görevini yerine getirerek, araştırmaların ardına düştü. Çok garip araştırmalar. Üzerlerinde öç alan ve kendisine engel olan gevezelerin ya da

kıskançlannvsaygısızca mektuplar yazmalarını haklı gördüğü araştırmalar. İnsanları telepatiyle, dilin kimi kullanımları yardımıyla uzaktan ipnotize etmek olanağını veren bir yönteme dayanıyordu araştırmaları. Dilbilim, matematik, kabala ve ruhbilim ötesi araştırmalarında garipçe birbirine karışıyordu.

Araştırmalarını bir araya getiren, böylece de inanılmaz bir gücün sınırlarını kapsayan sekiz ciltlik kitap, Steganografi adını taşıyordu. Bu tamamiyle elyazması kitap, bunu babasının kitaplığında bulan ve çok korkan Elektör Philippe'in, kont Palatin Philippe H'nin buyruğu ile ateşte yakılmış oldu.

Bu kitabın tam hiçbir nüshası yoktur. Buna mim koyalım, çok büyük güçlerin anahtarını içeren gerçek elyazması yakılmış oldu. Lovecraft'ın öyküsü, L'abomination de Dunwîch'de, şifreli eski yazıları çözmek için elyazmalarından yararlanan Dr. Armitage, kahramanının tarihsel gerçeği bulabilmiş olmasına kesinlikle inanmayan, başkaları kadar kuşkusuz kendisinde de tam Steganografi bulunmayan Lovecraft'la her parçayı kafadan uydurmuş oldu. Bununla birlikte bütünün aşağı yukarı sekizde üçünü içeren eksik bîr elyazması vardır, işte bundan söz edeceğiz. 38

RAHİP TRITHEMEİN SIRRI

Bu Steganografi'de ne vardı? önce Tritheme'in kendisinden birkaç söz aktaralım :

"Şu 1499 yılında bir gün, uzun uzadı ya, bilinmedik sırların bulunmasını düşündükten, en sonu aradığının olanaksız olduğuna/ inandıktan sonra, olanaksızı deneyecek kadar işi deliliğe vardırırmış olmamdan biraz utanarak, gidip yattım. Geceleyin (düşte) karşıma bana adımla v seslenerek biri çıktı: Trithdme, dedi bana, bütün bu düşüncelerin boşuna olduğunu sanma. Aradığın şeyler ne senin ne de hiçbir insan için gerçekleşebilir şeyler değillerse de, gerçekleşebilirler.

"— Öyleyse, dedim, bana başarmak için ne yapmam gerektiğini öğretir misin? Bunun üzerine, bütün sırrı önüme serdi ve bana hiçbir şeyin artık kolay olrhadığını gösterdi." Tritheme o zaman

iş başlıyor ve işte gene kendi ağzından, bulduğunun öyküsü : "Eskiden kimse hiçbir zaman benden önce yazmadığı ya da adını anmadığı için, birçok az bilinen sırrı ve karanlık noktayı kendisiyle ortaya serdiğim bu kitabın, herkese, ayrıca bilgisizlere insanüstü, hayranlığa değer ve inanılmaz konuları kapsıyora benzeyeceğine dair size inanca verebilirim.

"İlk kitap istenecek herşeyi ve gerçek metinden kuşkulamlama* dan, bilinen hangi dilde olursa olsun onur metatezsiz yani harflerin yer değiştirmesi olmaksızın, sırrın da hiçbir zaman bu bilimi kendisine gizlice öğretmiş olacağım kişiden başka kişice tanınmış, ya da ikili sayımın da gene kendisine gizlice iletilmiş olacağı kişiye varmış olmasından hiçbir korku ve kuşku olmaksızın ona yazmanın yüzü aşkın yolunu kapsıyor ve gösteriyor Kullanılan bütün sözler ve deyimler, hiçbir güvensizlik yaratmayan, sıradan ve belli şeyler olduğundan, denemiş te olsa, sırrımı kendi başına çözebilecek olan hiçbir kimse olmayacak bunda, bu da herkese hayran olmağa değer birşey, bilgisizlere de bir olanaksızlık gibi gelecek.

"İkinci kitapta, kendileri sayesinde uzakta da, benden yüz mil ötede de olsa, hünerimin anlamını, birtakım simge, biçim ya da harf kullanmış olduğundan benden kuşku edilmeden de kavrayacak herhangi bir kişiye, güvenilir biçimde, istemimi benimsetebildiğim kimi yetilere benzeyen gene daha olağanüstü konulardan söz açacağım, ve bir ulak 39

tANETLt KİTAPLAR

kullanırsam ve o da yola çıkmış olursa, hiçbir bilgisi olmadığından hiçbir yalvarma, gözdağı ya da sözveriş, şiddet bile bu ulağı sırrımı açmağa zorlamayacak; ve bunun içindir ki hiçbir kimse, uzman da olsa, çözemeyecek sırrımı.

"Ve gene bütün bunları, hoşuma giderse, bir gece bekçisinin önünde çok kuytu bir yere kapatılmış bir tutukluyla bile, kimsenin yardımı da haberi de olmadan, kolayca gerçekleştirebilirim."

İşte korkunç savlardır bunlar.

Rahip Tritheme tarihçilerinin çoğu onun hiç te birşey bulmamış olduğunu ve düşler

kurduğunu söylüyorlar, kibarca. Bizim düşüncemiz böyle değildir. Ben TrithĞme'in gerçekten korkunç bir bulgu yapmış olduğunu, bundan söz etmekte yerden göğe haklı olduğunu, kitabının ortadan kaldırılışının da kitabımın kendilerine ayrılmış olduğu Kara Cüppelilerin işleri dizisine hepten doğalca bağlı bulunduğunu düşünüyorum.

Trith&me zamanına göre çok akılcıydı ve özellikle müneccimliğe (astroloJiye) saldırmakta da haklıydı. İşte bu konuda dediği:

"Savulun, kafaları karıştıran ve uydurma şeyler üzerinde çene çalan, yürekli kişiler, boş adamlar ve yalancı müneccimler. Çünkü yıldızların düzeninin ölümsüz ruh üzerinde hiçbir hazırlığı, doğal bilim üzerinde hiçbir etkisi yoktur; beden pek pek beden üzerinde gücü olabildiğinden yıldızların düzeninin ulu-göksel bilgelikle hiçbir ilgisi yoktur. Ruh özgürdür ve yıldızların boyunduruğunda değildir, onların etkilerini almaz ve kıpırdanışlarını izlemez, ama yalnızca kendisince yaratılmış olduğu ve kendisince döllenmiş bulunduğu ulu-göksel İlkeyle iletişindedir."

Bu uyarıda, Tritheme'in başka birçok mektup ve yazısında olduğu gibi, kesinlikle akılcı bir anlayış görülür. Kendisinin doğal büyü dediği, bizim teknik dediğimiz şeydir.

Ona felsefe taşı (1) üstüne kitaplar maledilir, Bu saptanmış değildir. Tritheme'in kitapları özellikle ; "Yayınlayamayanlara yalvarırım" diye yazan İngiliz simyacı George Ripley'ce uzun uzadıya yorumlanmış oldu. RahFp Tritheme'e, ölümünden sonra bir kara büyücü ünü (1) Eskilerin "hacerî felsefi- dediği, simyacılar göre, madenleri altına çeviren taş. Çev, 40

RAHİP TRITHEME'İN SIRRI

kondurulmuştur, Engizisyon'un en gözü dönmüş cizvitlerinden biri, Del Rio, ortalıkta gene de yalnız tamamlanmamış biçimde dolaşan Stega-nografi'nin neden yasaklanmış ve sansür edilmiş kitaplar arasına sokulmamış olduğunu soracak. Özetle, denememin konusu olan kitaplar.

Yalnızca 1610'da, Francfort'ta, Mathias Becker'ce Steganografi'-den geriye kalanın bir ilk baskısı yayınlanmıştır. Bu baskı "Üstler'in ayrıcalığı ve izniyle" bilgisini taşır, ne var ki üzerinde hiçbir basma izni görülüyor. Hangi Üstler'in söz konusu olduğunu sorabilmemizi doğuran nokta.

Kitap sonradan kaldırılacak olan, ve içinde şu ilginç sözdizimi bulunan bir önsözü kapsar: "Amma bu bilimin gizli kalmasını istediğine göre, belki biri beni suçlayacak, neden hemen, söz konusu harflerin anlamını açığa vurmamak istedin?"

"Sana bağlı olduğum bazı insan topluluklarını bu üstün ilkelerden yararlandırmak istediğim için, onları yığınla tehlikeden kurtarmak için, ve onları bazı beklenmedik olaylardan korumak için diye karşılık vereceğim."

Bu tam akla yakın bir görüştür. Ne var ki kitap, kuşa çevrilmişken bile, gene de tehlikeli görünüyordu. Bundan dolayı, bu baskı, bütün bütüne eksik olmasına karşın, 7 Eylül 1609'da, Engizisyon Mahkemesi Ku-rulu'nca Index'e (t) geçmiş oldu. Bu yasaklama 1930'a dek sürebiliyordu.

1616'da, rahip Trithême'in bir savunması BavyeraTdaki benediktin C6on manastırından rahip Ciglsemonca yayınlanmıştır. Yeni bir baskı çıkıyor 1621'de. Bu baskı da "Üstler'in izni ve onayıyla" yazısını taşıyor. Bu kez, yapıt 1609'dan beri Index'te olduğuna göre kuşkusuz kilise babaları söz konusu olamaz. Öyleyse bu kimliği karışık üstler kimlerdir?

Kitaplıklarda bu baskılardan belirli bir sayıda vardır. Burada özellikle görülen, günümüzde de diplomatlıkta ve casuslukta kullanıldığı gibi transpozisyonlu (2) şifrelere ilişkin genel bir kuramdır.

Transpozisyonlu metinlere ilişkin belirli bir sayıda örnek, uzmanlara göre, yok olmuş tam baskıda bulunan bilgilerin hiç değilse bir bölümünü oluştururdu. Bu bilgilerin hiçbiri inandırıcı değildir.

Çok daha

(1) lıdex ya da indox librortum prohîbitorum ; Papalıkça okunması yasak ki tap far listesi, ilk Üstenin 1559'da çıktığı gerçektir. Çev. (2) Sözcüklerin yerini değiştirme. Çev. 41

LANETLİ KİTAPLAR

sonra Per eL Brun Steganografi'deki sırlardan yararlanmanın bir donanımı kullanmağı içerdiğini belirtiyor: bu donanım, galiba, bugünkü radyomuzdan o denli değişik değildir." Birkaç kişinin, mıknatıslanmış iğnelerle, birbirlerine elli mili aşkın uzaklıktan sırlar iletmiş olduğunun söylendiğini çok zaman duydum. İki arkadaşın herbiri eline, çevresine alfabe harflerinin kazılmış olduğu bir pusula alıyor, arkadaşlardan biri ibreyi harflerden birine yaklaştırdığında, çok uzaktaki öteki ibrenin, o saat aynı harfe doğru döndüğü ileri soruluyormuş."

Çok ilgi uyandırıcı şey. Tranzistorlar ve ferritler (1) sayesinde bu tür donanın günümüzde gerçekleşmiş olurdu düpedüz. Ama insanlar XVII. yüzyılın başlangıcında bu güçte oldularsa, ellerinde düpedüz sağlam. üstelik düpedüz doğal, şeytanla hiçbir anlaşmaya dayanmayan ve

yararlanmakta ruhu tehlikeye düşürmeyen bir iletim aracı olmak üstünlüğüne sahiptirler, Bir topluluk bu sırlara sahip çıktığında, bunları korumak istemiş olması oldukça olasıdır. Topluluk bunda başarıya ulaşmış görünüyor.

Tritheme'in başka bir yapıtı, Poligrafi, yalnız gizli yazıları inceler, üstelik son derece yeni

biçimde. Yapıt 1518'de çıktı ve 1516'da Fransızca bir çevirisi yapılmış oldu. Yapıt alabildiğine genişçe taklit edilmiş oldu. Bu yapıtta, gizli biçimde hiç bir sır olmaksızın, yalnız an krip- tografi söz konusudur,

Tamamlamış olmak için, 1515'te, Trithfeme'in hem Hint geleneğini, hem de bazı yeni kuramları düşündüren çevrimsel bir insanlık tarihi kuramını yayınladığım belirtelim. Kitap Yedi ikincil neden, yani Zekâlar, ya da Tanrı'dan sonra evrenin Ruhlar'ı, ya da ilgiye değer olağanüstü gizleri içeren, gizemsel kronoloJi başlığını almıştır. Yapıt kabalacı ve büyücü Pierre d'Apone'un çalışmalarına dayanır. Bu büyücü Kili-se'yi öylesine hırpalamıştı ki 1313'te Padoua'da öldüğünde Engizisyon, yakmak için cesedini aradı ama bulamadı. Pierre d'Apone'un dostları bu cesedi Santa Glustina kilisesine gizlemişlerdi. Kızgınlıktan, Engizisyon, onun yerine, bir kuklayı yaktırdı,

Tritheme'in bir yapıtının yeni kurgu ve düşgücü romanları okuyucusuna büyük bir yararı vardır. Gerçekten, C. S. Lewis eldila'lar, güneş dizgesini çalıştıran melekler, düşüncesini burada buldu. Bunu söyledikten sonra, çevrimler kuramı çok ağırbaşlı kişilerce kabul edilmiştir,

[1] İletişim yönteminde kuManılarc bîr seramik. Bu seramikte, gerek magnetik g&- çirgenliğin, gerekse elektrik direncinin yüksek olduğu görülür. Çev. 42

RAHİP TRITHEME'İN SIRRI

ve Tritheme bir kez daha bize çok yeni düşünceler sağlıyor. Kuşkusuz, kitabının yarattığı coşkunluklardan, özellikle de, 1890Ta doğru, gizli bir topluluğun, Hermetic Brotherhood of Luxorrun yaptığı açıklamadan onu sorumlu tutamayız. Bununla birlikte bu konuda TrithĖme'in müneccimlik üstüne düşüncesini, daha yukarıda değinmiş olduğumuz düşünceyi anımsayabiliriz.

Küçük öykü meraklıları için" TrithĖme'in, kitabında, kesin tarihi, 1918ri vererek, İsrail'de bir Yahudi Devletimin kuruluşuna ilişkin Bal-four bildirisini önceden söylediğini, ve bu kehanetin olaydan 400 yi! önce yapılmış olduğunu bildirelim.

Trithöme'm, yazmış olduğundan hani emin olmadığımız bulunmayan kitapları üzerinde durmayalım, ve gene Steganografi konusundaki varsayımımıza dönelim.

Bize göre, Tritheme, dilden yola çıkıp simgeler kullanarak, aşırı uzaklıktaki başka

zihinlerce saptanmış olabilen, ve bu zihinleri denetlemek olanağım sağlayan ekiler yaratmanın bir yolunu bulmuş olacaktı. Bu olağanüstü ama pek olası görünüyor. Tritheme dünyayı yeni gözlerle görüyordu, bütün bütüne yeni birşey bulmuş olmak yeteneğine sahipti.

Kendisinin pek akla yakın savları oldu ancak: "Ben olağanüstü güçlü hiçbir şey yapmadım ama gene de bir "büyücü "olduğum dedikodusu çıkarılıyor, Taklit etmek için değil, ama çok kötü boş inançlarım bir gün çürütmek görüşüyle büyücülerin kitaplarının çoğunu okudum." İşte bunun için Steganografi'nin, Tritheme'in üzerlerinde durduğu, bütün bütüne doğal güçlerine inanmağa oldukça eğilimliyim. Böyle bir güç kuşkusuz tehlikelidir. Tritheme hemen çok sakıncalı olabilir. Hiçbir zaman çömezi olmuşa benzemeyen ama "yetişkin felsefe"si için coşkunlukla kutladığı, Agrippa adlı, Heinrich Cornelius'a (1) da sakinimi öneriyor* Ona bilgece salık veriyor :

"Öküzlere kuru ot, ama papağanlara, şeker verin yalnızca."

Paracelsus'a (2) gelince, Tritheme öldüğünde ancak on iki yaşındaydı, öyleyse ona hiç te rastlamadı. Ayrıca, Paracelsus ondan hiçbir

(1) Agrippa Von Nettesheim (Heinrich Cornelfus), Alman hekimi, simyacısı ve filozofu (1486/1535), Çev.

(2) Gerçek adı Thephrastus Bombastus von Hohenheim. Ünlü hekim, kimyacı (1493 -1541). Çev. 43

v LANETLİ KİTAPLAR ^

esin almış olamazdı. Paracelsus pek pek onun kitaplarını okumuş olabilir Bundan başka, desteklediğimiz gibi, Tritheme bu kadar güven uyandırabildiğine göre, gerçekten uzaktan bir telepatik denetim yolunu buldu. Hangi papa, hangi İmparator böyle bir güce sahip olacak kadar bilgeydi? Tritheme'in susturulmuş olması anlaşılıyor Elyazmasının ortadan kaldırılmış olduğu ve kuşa çevrilen baskıların ancak "Üstler'in izni"yle çıkabilmiş olduğu da anlaşılıyor/ Gene mektuplarından birini analım, bir an için de gerçeği söylediğini düşünelim. "Çünkü bu bilim

kimsenin tam bir biçimde anlayamadığı sonsuz bir derinlikle dolu bir karışıklıktır, çünkü bu sanatın olanca kavramlısına ve deneyimine karşın, elde etmiş olacağın şey bütün bilmediğin arta kalana göre haydi haydi çok düşük kalacak her zaman. Bu derin ve çok gizli sanatın gerçekten şu özelliği vardır ki çömez ustasından daha bilgili olacak kolayca, bu çömez doğuştan ilerlemeler göstermeğe iyice hazırsa, ve yahudi Kabala'srn-da bulunan konularda

büyük çaba gösterirse. Kitabımın birkaç okurunun düşüncelere yönelik kimi işlemlerin adı, düzeni ve özelliğiyle sarsılmış olmadığı, benim bir büyücü, ruh çağırıcısı olduğumu ya da şeytanlarla bir sözleşme yaptığımı ve şu ya da bu üstünlüğü gösterdiğimi de sandığı anda, bu önsözde tumturaklı bir itirazda bulunmak ve gene böylece, ünümü ve adıma böyle bir batağa karşı korumak kanısına vardım açıkça."

[cinde bütün bu bilgiyi bulduğumuz karanlık, daha sonra ortak bilinçaltı dediğimiz şey değil midir? Trithöme'ın gizinin yok olması belki İyidir ama ben Tritheme'in gerçekten büyük ve korkunç bir sırrı bulduğundan kuşku etmiyorum. 44

5 JOHN DEE'İN KARA AYNADA GÖRDÜĞÜ

Rahip Tritheme gibi, John Dee de gerçekten yaşadı. 1527'de doğdu, 1608'de öldü. Ve yaşamı o kadar şaşılabilir oldu ki düşüncesine ilişkin yapıtlarda bunu yaşam öyküsünün yazarlarının çoğundan daha iyi belirtmiş olan romancılarıdır. Bu romancılar Jean Ray'la Gustav Meyrink'- tir. Seçkin matematikçi, klâsikler uzmanı John Dee, bir ana meridyen düşüncesini buldu : Greenvlch meridyeni. Denizcilik araçları gibi Mer-cator (1) yerkürelerinden İkisni, Louvain'de (2) bulduktan sonra İngiltere'ye getirdi. Böylece İngiltere denizciliğinin gelişmesinin nedeni oldu.

Kıralîçe Elîzabeth hesabına İngiltere'ye çok sayıda denizcilik sırrı ve yapım sırrı getirdiğinden, böylece John Dee'nin sanayi casusluğu yapmakta başta geldiği -bu düşüncüyü paylaşmıyorum- söylendi. Kuşkusuz tam ilk sıradandır fenci, aynı zamanda bir klâsikler uzmanı oldu, XVI. yüzyılda, şimdi olduğu gibi birbirinden belkî ayrılmış olmayan iki kültür arasındaki geçişi de gösterir.

Göreceğimiz gibi, bambaşka şey de oldu. Cambridge'teki parlak çalışmaları sırasında, kendisi için ne yazık ki, aralarında, tiyatroyarî bir gösteride ortaya salıverdiği ve panik yaratan mekanik bir bokböceği bulunan robotlar yapmağa başladı. Büyücülükten ötürü Cambridge'ten kovulunca, 1547'de soluğu Louvain'de aldı. İşte Mercator'la burada Miski kurdu. Münecim oldu ve falcı olarak geçimini sağladı, sonra kiralîçe Mary Tudor'un yaşamına karşı büyüse! komplodan ötürü tutuklandı. Daha sonraları Elizabeth onu cezaevinden kurtardı ve kendisini İngiltere'ye ilişkin karanlık işlerle görevlendirdi*

Büyüye ve büyücülüğe karşı belli tutkusunun gerçek fonksiyonu : casusluk işi için ancak bir "örtü" olduğu çok zaman yazıldı. Ben buna pek inanmış değilim.

(t) Flaman matematikçisi, coğrafyacı (1512-1594). Çev. (2) Belçika'da, Leuven kenti. Çev. 45

iANETLİ KİTAPLAR

1563'te, Anvers'deki bir kitapçıda, Tritheme'in Steganografi'sinin, her halde eksik bîr elyazmasını buldu. Bunu tamamladı ve hemen hemen Trîthöme'in kendisinininki kadar etkili bîr yöntemi ortaya koymuş gibi oldu.

Eukleides'in ilk İngilizce çevirisini yayınlayarak, İngiliz ordusu için teleskopların ve dürbünlerin askeri kullanımını da inceleyerek, Stega-nografi konusunda çalışmalarını sürdürdü. Ve 25 Mayıs 1581'de, çalışmaları bütün umutları aştı.

Işıkla çevrili, insanüstü, ya da, en azından insan olmayan bir var-Irk çıktı karşısına. John Dee yalınlaştırmak için buna melek adını verdi. Bu melek ona şimdi British Museum'da bulunan bir kara ayna bıraktı. Bu çok parlak bir antrasit parçasıdır. Melek ona, bu kristale bakınca, başka dünyalar göreceğini ve insanmkinden başka zekâlarla ilişki kurabileceğini söyledi, çok yeni düşünce. Bu insan olmayan varlıklarla yaptığı konuşmaları kaleme aldı, Meriç Casaubon'ca 1659'da, A true and faithfull relation of what passed betvveen Dr John Dee and some sprits başlığında belli bir sayıda yayınlandı.

Öbür belli bir sayıda konuşmalar çıkmamıştır ve elyazmaları British Museum'da bulunur. John Dee'ce tutulan notların en hüyük bölümü ve hazırladığı kitaplar, göreceğimiz üzere, yok oldu. Bununla birlikte, bu varlıkların konuştuğu ve Dee'nîn enoşiyen dili dediği dili yeniden kurabilmemiz için bize yeteri kadar parça kalır.

Bu ilk bireşimsel dil, bildiğimiz ilk insanca olmayan dil olmalı. Bu her halde bir alfabesi ve bir dilbilgisi olan bir dildir. Bize kalan enoşiyen dilinden bütün metinler arasında, kimileri John Dee'nîn yaşadığı zamanda olmadığından daha ileri matematiği içerir.

Enoşiyen di! XIX. yüzyılın sonunda, ünlü Golden Dawn derneğinin gizli öğretisinin kaynağı oldu.

Dee garip ziyaretçilerfyle yapmış olduğu konuşmaları anımsayama-dığını çabuk gördü, O zamanlar konuşmayla ilgili hiç bir mekanik kayıt düzeni yoktu. Bir fonograftan ya da bir magnetefondan yararlanabilmiş olsaydı, Dee'nin yazgısı, belki de dünyanın yazgısı bile, değişmiş olacaktı. 46

JOHN DEE'NİN KARA AYNADA GÖRDÜĞÜ

Yazık ki, Dee'nin aklına kendisini yıkımına sürükleyen bir düşünce geldi. Bu düşünce akla yakındı gene tie : Dee'nin notlar aldığı sırada büyüdü aynaya bakan ve dünya -'dışılarla konuşmalar yapan birini bulmak. İlke olarak, bu düşünce bütün bütüne yalındı. Yazık ki, Dee'nin yanına aldığı iki keşif sahibi, Barnabas Saul'le Edward Talbott, birbiri ardından korkunç rezil insan olduklarını ortaya koydular. Düşmanlarının aylıklı bir casusu olmuşa benzeyen Saul'den çabuk yakasını sıyrıldı. Buna karşılık, adını, KelJy adıyla değiştiren Talbott, takılıp kaidi. O kadar takılıp kaldı ki Dee'yi mahvetti, karısını baştan çıkardı, bir simyacı gibi gezip tozmak bahanesiyle adamcağızı Avrupa'da her yerde dolaştırdı, en sonu da yaşamını olduğu gibi söndürdü. Dee bitkin ve bütün bütüne gözden düşmüş, 1608'de öldü sonunda. Elizabeth'in ardından gelen kiral James I'te ona bir pansiyonu çok gördü ve adamcağız yoksulluk içinde öldü. Bulunabilen tek avuntu Talbott'un, öbür adıyla Kally'-nin, Prag'daki bir cezaevinden kaçmağa kaikarken 1595 Şubatında öldüğünü düşünmektir. Adam çok iri yarı ve çok etki butlu olduğundan, hazırlamış olduğu ip koptu, böylece bacaklarını ve kollarını kırdı. Ta-rih'in o zamana kadar tanıdığı en uğursuz alçaklarından biri için haklı bir son.

Elizabeth'in kol kanat germesine karşın, Dee ezilmiş olmağı sürdürdü, notlarının büyük bir bölümü gibi elyazmaları da böylece çalınmış oldu.

Yoksulluk içinde olmayı bir bakıma hak etmişti, bunu kabul ede-Jim. Gerçekten, kraliçe Elîzabeth'e simyacı olduğunu açıklamış olduktan sonra, ondan paraca bir yardım istemişti. İngiltere'nin Elizabeth'i ona, pek zekice, altın yapmağı bildiğinden, özel gereksinimlerini sağlamak zorunda olmadığı karşılığını verdi. Son olarak, John Dee yaşayabilmek için koca kitaplığını satmak zorunda kaldı, böylece kısmen açlıktan öldü.

Tarih onun Kelly'le çok ilginç olan serüvenlerinin inanılması güç olaylarını özellikle sakladı. Birleşik - Devletler'de bugün o kadar halka yönelik olmuş olan kadınların değiş - tokuşu burada ilk kez görülebilir, özellikle.

Ama şu Epinal resim ticareti enoşiyen dilinin sorunu, Dr, John Dee'nin hiçbir zaman yayınlanmamış olan kitaplarının sorunu gerçek sorunu karartıyor. 47

Jacques Sadoul, Dr Dee'yle Kelly'nin serüvenlerinin tam simyayla ilgili bölümünü kitabında. Le tresor des alchimistes'te pek iyi anlatır. Öyleyse okura bu kitabı salık vereyim. Biz gene enoşiyen diline ve bundan sonra gelene dönelim. Ve kendisi insan olmayan *melek"lerle konuşmalarını yayınlayacağını bildirmeğe kalkar kalkmaz, John Dee'ye yapılan işkenceden söz edelim ön* ce. 1597'de, yokluğu sırasında, bilinmeyen kişiler kalabalığı kışkırttı, kalabalığı evine saldırttı. Az bulunur dört bin kitap ve beş elyazması kesinlikle yok oldur birçok not yandı. Sonra İngiltere kraliçesinin koruyuculuğuna karşın sürüp gitti işkence. Gönlü kırık, daha sonra Bn Bla~ vatsky'nin başına geleceği gibi, gözden düşmüş, 81 yaşında, 1608'de, Mortlake'da öldü. Bir kez daha, Kara Cüppeliler'in entrikası başarıya ulaşmışa benziyor.

Eşsiz İngiliz ansiklopedisi, Man, Myth and Magic, John Dee üstüne yazısında pek haklı olarak şu noktayı göz önünde tutar: "Beefnin yaşamı üzerine belgelerin bol olmasına karşın, kendisini açıklamak ve yorumlamak için az şey yapıldı." Bu tamamen doğrudur.

Buna karşılık, Dee'ye karşı iftiraların arkası kesilmiyor. Boş inanç dönemlerinde, onun bir kara büyücü olduğu söylendi. Bizim akılcı dönemde, onun, simyayı ve kara büyüyü gerçek çalışma alanlarının bir gizlemesi haline getiren bir casus olduğu ortaya atılıyor. Bu sav özellikle daha yukarıda adını andığımız ansiklopedinin savıdır.

Bununla birlikte, olayları incelediğimizde, herşeyden önce çok yetenekli, 24 saatte 22 saat çalışabilen, çok hızlı okuyucu, ilk sıradan pratik matematikçi bir insan görüyoruz. Bundan başka, kendi kendine işleyen nesnelere yapıyor, optik dalında ve optiğin askerî uygulamalarında, kimyada bir uzmandır.

Pek kötülük düşünmez ve saf olmuş olması, olasıdır. Kelly'nin serüveni bunu gösterir. Ama çok önemli, insanlık tarihînin belki de en önemli bir buluşunu yapmış olması, büsbütün yabana atılır şey değildir. Dee'nin insan olmayan varlıklarla telepati, durugörü ya da bambaşka parapsişik yolla ilişki kurmuş olması bütün bütüne olası gibime geliyor. Başka bir gezegenden ya da başka bir boyuttan getirtmektense, bu varlıkları meleksi bir kaynağa bağlamış olmasının çağın anlayışı bakımından, doğaldı. Ama insanca olmayan bir dili öğrenmek için onlarla yeteri kadar haberleşti.

JOHN DEE'NİN KARA AYNADA GÜRİ>UGÜ

Bütün bütüne yeni bîr dil bulma düşüncesi Dee'nin çağma özgü değildir, onun anlayışının parçası da olmaz. Ancak çok daha sonra Wil-kins ilk bireşimsel dîli bulacak. Enoşlyen dil bütünüyle tamdır, ve İnsanca hiçbir dile benzemez.

Dee'nin bu dili tamamen kendi bilinçaltından ya da ortak bilinçal* tından çrkarmış olması

olasıdır, ama bu varsayım dünya - dışlarla iletişim varsayımı kadar uydurmadır. Ne yazık ki, Kelly'nin araya girişinden sonra, konuşmalar açıkça bozulmuştur, Kelly bu konuşmaları olduğu gibi uyduruyor ve meleklerle ya da ruhlara işine geleni söyletiyor. Zekâ ve düşgücü bakımından da Kelly az yetenekliydi. Kendisine bir on beş günlüğüne beş sterling borç verilirse "ruhlardan birinden istediği bir konuşma üzerine notlar alınır.

Bununla birlikte Kelly'yi tanımadan önce" Dee garip bir kitap yayınlamıştı : La Monade hiğroglphique. Bu kitap üzerinde yedi yıl çatış* mıştı, ama Steganografı'yi okumuş olduktan sonra, kitabı on İki gün içinde tamamladı. Çağdaş bir Devlet adamı, Sir William Cecil, o zaman'sunları dedi: "La Monade hiğrogtyphiquevde bulunan sırlar kiral-lığın güvenliği açısından en büyük önemde sırlardır."

Kuşkusuz, bu sırlar kriptografiye bağlanmak istendi, bu oldukça olasıdır. Ama John Dee için herşey ille de casusluğa yorulmak istenirse, bu fazla gibime geliyor, çünkü simyacılar ve büyücüler kriptografi-yi casusların yararlanmadığından daha çetrefil biçimde bol bol kullanıyorlardı. Dee'yi olduğu gibi kabul etmek ve aynasıyla sağlanan kendi kendine- ipnotizmayla, ya da başka bilinmedik yollarla gezegenler arasındaki ya da boyutlar arasındaki bir sınırı aşmağı başardığını düşünmek eğlilimindeyim.

Kendi dediğine göre, yazık ki, o, olağan - ötesi her yetiden yoksundu. -Medyumlarla düşe kalka hasta oldu, bu da bîr yıkımla sonuçlandı.

Ayrıca La Monade hiğroglyphique'te şifreyle söylemiş olduğunu açık açık yayınlamasını istemeyen "Üstler"ce kışkırtılan, alaya alman, çoğaltılan yıkım. Dee'nin işkencesi 1587'de başladı ve ölümüne dek kesilmedi. Bu işkence Avrupa'da da sürdü, Polonya kralıyla imparator Rodolphe II "ruhlardan gelen- bildirilerden ötürü Dee'ye karşı uyarılmış oldular, 6 Mayıs 1586'da, papanın büyük elçisi, İmparator Rodolp-he'a John Dee'yi ruh çağırmaıyla suçlayan bir belge sundu. 49

LANETLİ KİTAPLAR

Belgeyi yayınlamaktan vazgeçerek, İngiltere'ye dönen ve 1595'ten 1605'e kadar sürdürdüğü, ve, galibar kendisini doyurmayan görevle, Manchester'deki İsa KoleJinin müdürü olarak ölen, cesareti

kırık bir İnsandır bu.

Ayrıca, geriye bu görev konusunda, çözülmüş olmayan bir sorun kalıyor. Gene bu sıralarda Rus çarı John Dee'yî bilim danışmanı unvanıyla Moskova'ya çağırıyordu. Yılda iki bin sterling lira, bugün hemen hemen iki yüz bin lira tutan çok büyük para, prenlere yaraşır bir evr ve Çar'ın (1) mektubuna göre "onu Rusya'rfın en önde gelen kişilerinden biri durumuna getirebilen" bir durum alabilirdi. Bununla bfrlikte John Dee istemiyor. Buna karşı çıkan İngiltere'nin Elizabeth'i mi Gözdağlar, mr aldı?

Bilinmiyor, belgeler çok karışıktır Ne olursa olsun, türlü iftiralar çıkıyor, bu iftiralara göre gene tamamen Kelly'nîn egemenliğine giren Dee, prenlere zenginleri, arka arkaya soyup sovana çevirerek Avrupa'da dolaşmış, bu red dikkate alınırsa sınamayı aklının ucundan bile geçirmiyor. Çar'ın onu bulmuş olduğu sırları uygulamaya zorlamasından ve böylece Rusya'ya dünyanın egemenliğini sağlamasından belki korkuyordu.

Ne olursa olsun Dee, bize, insan olmayan varlıkların ziyaretini kabul eden, onların dillerini öğrenen ve onlarla düzenli bir iletişim kurmağa çalışan bir insan olarak görünüyor. Hele John Dee'nin zihinsel değerinde bir insan söz konusu olduğunda, durum bütün bütüne eşsizdir. Dee'nin bizlere bıraktığından başlayarak, yazık ki, ne bu varlıkların buldukları yer konusunda, ne de kendilerinin bedensel nitelikleri üzerine hiçbir şey çıkaramıyoruz, O yalnızca onların telepat olduklarını, sonra geçmişte ve gelecekte dolaşabildiklerini söylüyor. Bu zamanda yolculuk düşüncesi, bildiğim kadarıyla, ilk kez ortaya çıkıyor.

Dee bu yaratıklardan doğal yasaların hepsini, matematiğin gelecekteki tüm gelişimini öğreneceğini umuyordu. Ne ruh çağırma söz konusuydu ne de ruhçuluk. Dee'de sırlar" doğası herşeyden önce bilimsel olan gizler öğrenmek isteyen bfr bilginin anlayışı vardı. Sonra kendini İkide bir matematik filozofu diye tanımlıyor. (1) Korkunç İvan. Çqv. 50

JOHN DEE'NİN KARA AYNADA GÖRDÜĞÜ

Evinin yangınında notların büyük parçası yok oldu, ötekiler pek değişik kişilerce birçok kez ortadan kaldırıldı. Bizlere La vâritable rela-tion de Casaubon'daki ve henüz bulunan kimi

notlardaki birkaç ima kalıyor. Bu bilgiler çok ilginçtir. Dee, özellikle, Mercator

proJeksiyonunun (coğrafyada) ilk yaklaştırırından başka birşey olmadığını bildiriyor. Ona göre dünya tam yuvarlak değildir, ya da en azından başka bir boyut boyunca sıralanmış üstüste konma birçok küreden oluşmadır.

Bu küreler arasında, noktalar, daha doğrusu iletişim yüzeyleri vardı, işte böylece de Groenland bizimkinden başka topraklarda sonsuzluğa kadar uzanır. Krraliçe Elizabeth'e birçok lütuf dilekçesinde, bunun İçindir kî. diye ısrar ediyor Dee, İngiltere'nin başka dünyanın

kapılarını ellerine geçirecek biçimde Groenland'ı fethetmesi yerinde olurdu.

Başka bilgi: matematik henüz başlangıcındadır, Dee'nin, anımsayalım, İngllizceye çevirmede ilk olduğu Euklides'ten çok daha ileri de gidilebilir. Dee'nin bunu söylemekte yerden göğe hakkı vardı, daha sonra görülebilen euklides işi olmayan geometri de, kendisinin görüşünü doğrular,

İnsanın her işini görecektir olan bütün bütüne kendi kendine çalışan makinalar yapmak olasıdır, diyor gene, John Dee. Bu, diye ekliyor, 1585'te gerçekleşmiş oldu hem çoktan - nerede olduğunu bilmediği çok isterdik-

Sayıların önemi ve yüksek matematiğin pek büyük gücü üzerinde de duruyor. Bir kez daha, hakkı var. Sayılar kuramı, matematiğin cebirden ya da geometriden çok daha en güç dalı olarak doğmuştur,

John Dee'nin dikkati çektiği üzere, hem iç dünyamızı, hem de dış dünyaları açıklayan düşleri incelemek çok önemlidir. Bu bütün bütüne Jung'cu görüş zamanına göre çok ileridir üstelik. Gene dikkati çektiği üzere, çok tehlikeli olabilen sırları toplumdaki gizlemek önemlidir. Burada da yeni, bir düşünceye rastlıyoruz. Dee'nin özel günlüğü-nün bu temelli konusunda bir düşüncesini daha bulduğumuz üzere, çok doğal ve sınırsız güçlerin niteliğinin bilinmesinden çıkarılabileni, ama araştırmaya kum gibi para dökmenin gerektiğini bilmek.

Bu parayı bulmak için büyüklerin yardımını ve altın yapımını aradı. Onun için ne o ne de öteki başarılı olmadı. Yalnızca bir bilim koruyucusu bulabilmiş olsaydı, dünya pek değişmiş olurdu. Rastladığı tüm kişiler arasında, William Shakespeare'ı (1564-1616) tanıdı mı? Buna inanmak isterim. Belirti bir sayıda shakespeare'cı 51

LANETU KİTAPLAR *

eleştirmen John Dee'nin Fırtına'daki Prospera adındaki kişinin kendisi olduğunu kabul etmekte eş kanıdadır. Oysa, bildiğim kadarıyla, Shakes-peare'ın yapıtını kaleme alanın John Dee olduğunu düşünecek kadar kaçık shakespeare - karşıtı ortaya çıkmış değildir henüz. Bununla birlikte, Dee bana Francis Bacon.dan daha iyi bir aday gibi geliyor,

İngiliz mizahçısı A.A, Milne'in bu kuramını dile dolamanın keyfine de dayanamıyorum. Ona göre, Shakespeare yalnız Shakespeare'm yapıtını değil, hepten okuması yazması olmayan Francis Bacon hesabına Novum Organum'u da yazmış! Bu kuram bacon'cularr, yani Shakespeare'm yapıtını kaleme alanın Francis Bacon olduğunu yumurtlayanları öfkeden kudurttu.

Bu arada başka bir efsaneyi öldürelim, John Dee hiçbir zaman Abdul Al Azred'in lânetli kitabını, Necronomicon'u çevirmedi, adı geçen yapıtın hiçbir zaman olmadığı hoş nedenden ötürü. Ancak Lin Car-ter'in pek haklı olarak dediği üzere, Necronomicon olmuş olsaydı, Dee, bunu sağlayabilecek ve çevirebilecek tek insan olmuş olurdu, her halde.

Yazık ki, bu Necronomicon, bana bir mektupla bunu şahsen doğrulayan Lovecraft'ca bulunmuş oldu olduğu gibi. Yazık.

Başka bir evrenden gelen, kara taş, kont de Peterborough, sonra Horace Walpole'ca (1) ele geçirilmiş olduktan sonra, British Museum'-da bulunuyor şimdi. Müze ne bu taşın kullanılmasına irin veriyor, ne de bazı çözümlenmeler yapılmasına. Çok yazık. Ama bu taşın yapılmış olduğu karbonun çözümlenmeleri yeryüzü karbonununkinden başka, böylece bu taşın değişik yerden geldiğini kanıtlayan izotopik bîr uygunluk gösterseydi, herkes çok şaşırılmış olacaktı.

Dee'nin La Monade hiGroglyphique'l bulunmuş ya da fotokopi yoluyla sağlanmış olabilir. Ama yapıtın çeşitli şifrelerine uygun gelen anahtarlar olmadan, John Dee'nin kiral James Tin buyruğu üzere Mort-lake'da yakılmış ya da yok edilmiş olan öteki elyazmaları da olmadan, bu pek birşeye yarayamaz. Bununla birlikte Dr. John Dee'nin öyküsü son bulmuş değildir ve gerisini anlatmak için bana iki bölüm gerekli olacak.

[1] Peterborough İngiliz generali (1658-1736), Horace VValpole ise ingiliz yazarı 0717- 1797]
.Çev. 52

6 VOYNİCH ELYAZMASI

Dr. John Dee garip elyazmalarına düşkün bîr koleksiyoncuymuş, 1584Tle 1588 arasında, garip Voynich elyazmasını imparator Rudolphe II'ye sunan odur.

Bu elyaimasının Öyküsü bir kez daha, özellikle debence L'homme âternel'de ve Les extra - terrestres dans l'histoire'da anlatılmış oldu. Bununla birlikte bunu gene başlangıçtan ele almak yararlıdır.

[Northumberland dükü (1) Henry VIII zamanında büyük bir sayıda manastırı yağma etmişti. Bu manastırların birinde, bir elyazması buldu ki ailesi bunu garip olaylara ve gizemli metinlere karşı ilgisi pek belli olan John Dee'ye verdi. Bunların belgelere göre, söz konusu

elyazması Roger Bacon.m kendisince yazılmıştı. Roger Bacon (1214-1294) sonraki kuşaklarca büyük bir büyücü diye sayılmış oldu. Gerçekten, öncülerinden biri olduğu bilimsel inceleme dediğimize özellikle ilgi duyuyordu.

Mikroskopla teleskopu, motorlarla çalıştırılan gemileri, otomobilleri, büyük çarklı makinaları önceden bildirdi. L'epitre sur les oeuvres secrötes de Tart et la nullltâ de la magie'de sözünü ettiği kriptografi-ye de ilgi duyuyordu. Dee tam böylece Roger Bacon'ın yayınlanmamış ve şifreli bir elyazmasının ilginç sırları kapsamak olasılıkları olduğunu düşünebildi. Prag'da John Dee'nin yaşamından söz açan, oğlu, Dr. Arthur Dee, "babamın boşuna çözmeye çalıştığı anlaşılmaz bir metni içeren bir kitap"tan söz eder. Dee böylece elyazmasını İmparator Rudolphe'a verecek. Karışık serüvenlerden sonra, belge New York'taki Hans P. Kraus kitabevine varacak, 1962'den beri burada 160000 dolar gibi önemli fiyata satıştadır Kitabın dünyanın tüm sırlarını içerip içer-di John Dudley de denen İngiliz siyasetçisi (1502-1553). Çev, 53

LANETLİ KİTAPLAR

memesi önemli değildir, içinde yalnızca XIII. yüzyılın bilimsel bilgilerinin özeti bulunuyorsa çok önemlidir.

Daha önce şu. ilke olarak, "karanlıkların tüm sırları"nı aydınlata-bilen, okuyucuya yalnızca birinci dereceden denklemlerin çözüm yöntemini göstermeğe de çalışan Mısır papirüsünden söz etmiştik. Voy-nich elyazması için de, böylece kuşkulu davranmak gerekir. Ben, kendi hesabıma, bu Voynich elyazmasının yalnızca kendisini çözmeği ba* şaramadıkları, bu bakımdan, anî bir tehlike meydana getirmediği için yıkımdan kurtulan lânetli kitabın güzel bir örneğini verdiğini düşünüyorum.

Kapaksız, 27'ye 15 cm.lik bir sekiz yaprak olarak görünür ve sayfa numaralamasına göre, yirmi sekiz sayfa yitiktir. Metin mavi, sarı, kırmızı, kara ve yeşil renkle boyanmıştır. Desenler kısa boylu çıplak kadınları, diyagramları (astronomik?) ve hemen hemen düşsel dört yüz bitkiyi gösterir. Yazı bütün bütüne her zamanki bir ortaçağ yazısına benzer. Yazısal işleme yazıcının kullandığı dili bildiği sonucunu çıkarmağa olanak verir: noktası noktasına değil de işlek bir biçimde kopya yapmış.

Kullanılan-şifre kolayca benziyor ama, insan bunu çözmeği başaramıyor.

Elyazması 19 Ağustos 1666'da çıkınca, Prag Üniversitesi rektörü, Joannes Marcus Marci bunu, özellikle kriptografi, Mısır hiyeroglifleri, ayrıca yiten anakaralar üzerinde uzman olan, ünlü cizvit Athanase Kircher'e gönderiyor. Bu tam bu metni kendisine göndermenin uygun olduğu insandı, ama metni çözmeği başaramadı,

Elyazması sonra Rodolphe II'nin gÖ2desi, çek bilgini Johannes de Tepenecz'ce incelenmiş oldu. Sayfa kenarında Tepenecz'in bir imzası bulunuyor, ama o da sim çözmeğe ulaşmış değildir. Kircher de, işin üstesinden gelememiş olduğundan, elyazmasını, bîr cizvit kitaplığına veriyor. 1912'de, VWilfred Voynich adında bir kitapçı elyazmasını İtalya'da, Frascati'de, Mondragone cizvit okulunda buluyor. Bunu Birleşik -Devletler'e getiriyor, burada bir sürü uzman dört elle işe sarılıyor. Bitkilerin çoğunun kimliğini saptamağı başaramıyorlar. Astronomik diyagramlarda, Aldebaran ve Hyade takımyıldızlarının kimliği saptanıyor, bu da pek birşey göstermiyor. Gene! kanı şifreli, ama bilinmeyen bir 54

VOYNIÇ ELYAZMASI

dilden bîr metnin söz konusu olduğudur. Vatikan'ın ünlü arşivleri araştırmaya yardımcı olmak üzere açtır. Gene işin içinden çıkılamıyor.

Bir sürü fotoğraf basılıyor, bunlar büyük şifre uzmanlarının ellerine verilmiştir. Toptan başarısızlık.

1919'da, fotokopiler Pennsylvania üniversitesi dekanı, Prof. Wil-liam Romaine Newbold'a ulaşıyor, Nevbold bu sırada 54 yaşındadır, Hem dilbilim, hem de kriptografi uzmanıdır. 1920'de, bu ara Deniz Bakanlığında çalışan Franklin Roosevelt, casuslar arasında, sırrı Washington'daki uzmanlaşmış dairelerin hiçbirin-ce çözülememiş olan bir haberleşmeyi çözmüş olduğundan, kendisine teşekkür ediyor. Nevbold gitgide Gral efsanesiyle ve gnostizmle ilgileniyor, Voynich elyazmasını çözmekte, dünyada yetenekli biri varsa, bu kuşkusuz derin kültürlü, yetenekli bir insandır.

O iki yıl buna çalışıyor. Bir anahtar bulmuş olduğunu, gene de gariptir, bunu yolda yitirmiş

olduğunu ileri sürüyor. 1921'de, buluşları üzerine konferanslar vermeğe başlıyor. Bu konferanslar için en az söy-lenebilen, bunların eşsiz olduklarıdır.

Nevbold'a göre, Roger Bacon Andromeda nebölözünün tıpkı bizimki gibi bir gökada olduğunu biliyormuş. Gene ona göre, Bacon hücre yapısını ve bir spermayla bir yumurtacıktan başlayarak bîr oğulcuğun oluşumunu biliyormuş. Coşku dünya çapındadır.

Yalnız bilginler ortamında değil, geniş halk arasında coşku. Bir kadın Roger Bacon'ın

yöntemlerini kullanarak, kendisine işkence eden şeytanı kovması için Newbold'a yalvarmak üzere bütün Amerika kıtasına geçiyor.

Bundan dolayı itirazlar vardır. Nevbold'un yöntemi anlaşılıyor, savlarını geri aldığı sanılıyor, onun yöntemi kullanılarak yeni bildirimler iletmekte başarı sağlanamıyor. Oysa, bir kriptografi dizgesinin iki yönde işleminin gerektiği ortadadır. İnsan bir şifreyi bulursa, bu şifreye göre bildirimleri çözebilirdi, ama açık bildirimleri bu şifreye çevirebilmesi de gerekirdi. Coşku sürüp gidiyor, ama Nevbold gitgide belirsizleşiyor, gitgide daha az kabul edilir oluyor. 1926'da ölüyor. İş arkadaşı ve dostu, Roland Grubb Kent, onun çalışmalarını yayınlıyor. Dünyadaki coşku pek büyüktür. s

55

lanetli kitaplar

Sonra, özellikle Prof. Manly'ce yürütülen bir karşı - saldırı başlıyor O Nevbold'un şifreyi çözme konusunda aynı düşüncede değildir. Kimi yardımcı belirtilerin ancak kâğıdın özünü değiştirmeler olduğunu düşünüyor. Yeterince hızla da, elyazmasından artık söz edilmiyor. İşte sorunu inceleyen birçok derin bilgiden, özellikle de, hayranlığa değer kitabı The Code- Breakers'ın kriptografi uzmanlarının yeni incili olan David Kahn'dan bu sırada ayrılıyorum. Kriptografi alanındaki kişisel serüvenlerimden birini anmış olduğundan Davîd Kahn'a teşekkür etmek için fırsattan yararlanayım. Alman işgali sırasında, bir tel kafesi tamamlamak için, beş harfe gereksinim) varken, itfaiyeciler gibi sigara içen, ama sigaraları olmayan gençlerin başında bulunurken de, bildiriye TA B AC harflerin* [1) kattım. Londra anladı ve ertesi ay paraşütle, indirme alanında, başıma 150 kilo tütün düştü.

Yaymsığa çalışacağım varsayım kişiseldir. Hiç değilse, öyle gibime geliyor ki, kendisini hiçbir yerde görmemiş olduğumu sanıyorum ve tfoynlch elyazmasını içeren herşeyi okumuş olduğumu da sanıyorum. Bana göre, Nevbold gözdağı almış olduğundan, ortalığı bile bile karıştırdı.

Kendisinin her türlü toplulukla çok garip ilişkileri vardı. Kimi gizli örgütlerin gerçekten tehlikeli olduklarını anlayacak kadar çok şey biliyordu. Ve 1923'ten başlayarak, korkutulmuş olduğu, ağır misillemelerden çekinerek te, savlarını geriye aldığı kanısındayım. Yönteminin özünü sakladı,

başlıca anahtarı da henüz bulunmuş değildir.

Vovnich elyazmasının içeriğine İlişkin düşündüğüme dönmeden önce, ilkin hemen Nevvbold'dan sonraki şifre çözme girişimlerini özetlemek gerekir. Çoğu gülünçtür. Ama 1944'ten başlayarak, 1970'te ölen, büyük askerî krîptografi uzmanı, William F. Friedman, sorunla ilgilendi. R.C. A. 301 örneği bir bilgisayarı kullandı. Friedman'a göre, bildiri yalnız şifreli değil, aynı zamanda bütün bütüne uydurma bir dildedir. John Dee'nin enoşîyen dili gibi. Bu bir gün belki kanıtlanmış olacak olan ilginç bir varsayımdır.

Vovnich'in ölümünden sonra, karısının mirasçıları elyazmasını kitapçı Kraus'a satıyorlar. Bu elyazması John Dee'yi bu kadar etkilediy-se. onun, Trithâme'in Steganografi'sinde olduğu giblr bunda bildiği ve belki insanca bir dil olmayan bir dilin şifrelenmesin" gördüğü içindir. [1] Tabac, tütün. Çev. 56

VOYNİCH ELYAZMASI

Roger Bacon, kendinden önce ve kendisinden sonra başkaları gibi, gerek batan bir uygarlıktan, gerek başka zekâlardan gelen bir bilgiye sahipti.

Bir kez daha, kimileri, çok erken bizimkinden üstün bir bilginin değişik sırlarından gelen bir vahyin, uygarlığımızı yok edeceğini düşündüler, gene de düşünüyorlar.

Bu durumda, sorulacak, Voynich elyazması ne diye ortadan kaldırılmış olmadı? Bence, varlığından çok sonra, 1920'ye doğru haber alındı, o zaman da metnin fotoğrafları öylesine elden ele dolaşıyordu ki bunların hepsini yok etmek olanaksızdı. İşte ilk kez lânetli bir kitap içinde fotoğraf araya giriyor, fotoğrafın, sonradan. Kara Cüppelilerin işini çok zorlaştıracığı da belli görülüyor. Fotoğraflar bir kez yayılınca, Nevvbold'u susturmaktan başka yapacak şey kalmıyordu, bu da, aman aman kuşku uyandırmadan yapılamazdı. İşte bunun içindir ki New- bold'un başına "iş" gelmedi, o da doğal bir ölümle bu dünyadan göçüp gitti. Ama kendisini gözden düşürmeği ve elyazmasından gülünç çeviriler yayınlamağı amaçlayan savaşım çok iyi düzenlenmiş oldu.

İş olsun diye ve doğum denetimiyle ilgilenen kişiler için, bu uydurma çevirilerden birinin, Dr.

Leonell C. Strong'un çevirisinin, Voy nich elyazmasından bir doğum önleyici hapın verilen bir formülünü özetlediğini bildirelim. Ama gerçek sorun öylece kalıyor.

Yeni soruşturmalara ayrılan, INFO Amerikan dergisinin amaçların* dan biri, Voynich elyazmasının şifresinin çözümüne dayanır. Şimdiye kadar, bu şifre çözümü gelişmeler gösteriyora benzemedi. Bence, bu türden başka sorunlardan daha çok Voynich elyazması üzerinde durmak uygun olurdu, Trithöme'in elyazmaları ya da John Dee'nln tamamlanmamış elyazmaları söz konusu olsun. Voynich elyazması olayında, elimizde tam yasaklanmış bir metin

bulunuyor gibidir. Nevbold'un yayınlarında geçen kimi sözler arasında, bir gerçek özellikle düşündürüyor insanı. Şöyle diyen Roger Bacon'dır : "İçbükey bir aynada salyangoz biçiminde bir yıldız gördüm. Bu yıldız Pegasus'un merkezif Andro-meda'nın gövdesi ve Cassiopeia'mn başı arasına yerleşmiştir,

Büyük Andromeda nebülözü, öteden beri tanınmış olan ilk gökada* dışı nebülöz işte tam burada bulundu. Artık kendi metin yorumlamasına göre etki altında kalmış olmayan Newbold'un yayınından sonra bunun kanıtı henüz bulunmayan bir gerçekle bildirilmiş oldu. Nevbold'un başka sözleri "yeni yıldızların sırrına" imada bulunur. 57

LANETLİ KİTAPLAR

Voynich elyazması gerçekten novalarm ve kuasarslarm sırlarını içeriyorsa, çözülmenden kalması daha doğru olurdu, çünkü hidrojen bombasından üstün ve XIII. yüzyıldaki bir insanın kavrayabileceği kadar kullanılması yeterince kolay bir enerji kaynağı, uygarlığımızın hepten gereksinimini duymadığı bütün sırrı içeriyor. H. bombasına egemen olması hemen hemen başardığımız için ancak, güçlkle, yaşıyoruz. Yüksek enerjileri özgür bırakmak olasıysa, bunu bilmemiz değil, bilmememiz daha doğrudur. Yoksa, bir üstünovaYının kısa ve parlak alevinde gezegenimiz çok çabuk yok olurdu,

Voynich elyazmasının çözülmesi, bence, yayınlanmış olmadan önce iyi bir sansürden sonra gerçekleşmiş olmalıydı öyleyse. Ama bu sansürü kim yaptı? Lâtin atasözünün dediği gibi, bekçileri kim gözetecek? Voynich elyazmasının bir fotokopisini Edgar Cayce gibi, ken^ dini harı! hani bir şifre çözme işine kaptırmadan çeviri yapabilmiş olacak olan sezgisi gücü büyük birine verildi mi diye soruyorum kendi kendime. Anahtarını bulması yetmiş olurdu zaten, bilgisayarlar gerisini getirirdi. Daha önce anılan David Kahn'ın, VVeidenfeld ve Nicholson baskısı kitabının 855. sayfasında Voynich elyazmasının bir sayfasının fotokopisi bulunabilir. Ne olursa olsun, kuşkusuz, ayrıntılarıyla anlatılamaz. Yalnızca insan yinemelerin sayısından şaşırır kalır. Bu yinemeler çelişkili sonuçlarını ortaya çıkaran birçok krîptografi uzmanınca gösterilmiş oldu hem.

Ama fotoğrafların bulunabilmesinin yalın gerçeği Kara Cüppeliler için şimdiden önemli bir başarısızlığı gösterir. Ve bu biçim bir belgeyi elinde bulunduran herhangi birinin, yıkımını

önleyecek biçimde, bunu elverdiğince bol fotoğrafla yaymasının istenmesi gerekecekti. Avrupa farmasonluğu 1939-1945 savaşımdan önce böyle önlemler almış olsaydı, biricik belgeler yok olmuş olmayacaktı. Mason belgelerinin bu yıkımı özel komandolarla gerçekleştirilmiş oldu. Bu komandoların fierbirr Fransız'dan, Belçikalı'dan ya da yıkımın gerçekleştiği ülkenin başka yurttaşlarında yardım gören bir nazice yönetilmişti. Bu komandolar çok sağlam bilgilydiler. Ve belirtmek gerekir ki bu işe karışan Fransızlar, 1944 kurtuluşunu izleyen tasfiye sırasında çok garip bir dokunulmazlıktan yararlandılar. Yalnız bu biçim İşbirlikçilere uygulanmış olduğundan, gerçekten garip dokunulmazlık. Ozan Robert Brasil-lach gibi, daha çok aydın işbirlikçiler, pek sertçe cezalandırılırken, karşı-mason eyleminin uzmanlarına dokunulmadı. 58

VOYNIÇH ELYAZMASI

Voynich elyazmasına dönmek üzere, bu elyazmasının açıkça bir çevrisinin yok olmuş olduğuna inanmak için çok yerinde nedenlerim var, Gerçekten, Roger Bacon'ın elinde, kendisine bakılırsa, kıral Süleyma'-ın malı olan, büyük sırların anahtarlarını da kapsayan bir belge varmış. Parşömen tomarlardan oluşan, bu kitap, papa Innocent İfnin buyruğu üzere 1350'de yakılmış. İleri sürülen neden bu belgenin şeytanları yardıma çağırarak yolunda bir yöntemi kapsadığıydı.

Şeytan yerine meleği, melek yerine de dünya - dılışılıyı geçirebilir, bu yıkımın nedenini o zaman çok iyi anlayabiliriz. Katolik kilisesi, 1350'de, Voynich elyazmasının nerede bulunduğunu bilmiş olsaydı, muhtemelen bunu ortadan yok ettirmiş olurdu, Ama bu elyazmasının bir manastırda saklanmış olduğunu, yalnız bu manastrın

Northumberland dükünce yağmalanması sırasında yeniden ortaya çıktığını, böylece John DeeYiin bilgisine ulaşmış olduğunu şimdi biliyoruz. Roger Bacon'ın birkaç notuna göre, elinde bulunan ve Süleyman'dan gelen belge, ne kodlu ne de şifreliydi, ama yalnızca İb-ranice yazılmıştı. Roger Bacon bu konuda bu belgenin büyücülükten daha çok doğa felsefesine uygun geldiğini söylüyor.

Bacon şunu da yazıyor: "Sırlar konusunda halka gizli olmayan biçimde kalem oynatan, tehlikeli bîr delidir." Bunu şöyle böyle 1250'de yazıyor. Sonra özellikle hiçbir alfabede bulunmayan harflerin bulunmasını kapsayan bu gizli yazı yöntemini açıklıyor. Süleyman'ın belgesi diyebileceğimiz, ama Voynîch elyazması demenin daha uygun olduğu şeyin şifreli çevirisi için yaptığıdır bu belki.

Bu elyazmasının ana dili John Dee'nin kara aynasının aracılığıyla öğrenebildiği, ve gelecek bölümde Golden Dawn tarikatı konusunda söz edileceğini de çok işiteceğimiz aynı enoşiyen

dilidir belki.

Flavius Josephe'te (1) bu kitaptan izler bulunuyordu daha önce. Bunu ne Clavicule de Salomon'la, ne Testament de Salomon'la. ne de Lemegeton'la karıştırmamam. Bütün bu intihaller XVI. yüzyıldan öncedirler, kimileri de XVIII. yüzyıldan önce.

Çoğu hem ilginçlikte tamamen yoksundurlar ve yalnızca şeytanlara ilişkin listeler verirler. (1) Yahudi tarihçisi (37-100]. Çev. 59

LANETLİ KİTAPLAR

"Süleyman'ın kitabı", Roger Bacon'ın elinde bulunan ve 1350'de yakılmış olan kitap, bambaşka şeydir kuşkusuz, ovecraft'ın dediği üz-re belirli bir sayıda başka "kuşku götürmez ve yasak kaynaklar"! olduğu gibi, Roger Bacon'ın bilinmeyen bir dile çevirdiği, ayrıca da şifrelediği bu yapıttır belki. Zavallı IMewbold, bekli gözdağı verildiğinden ve çok korkutulduğundan, şifre çözmede yöntemler bulmak ve özellikle kuşkusuz lâtince değil, ancak enoşiyen dilinde olmasına karşın, metnin lâtince olduğu varsayımını sürdürmek zorunda kaldı. Bacon bu belgeyi nasıl edindi? Bu konuda şimdilik uzun uzun düşünülebilir ve Kara

Cüppelilerin türdeş bir birlik oluşturmadıklarını, ama aralarından kimilerinin sırları açıklamak istediklerini ve en azından bunun kısmen üstesinden geldiklerini tasarlayabiliriz. Bu Kara Cüppelilerin pek sınırlı bir dünyasal örgüt olduklarını, dünyadışı varlıkların deneme amacıyla kimi zaman yardım etmeğe geldiklerini de tasarlayabiliriz. Ve bu konuda Gîordano Bruno'nun durumuna dikkati çekmek istedim.

Akılcılar bu kurbanı kendilerine mal ettiler ve ondan Kilisevnin en gerici inançlılarının kurbanı bir bilim adamı yarattılar. Hiçbir şey artık uydurma değildir. Gîordano Bruno herşeyden önce büyüye düşkün ve büyüü uygulayan bir büyücüyü. Büyüyü, yetenekli bir kişinin ellerinde, mucizeler yaratabilen bir kılıca benzetiyor, matematiğin büyüdeki rolü üzerinde de ayak diriyor. Ona göre, başka gezegenlerin varlığı ve Yer'in Güneş çevresinde dönmesi çoğu büyüsel, altmış bir kitaptan oluşan yapıttının ikincil bir bölümünü doğurur İçinde oturan başka gezegenlerin varlığı ona göre büyüye bağlıdır. Ve bu konuda çok şey bildiği içindir ki, kendisini efendilerine

teslim eden Giovanni Morenigo adında bir Engizisyon casusunca Venedik'e çekilmiştir.

Büyüye ve Yeryüzü'nden başka gezegenlerin kişilerine inandığı İçindir ki, Gîordano Bruno haddini bilmez ve dediği dedik sapkın diye hüküm giymiş, 17 Şubat 1600'de Roma'da Campo die Fîori'de yakılmıştır. 1583'ten 1585'e kadar İngiltere'de yaşadı, John Dee'nin çalışmalarından ve Voynich elyazmasından haberli olması da bir yana atılmış değildir. Gîordano Bruno üstüne edindiğimiz bütün bilgilere göre, inanan ve gözünü budaktan sakınmayan bir insandı bu. Açıkça çok konuşmuştu, 60

7 MATHERS ELYAZMASI

Mathers elyazması, Steganografi ve Voynich elyazması gibi, şifrelidir. Ama bu elyazmasında bir dereceye kadar kolay bir çift transpo-zisyonlu şifreyle uğraşmak gibi tatlı taraf vardır, bu oldukça çabuk şifre çözümüne olanak verir. Bu şifre çözümü zamanımızın en olağanüstü gizli serüvenine, Golden Dawn rarikatı'nın serüvenine burdan ulaştı.

Bildiğim kadarıyla, gene de yayınlanmış olmayan ama daha önceden çok yıkıma yol açan, lânetli olduğu kadar büyümlü bir belgeler bütününün kaleme alınmasına da neden oldu. İşe başından başlayalım.

Bir İngiliz rahibi, saygıdeğer A.F.A. VWoodford Londra'da Farrington Caddesi boyunca dolaşıyor. Bir elden düşme Tcitalar satıcısına giriyor, burada şifreli elyazmalarıyla Almanca bir mektup buluyor. Bu olay 1880'de geçiyordu. Saygıdeğer VWoodford mektubu okumakla işe başlıyor. Bu mektup elyazmasını çözenin Anna Sprengel adındaki bir kadının aracılığıyla Alman gizli derneği Sapiens Donabatur Astris'le (S. D. AJ görüşüp konuşabileceğini bildiriyor. Buna layıkça başka bilgiler verilecekmiş, o zaman.

Mason ve Gül -Haç (Rozkruva) üyesi, saygıdeğer VWoodford, arkadaşlarından ikisine, her ikisi de seçkin bilgin, üstelik "Kabalacı" olan Dr. VWoodman'lâ, Dr. VVinn VWestcott'a gidip, buluşundan söz edecek. Dr, VVinn VWestcott İngiliz polis romanları okurlarının bildiği bir görevde koroner'dir. Bir koroner hem yasal hâkim, hem de sorgu yargıcı olur Karanlık ölüm olayında, gerektiğinde mahkemenin ve polisin araya girmesini sağlayabilecek bir yargı veren bir Jüriyi

toplar. XIX. yüzyılda koroner in yargılarından biri ünlü olmuştur: Jüri bir Londra parkında p!ü bulunan bir bilinmeyen kişinin "bilinmeyen insanlar ya da seyler.ce" öldürülmüş olduğuna karar vermişti. Bu yargıyı gerçekten 61

LANBTÜ KİTAPLAR

özel bir biçimde kaleme alanın. Dr. VWestcott olduğunu söyleyebilmek hoş olurdu. Elimizde kanıt, bulunmuyor ama, daha ilerde göreceğiz ki Dr. VWestcott garip koşullar içinde koroner

görevini yitirdi.

a.. "î " "î!"™ °SUn' Woodman,a VWestcott. Sapiens Donabatur Astrisden SDA) söz edildiğini duydula* Özellikle simyacılaran oluş-ma bir gizli Alman derneği söz konusudur. S.radan hekimlerin iyileştirmek istemedikleri Goethe'nin yaşamın,, simya ilâçlar, sayesinde kurtaran, bu dernektir. . /""""

Olay gerçekten olmuştur, Oxford Üniversitesi de "Goathe, l'alchi-miste" adlı bîr kitap bile yayınladı. SDA günümüzde de yaşıyora ben-ziyor; şimdi, Stephan George'ca kurulan ve Hitier'i deviren "kozmetik merkezler bağliydı. 20 Temmuz 1944 suikastının düzenleyicisi, Kont Von Stauffenberg. bu kozmetik merkezlerdendi. SDA'n.n tanınmış son temsilcisi, yakınlarda ölen Alexander Von Bernus oldu.

Vwestcott'la VWoodman elyazmasını çözmeği oldukça çabuk başarı-yorlar ve Bn. Anna Sprengel'e yazıyorlar. Çalışmalarını sürdürmek için bilgiler ediniyorlar. Bunun üzerine başka bîr Masondan, Samuel Liddell Mathers adında, Henri Bergson'un kız kardeşiyle evli, kararsız mı kararsız bir kişiden yardım görüyorlar. Şaşılacak derecede kültürlü ayrıca oldukça karanlık düşünceli bîr insandır bu. -Mathers tören kitaplarının henüz yayınlanmamış bütününe kaleme alıyor. Bu tören kitapları özgün Alman belgesinin özetlerinden, Mathers'in elindeki başka belgelerden, bir de durugörü yoluyla Sn. Mathers'ce alınmış bildirilerden oluşuyor. Almanya'da, küçük İngiliz topluluğuna dışa dönük, yani açık bir gizli bilim derneği kurmak olanağını veren SDA'nın elindedir. Derneğin adı Order of the Golden Dawn in the outer: "Dıştaki Altın Şafak Tarikatı, olacak. Bu yetki 1 Mart 1888'de, VWoodman, Mac Gre-

gor,, Mathers ve Dr. Westcott*a verilmiştir. Samuel Liddell Mathers bu arada Mac Gregor'un adına kont unvanını ekledi, ve şimdi onun tam yarım-düzüne Iskoçyalı soylu ve büyücünün yeniden doğumu olduğunu bildiriyor.

1889'da, bu derneğin doğuşu resmen bildirilmiştir. Şunu gözönün-de tutmak gerekir kî XX. yüzyılda olduğu gibi XIX. yüzyılda da ilk kez ezoterik nitelikli bir güç, SDA, dışa açık bir dernek kurma yetkisini veriyor. Bu yetki hiç bir zaman bir daha verilmiş olmadı ve bu tur bir derneği yetkim olmadan kimseye salık vermem : çok ağır belâlar açmak olurdu böylesi. 62

Dr. Woodman'ın, tamamen doğal bir ölümden sonra, Tarikat gâli* ba, Westcotrla Mathers'ce yönetilmiştir, 1897'de Westcott'un başına Tarikat'ın işleriyle ilgili belgeleri bir taksimde unutmak kazası geldi. Bu belgeler, yetkisinde bulunan cesetleri ruh çağırma işleri için kullanmağa kalkmış olduğu içinT bir koronerin bu gibi davranışlarda bulunmasını kötü karşılayan polisin eiline geçiyor. Böylesinin kendisi için daha iyi olduğuna inanarak, Tarikat'tan çekiliyor Westcott

Dernek büyümeğe başlıyor ve zekâsı ve kültürü tartışılmaz olan kişileri kendine çekiyor Nobel edebiyat ödülü alabilen Yeats'ı, Arthur Machen'i, Algernon Blackwood'u, Sax Bohmer'i, tarihçi A. E. Walte'ı, ünlü kadın oyuncu Florence Farr'ı ve daha birçoğunu sayalım. Zekâ ve düşgücü bakımından, İngiltere'de zamanın en sağlam kafalı insanları Golden Dawn'un üyesi oluyorlar. Ana loca Londra'dadır. Başkanıt İmparator, W. B. Yeats'dır,

İngiliz taşrasında ve Mathers'in gitgide konakladığı Paris'te, başka localar vardır. Tarikat'ın iki düzeyi var;

— dokuz dereceye bölünen, ders verilen, birincisi; — derecesiz rütbesiz, araştırma yapılan, ikincisi,

Öğrenim ilk düzeyin birinci derecesinden başlayarak bir çevirisi yapılan John Dee'nin enoşiyen diline dayanır. Yazık ki bu çeviriler ya yok edildi ya da saklanmış oldu. Enoşiyen metinlerinden geriye, "insana görünmez olma olanağım" veren bir metin kalıyor daha çok: "Ol sonuf vaorsag goho iad balt, lonfh caiz vonpho, Sobra Z-ol ror I ta nazps." Bilinen hiçbir dile benzemiyor. İnsan bu tekerlemeyi tam olarak söyleyebilirse, bedenden ortalama 45 santimetre uzaklıkta bir görü nmezli k halkasıyla çevrilmiş gibidir. Buna karşı çıkmıyorum.

öğrenim, öyleyse, enoşiyen diline, simyacılığa, daha çok da kendi* kendine egemen oluşa dayanıyordu.

Birinci düzeyin ikinci derecesinden başlayarak çırağa öyle bakılıyor ki tüm zihinsel hastalıkları ve bütün zayıflıkları ortadan kalkıyordu. Bu türden çok iyi başarıya ulaşmış görünen elli kadar tedavi biliniyor,

Beş altı yi içinde, Tarikat herkese hoşnutluk veriyor, buraya giren bütün kişiler de zihinsel yönden zenginleşmiş olduklarını söylüyor- 63

LANETLİ KİTAPLAR

yorlar. Sonra Mathers yakışsız işler yapmağa başlıyor. 29 Ekim 1896 da, Tarikat'ın bir üçüncü düzeyi olduğunu açıklayan bir bildiri yayınlıyor. Bu üçüncü düzey, ona göre, tanımını verdiği insanüstü varlıklardan oluşmuştur:

"Beni ilgilendiren konuda inanıyorum ki bunlar insandırlar ve bu Yeryüzünde yaşıyorlar. Ama ellerinde insanüstü korkunç güçler var. Kalabalık yerlerde onlara rastladığımda, aşkın sağlık ve bedence sağlamlık izlenimi dışında, görünüşlerinde ya da giyinişlerinde hiçbir şey onları sıradan kişilerden ayırmıyor.

"Başka deyimle, geleneğe göre uzun yaşam iksirini içmenin verdiği bedensel görünüş. Buna karşılık, yabancı ülkenin yanına yaklaşıla-maz bir yerinde buluşma olduğunda, simgesel giysiler giyiyor ve sınıflarının rozetlerini taşıyorlardı."

Bu bildirinin içeriğine gelince kuşkusuz türlü biçimde düşünülebilir, Mathers'in deliliği de işin içine karıştırılabilir, ama yalan söylemediğini düşünmek gerekir belki. Bizim diyebileceğimiz şey, susmakla çok daha yi etmiş olacağıdır. Bildirisi bir yandan, onu 1917'de ölüme sürükleyen bir işkencenin konusu oldu. Öte yandan, bildirisi dernekte ünlü Aleîster Crowley gibi, çok az iyi diye bilinebilen kişileri çekti.

Hepten uğursuz ve elbetteki büyüklük hastası ve de her halükârda çılgın bir kişi olan Crowley, 1900'de, günün birinde, Londra Loca'sında ortaya çıktı. Yüzünde kara bir maske ve üzerinde bir İskoç giysisi vardı. Mathers'in elçisi olduğunu, Loca'nın yönetimini eline almak için seçilmiş bulunduğunu bildirdi. Tepki korkunç oldu. Loca'nın İmparatordu, Yeats, Mathers'i tahtından indirdi ve Crovvley'i dışarı attırdı. A. E. VVaîte üçüncü düzeyin ve bilinmeyen üstlerin varlığını kuşkulu buldu.

1903'te, VVaite'la belirli bir sayıda arkadaşı çekildiler ve gene Golden Dawn denen başka bir tarikat kurdular. Bu tarikat 1915'e kadar işlerini sürdürdüler, sonra Yeats, Arthur Machen ve VVI'nın West-cott çekildiler.

Tarikat Dr Felkin denen birinin yönetiminde iyi kötü yürüdü, derken kadınların eline geçip yavaş yavaş söndü. Böylece Yeats'm "ruhun zekâya karşı son değil, ilk başkaldırısı" demiş olduğu şey son buldu. Mathers kimi olguların ortaya çıkmasına yol açan tören kitaplarının hepsini geriye almışa benziyor. Elyazmaları öfkeli yazılar olduğundan ya da kendisi hasta düştüğünden bunları yayımlamak için bü- 64

tün girişimler suya düşmüş oldu. 1917'de gönlü hepten kırk öldü. Kimileri Crovvey'in onun baş işkencecisi olduğunu söylüyor, ama Crovvey gerçekten ancak oldukça az tehlikeli bir büyüklük hastası olmuşa benziyor.

Mathers'in tören kitaplarının tümü yok olduysa da; belirli bir sa-yrda tören belgesi ya da Golden Dawn'ca verilen dersler yayımlanmış oldu. Özellikle Birleşik | Devletlerce Dr. İsrail Regardie tarafından dört ciltte ve bu 1971 yılının başında, R. G. Torrens BA'nın The Golden Davım îts Inner teachings'î (yayıncı Neville Spearman, Londra).

Bu son kitabın akılcı biçimde yazılmış olmak, (kırk sekiz bölüm vardır), ve her bölümün sonuna kısa ve değerli bir kaynakça da vermek gibi iki ayrıcalığı vardır. Bundan başka. Golden Dawn konusunda elimizde çok kanıt var.

Bunun için durum saptaması yapmak olanaklıdır. Herşeyden önce göze çarpan nokta, üyelerinin çoğunun ilginç zekâ ve kültür düzeyidir. Golden Dawn yalnızca büyük yazarlardan değil, üstelik fizikçilerden, matematikçilerden, askerî uzmanlardan, hekimlerden de oluşuyordu. Belli olan şey, Golden Dawn denemesi yapan tüm kişilerin bu denemeden zenginleşmiş olarak çıktıklarıdır. Hepsi yaşamlarının gü-zelleştirilişi üzerinde, yeni içsel dolgunluk üzerinde, Golden Dawn'm kendilerine aşlamış olduğu duygu ve güzellik üzerinde duruyor.

Gustav Meyrink şöyle yazdı: "Ölümsüz BenTin bir uyanışı olduğunu biliyoruz."

Açık görünüyordu ki Golden Dawn bu uyanışı kışkırtabiliyordu, ayrıca yalnız birkaç araştırma yönünü : insanın kendisinin değişimini belirtmek üzere, simyacıların, gnostiklerin, kabalacıların ve Gül - Haç'-cılarının o ölümsüz düşünüyü de gerçekleştirmişti.

Büyüye karşı gösterilebilen kuşkuculuk ne olursa olsun, -kişisel kuşkuculuğum oldukça önemlidir- Golden Dawn'ın bildiğimiz kadarıyla, insanlık tarihinde görülenden daha sağlam bir büyü! deneyimi başardığı daha az geçerli sayılmaz. Bunu yalnızca daha iyi başarmakla kalmadı üstelik büyüü öğretmeyi de becermiş oldu.

İnsan binlerce yıldır, uyanışın kendisinden çok, uyanık bilinç durumunu düşledi. Golden Dawn buna erişmiştir. Bu açık. Açık ta, en 65

LANETLİ KİTAPLAR

azından pek olabilir görünen bir noktada, Golden Dawn'ın John Dee'nin enoşiyen alfabetini çevirmeği başardığı, bir de yöneticilerinin John Dee'nin yapıtını, Trithême'inkini ve ellerinde bir örneği varsa belki Voynich elyazmasını okuduklarıdır. John Dee çoğunu yapabildiğinden. bunu düşünmemek olmaz.

Bunu böylece kabul ettikten sonra, gerçek sorun böyle bir bilgi ve güç,birikiminin neden bir

gerçek enerJi merkezi, XX. yüzyıla egemen olacak olan bir ışıyan kale kurmağa ulaşmadığını bilmekle ortaya çıkıyor. Bellidir ki Golden Dawn düşmanlıklar yarattı, ama gene bellidir ki dışarıdan yıkılmış olmaktan daha çok içeriden çöktü.

Bu yıkılışın sorumluluğu Aleister Crowley'e yüklenmek istendi. Bu sözümona büyücünün zırdeli olduğu, kesinlikle bellidir. Oldukça klâsik bir cinsel taşkınlık biçiminde belirmiş olan deliliğinden başka, inanılmaz öykülere karışmağa kalkmak gibi olağanüstü bir yeteneği vardı Crovvley'in. Birinci Dünya Savaşı sırasında, İngiltere'yi zorla ele vererek Almanya'nın yanını tuttu. Kimileri, gizli Alman servislerinden sağlanan bilgilerle bir denizaltının. Birleşik • Devletler'in savaşa girmesine yol açan Amerikan transatlantiği Lusitania'yı torpilleyerek batırma* sına olanak sağlayanın o olduğunu ileri sürerler. Crovvley Birleşik -Devletler'in başına belli bir sayıda [ş açtı ve böylece Sicilya'ya kaçıp orada Cefalu'da lânetli bir manastır kurdu (şimdi bu yerde Akdeniz kulübünün bir köyü vardır).

Crowley'in manastırında acıklı bir olay oldu. Raoul Loveday adında Oksfortlu bir şair* bîr kara âyin töreninde, bir kedinin kanını İçti, o saat ta bundan öldü; adamcağız bu ölümü hak etmemiştii. Dul karısı bir kızılca kıyamet kopardı, basının etkisiyle de, Crovvley 1923'te Sicilya'dan kovulmuş oldu.

Daha sonra İngiltere'de yaşayıp burada iftira diye basını mahkemeye vermeğe kalktı. Yargıçlar Crowley'in ömürlerinde rastladıkları "en iğrenç kişi" olduğuna karar verdiler, ona az da olsa zarar - ziyan parası vermeği de reddettiler. Daha sonra, 1947'de, Hastings'te bir aile pansiyonunda ölünceye kadar gitgide derin bir yoksulluk içinde süründü, yaşamından ve yapıtından yayılan etki, tehlikeli bir kişiden daha çok, iyice kol kanat gerebileceğimiz bir mutsuzun etkisidir. Zaten Crovvley Mathers'in ellerine düşen tek dolandırıcı da değildi. 1900'e doğru, kendini, bilinmeyen Üstlenn temsilcisi diye tanı- 66

MATHERS ELYAZMASI

tan, ertesi yıl tamamen olağan dolandırıcılar gibi de hüküm giymiş olan, Horos adlı bir çiftin kurbanı oldu. O zaman basında bol bol Golden Dawn'dan söz edildi ve bu, kimilerinin Tarikattan çekilmelerine sebep oldu.

Basın, 1910'da. Golden Davvn'la ilgilenmeğe başladığında da Mat-hers, Golden Davvn'ın tören kitaplarını izinsiz yayınlayan Crovvley'in Equinox gazetesinin çıkışını önlemeğe çalıştı. İngiliz bilirkişiler mahkemesine denk bir mahkeme, müdahaleyi kaldırdı ve gazete çıktı.

Kuşkusuz bu Mathers'in saygınlığı düzeltmeyecek bir şey; Mathers'in elinde gerçekten bir güç olmuş olsaydı, Crovvley'i yok etmiş olabileceğini, ya da Crovvley'in elinde bir güç olsaydı Mathers'i ortadan kaldırmış olabileceğini saptayanlar çoktur. Genellikle büyük sonuçlar vermeyen büyücüler düellosunun yeni bir çok örneğini de biliyoruz. Bellidir ki Mathers'in açık yürekliliği hayli zarar gördü, ama bunun Golden Davvn'ın çökmesinin temel nedeni olduğu sanılmaz.

Özel kaynaklardan başlayarak toplayabildiğime göre, belirli bir sayıda gücün, hele de durugörünün işlerliği Tarikat'ın üyeleri için gerçek bir ilâç olmuştur, 1905'ten başlayarak da her türlü araştırma durmuştu. Olmadığından daha çok olağanüstü olabilmiş olan bu serüvenin başarısızlığının nedenini burada aramak gerekir gibime geliyor.

Dr. Felkin tarafından kurulan Stella Matutina, Aleîster Crovvley'in kurduğu Argenteum Astrum, Bn. Violette Firth takma adlı, yazar Dion Fortune'un kurduğu Sociâte de la Lumiere Intârieure gibi, yetkisiz, değişik görüşlü kişilerce kurulan çeşitli ikincil önemde topluluklar, ileri gitmiş görünmüyorlar.

Bu son topluluk gene de vardır, ve Bn. Firth öyküler ve çok ilginç romanlar yazdı. Eksiksiz olmak için, Golden Davvn'da anglikan katolik kilisesine bağlı hıristiyan kişilerin, özellikle La guerre du Graal'm yaratıcısı, büyük yazar Charles Williams'ın, bir de gizemci Evelyn Underhill'in bulunduğunu belirtmek gerekir.

Golden Davvn'ın belgelerinin kimileri ezoterizme değinir ve bu alanın uzmanlarınca oldukça önemli olarak sayılmışlardır.

Ayrıca Mathers'in gizemci yapıtları ya da çevirileri kalıyor geriye : La cabale (1889), Salomon le roi (1889), La magie sacrĖ d'Abra- 67

LÂNETLİ KİTAPLAR

melin (1898). Bu son kitap Mathers'in garip belgelerin ana kaynağı. Arsenal Kitaplığı'nda bulunduğu bir elyazmasmm çevirisidir. Oldukça tam bir metni yakınlarda, 1962'ye doğru Paris'te yeniden basılmıştı.

Öyleyse elimizde bol sayıda çok ilginç parça bulunuyor, ama biz de olmayan Mathers'in tam tören kitabıdır. Bu tören kitabı, lânetli kitapların, bu kitapların çoğunu özetleyen ve tamamen olağanüstü kapılar açan, doruğu olabilir. Mathers'in bilinmeyen üstlerle bir ilişki olarak yorumladığı üstün bir bilinç biçimini böylece gerçekleştirmiş olması saçma görünmüyor,

Mathers'e saldırılmış olması hiç te şaşırtıcı değildir.

Bununla birlikte, bütün bu olay çağımızda geçiyor \te Mathers fotoğraftan yararlanıyordu. Yeterli bir sayıda fotoğraf almış olması, bütün bu fotoğrafların da yok olmuş olmaması öyleyse olanaksız değildir. 1967'de, bütün Mathers belgelerinin yeniden bulunmuş olacağı umulabildi. Bu yıl, Manche kıyısındaki bir tepe sularla kemirildiğinden çöktü, Golden Davvn'dan kalan, toprak altında yatan eşyalar dar denizin kıyısına vurdu. Ne yazık ki bu eşyaların incelenmesi, dersler sırasında alman notlar gibi çalışma araçlarının ve ders metinlerinin söz konusu olduğunu gösterdi. Belgelerin hiç biri Mathers'ten gelmiyordu.

Golden Davvn'un çeşitli derslerinin kaleme alınışında görülen etkiler üzerinde çok tartışıldı. Daha önceden hıristiyan etkilerirtî bildirdik. Kuşkusuz Yeats'ca getirilmiş, Blake'ın büyük bir sayıda düşüncesi de bulunur. Kuşkusuz, açıkça Mathers'in incelemelerinden' gelen, büyük bîr sayıda Kabala'ya başvurular da bulunur.

Bulunmayan, enoşiyen dilinin günlük dile çevirisi ve bunun denemelerle ilgili uygulamasıdır. Enoşiyen deyiminin kendisi de ilginçtir. Çeşitli "Enok kitapları" peygamber Enok'un başka gezegenlerdeki, da* hası da başka evrenlerdeki inanılmaz yolculuklarını anlatan bir dereceye kadar yeni sahtelerdir. 1883 ve 1896'dan kalma baskıları bulunur.

John Dee'nin enoşiyen dili tamamen başka bir öyküdür. Dee ışıklı bir yaratıkça başka gezegenlere götürülen Enok'un efsanesini biliyordu ve karşısına çıkan ışıklı yaratığın diirne enoşiyen dili adını verdi. Ama kimi safdillerin inandıkları gibi, İncil'le çağdaş Enoş kitabı yoktur. İki Enoş kitabının gnostiklerden kalma olduğuna İnanmak için önemli nedenler de yoktur. Elyazması durumunda bile, bunların XVIII. yüzyıldan önce ortaya çıktıkları görülmez. 68

MATHERS ELYAZMASI

Golden Davvn'ın yaşayan birkaç tanığı, enoşiyen dilinfn uygulamaları konusunda, inanmak zorunda kalmış olmadığımız çok ilginç şey* ler anlatırlar. Söz gelimi bir oyundan, "enoşiyen satrancından, satranca benzeyen ama taşları Mısır tanrılarını andıran bir oyundan söz ederler. Taşlar bir tür satranç tahtasının bir yanlarısı üzerinde tek başlarına yer değiştirirlerken, sanki görünmeyen bîr

düşmana karşı oynanıyormuş bu oyun.

Bu deneme bir otomatik yazı ve telekinezi karışımı olarak tanımlanırsa bile, gene de belirli bir şairane güzelliği vardır. Bütün bunlar bize Mathers belgelerinin yok oluşunu pek o kadar aratmaz.

- Umabileceğimiz şey, yok oluşun belki kesin olmadığıdır. Mathers önlemlerini aldıysa, bir gün, yeniden ortaya çıkmış olacak olan fotoğraf kâğıtlarını Londra'da ya da Paris'te saklamak zorunda kaldı. Meğer ki gizemli Alma derneği SDA da ortaya çıksın.

Alexandre Von Bernus, Alchimie et médecine'de, bu Derneğin ölmediğini gösterir gibidir. Bu tür sorunları en iyi bilen Avrupa adamı, zavallı dostum Henri Hunwal'dın düşüncesi de böyleydi.

Belki bir gün, yeni bir dışa açık bir dernek kurma izni verilebilir. 8 DELİ EDEN KİTAP: EXCALIBUR

Şu satırları yazdığımız sırada, {1970-70'lerde) çok gösterişli bir yat dünyanın denizlerini dolaşıyor Bilinen, bilinmeyen hiçbir ülkenin olmayan bir bayrak taşıyor yat. Güvertesinde belirli bir sayıda koruyucu var, çünkü daha önceden çok kez, kaptanın para kasası zorlanarak açılmağa kalkışılmış; bu para kasasında okunması insanı deli eden, adına da Excalibur denen tehlikeli bir kitap bulunuyor.

Bu öykünün anlaşılabilir olması için yataın sahibinin yaşamına değinmek gerekir: Adı Lafayette Ron Hubbard, diyanetik ve siyantoloji gibi, iki buluşu da bulunan bir Amerikalı. Hubbard'ın öyküsü genellikle, Martin Gardner'ce Les magiciens démasqués'de, bence de Rire avec les savants'da alaylı bir biçimde anlatılmış oldu. Ama son iki yıl içinde görülen, belirli bir sayıda yeni olay, bunun yalnızca garip bir öykü olmadığını kabul ettirmek istiyor. Bunu elden geldiğince en yansız biçimde anlatmağa çalışacağım.

Lafayette Ron Hubbard bir bulucu ve çok yürekli bir Amerikan deniz subayıdır, kesinlikle. Üstelik - bu türde artık pek yazmıyor - en iyi Amerikan kurgu - bilim ve fantastik yazarlarından biri oldu. Fransızca-ya çevrilen romanları arasında, Le bras droit de la mort'u (Hachette) analım.

Kurgu-bilim ve fantastik konusunda* yapıtının en iyi bölümü, 1940 savaşıdan önce yazılmıştır. Bu

savaş sırasında, Japonlarla olan bir. çarpışmada, almış olduğu bir yaranın sonunda Hubbard, Klinik ölüm deneyi geçirdi. Yeniden kendine geldi, ama, hiç bîr zaman olağan biçimde bir insan olamayacağını artık anlamış, hiçbir zaman tam açıklanamayan algılar ya da duyular edinmişti.

Gene savaştan sonra, düzenlice insanın sinir sistemi üzerinde düşünmeğe başladı. Sonunda diyantetik adını verdiği yeni bir kuramı düzenledi ve ünlü kurgu - bilim basıncısı, John CampbeM'e bildirdi. 70

Diyanetik tamamiyle Amerikalılara ayartmak için yapılmış bir ruh çözüm biçimiydi. Amerikalılar gerçekten "bunu siz - kendiniz yapınca düşkün kişilerdir ve diyanetik önceden hiçbir deneme geçirmiş olmadan insanın kendi yetilerini bfrî üzerinde denemek olanağını verir Genel diyanetik kuramı, Freud gibi. bîr bilinçaltını kabul eder ama Freud'ca bilinçaltının çok tehlikeli - şeytandan kopya edilmiş - olmasına karşın, Hubbard'ın bilinçaltı tamamen saçmadır. Bu bilinçaltı anlamlıyı aşmaktan uzak, tümüyle yazıya dayalı olduğundan, kayıtlar ya da engram'larla (1) da (Hubbard bu bilimsel deyimini hiç te olağan biçimde kendi anlamında olmayan bir anlamda kullanıyor gerçekten) kurulmuş bulunduğundan bizlere en kötü çılgınlıklar yaptırıyor.

Hubbard'ın bilinçaltı çok erkenden, özellikle dölütün (fötüs) yaşamı sırasında oluşur. Ve, gene Hubbard'a göre, çocuğun ergînleşince kolaylıkla en aşırı solculuğa düşmesi için, karnı burnunda bir kadına "solunu kullanmakta ayak diriyorsun" denmesi yeter!

Beyni bütün engram'larından kurtarmakta başarı sağlanırsa, Hubbard'ın açıkça bildirdiğine göre, alabildiğine "aydınlık" bir insan yaratılacak. Her karmaşadan uzak, zihince tümüyle sağlam bu "aydınlık" insan, (2) insanüstüne yakın, yeni bir insan türünün çekirdeğini oluşturacak. Hubbard'ın Astounding Science - Fiction'daki yazılarında ya da, çıkar çıkmaz, en çok okunan bfr kitap olan Dianetîcs kitabında tanımladığı yöntemlerden yararlanarak kişiyle yalın bir konuşma yoluyla bu sağlanmış olabilir.

Hubbard karısını tedavi etmekle işe başladı. Kadın "aydınlık" olur olmaz, boşanmak istedi ve bunu elde etti. Daha sonra arkadaşlarından birini tedavi etti, hemen "aydınlık" olan adam karısını öldürüp intihar etti. Bunun üzerine diyanetiğrn sevilip tutulması büyük oldu. 1955'e doğru, Amerikalılar binlerce kişiyi dîyanetikle tedavi ediyorlardı. Sonuçlar başlangıçtaki kadar coşku verici olmadı ama, bu küçük salon oyunu çabucak ruhçözümle (psikanalizle) yarıştı. Ruhçözümün kuşkusuz hayvanlara uygulanmak ayrıcalığı vardır. Köpeklere göre diyanetik uygulayıcıları bilinmezken, köpeklere göre J"-1 ' —|*— ' ' ' ' —'

(1) Engram; Fiziksel ve bilinçdışı anlar sırasında kaybedilen zihinsel imge resmi, Tanım olarak, bir sarsıntı ya da yaralanmayı içerir. (R. Hubbard'a göre)

[2) Aydınlık (Clear); aydınlanma: Bireysel hayatın bütün fiziksel acılarını ve ıstıraplı heyecanlarını silmek. [R. Hubbard'a göre) 71

LANETLİ KİTAPLAR

ruhçözümçüleri vardır, Birleşik - Devletler'de. Buna karşılık, diyanetiğin, hızlı, az tehlikeli olmak, bir de, insan ruhunu karışık deyimlerle değil de size bir elektrik zilini evinize yerleştirmek olanağını verenlere oldukça benzer diyagramlarla sergilemek üstünlüğü vardır. Böylesi ne de olsa daha rahatlatıcıdır,

Ruhçözümçüler ayrıca bunun kendilerine büyük iyilik yaptığını incelemiş oldular, kesinlikle "aydınlık" olmaksızın daT anladılar. Hub-bard'r okuyunca, onun Reich ya da Ferenczi'den fi) daha çok deli olduğunu sanmayız. Daha az delidir. Ve döiütün canlılığı sırasında oluşmuş anılar konusunda, Hubbard haklı görünüyordu. Qlay klinik açısından doğrulanmışa benziyor, ortaya böylece çözümlenmiş olmayan bir sorun çıkıyor: daha İşitme sistemi olmayan dölüt, nasıl oluyor da, çevresinde söyleneni duyabiliyor? Ama dölüt duyuyor, bu bilgi şimdi sağlamdır.

Ne olursa olsun, diyanetiğin ruhçözûmden az çok saçma olduğu söylenemez. İkisi, ilkel şamanın yöntemlerinden daha az sağlam "iş görüyor", ama görüyor. Her ruhta dengeye doğru öyle bir çaba vardır ki, herhangi bir yol kusurlubir ruhsalhğı geçici olarak iyileştirebilir, Bu iyileştirme kuşkusuz sürekli değildir, yalnız kimyasal yöntemler gerçekten iyileştirebillr, Diyanetik bu ancak olabildiğince ilginç yöntemlerden biri olmağa özgü görünüyordu, herkes te bunu böylece düşündü. Ama, iş yürüyordu durmadan. Hubbard diyanetiğîn eksikliklerini düşündükten sonra, diyanetiğin ancak bu dünya yaşamındaki psişik bozuklukları giderdiği, ama hiç bir durumda geçmiş yaşamlara ilişkin ruhsal yanlanmaları iyi-. (eştirmedigi sonucuna vardı. Böylece yeni bir bilim dalını, siyantolo-Jiyi yarattı.

Dîyanetik bir parlayıp söndü ama, siyantploJi, ağır ve yavaş yavaş artıcı bir gelişimle, 1971'de siyantoloJi akımının birçok kişiyi kaygılandıran dünya çapında bir güç yarattığını gösteren söz götürmez bir büyüme kazandı. Bu akımın yığınla parası vardı, hangi kaynaktan geldiği pek bilinmiyor. Hubbard'ın ilk müteşebbis hisselerî büyük bir tutar karşılığında elinden satın alınmış olabilir, on milyon dolar filân deniyor

(1) Reich [Wilhe'm] Avusturya kökenli ruhçözümçü (1897-1967); Ferenczi (Sandor) Macar ruhçözümçü (1873-1933}. Çev, 72

DELİ EDEN KİTAP

Hubbard Scientology (1) diye, başka kitaplar yazdı. Ve birkaç yakın dostun okuması için, kendi önceki yaşamlarının anılarını kaleme aldı. Bu anılar, ona göre, yitik bir sömürgesi olduğumuz büyük bir galaktik uygarlıktan geliyormuş.

Anılarını, birkaç gönüllüye okuttuğu Excalibur isimli bir kitapta topladı. Bunları okuyanlar, delirdiler ve, bildiğim kadarıyla, hep deliler evine kapatıldılar.

Ne diyanetik, ne ruhçözümü, ne siyantoloji, ne de bildiğimiz ilaçlar onlara hiçbir şey

yapamıyor. Hubbard denizlerde dolaşmağı sürdürürken, bilinmeyen kişiler kasasını zorlayarak açmağı ve Excalibur'u okumağı kalkıyorlar. Bu sıradar siyantoloji çok kişiyi hayli kaygılandırıyor benzeyen bir durumda yayılıyor. Sharon Tate'ın katili, Charles Manson, siyantolojinin yerel temsilcisi olduğunu söylüyor böylece. Siyantologlar bunu inkâr ediyorlar ve Hubbard Manson'u tehlikeli bir şeytancı insan diye FBI'ya bildirmiş olduğunu bile söylüyor, Siyantologlar insanlara egemen olmakla, insanları denetlemekle ve insanları uzaktan yönetmekle ve yeryüzünü ele geçirmeyi amaçlamakla suçlanmışlardır.

Onlar, ilk hıristiyanların yaptığı gibi, sükûnetle karşılık veriyorlar,

Rakamlarla ifade edilemeyecek kadar kalabalıktırlar. Ama 1969'da, daha akılcı bir hekimlik için, ve resmî hekimliğe paralel hekimliklerin en ağır şekilde mahkûmiyeti için mücadele eden bir İngiliz derneğı, onları herkese duyurdu. Bütün İngiliz siyantologları derneğı yazılmağı başladılar, burada da çok çabuk çoğunluğı ele geçirdiler. Bu olay onların oldukça kalabalık olduklarını gösterir.

Kimi ülkeler siyantolojiyi yasaklamaktan söz ediyorlar ama, bildiğim kadarıyla bu. hiç bir yerde gerçekleşmedi. Siyantologların yararlandıkları parasal büyük kaynaklar gazetelerle, dergilerle ve belgelerle dünyayı tam anlamıyla doldurmak olanağını sağlıyor onlara. Bir siyantoloji kursuna yazılma masraflı değildir, akımın kaynakları buradan da gelmiyor. Derneğın, birçok ülkede, yerel yasaya uygun olarak saptanmış olan yönetim kurulu, bunun çok sağlam bir iş olduğunu biliyor, Ama bu çok sağlam işin nasıl yürüdüğünü açıkça aydınlatmıyor.

(1) Scîentology: Uygulamalı dinsel felsefe. Dünyanın birçok yerinde kiliseler halinde örgütlenmiştir. 73

LANETLİ KİTAPLAR

İngiliz siyantoloJi yöneticilerinden biri basına şunu açıkladı: "Bîri bize sataşmağa kalkarsa, onun hakkında, araştırmalar yapar, kuşkusuz aykırı birşey bulup bunu kamunun bilgisine sunarız işte." "Bu gerçekten olmuştur, siyantoloJinin elinde hem çok sağlam bir casusluk ağı bulunduğunu, hem özel dedektiflerden oluşma en iyi casusları kullanmak yollan olduğunu bu bize gösterir.

Zaman zaman yeni bir nazizm gibi. ya da en azından bir ruhsal silâhlanma türü gibi gösterilmesine karşın, siyantoloJi siyaset yapar görünmüyor. Bu kanıtlanmış gibi değildir. Buna karşılık, tam olarak benimsenmiş görünen şey, siyantoloJinin yalnız kıyıda köşede kalmış dinlerin ve ufak tefek gizli mezheplerin müşterilerini değil, ama hırıs-tıyanlık ya da marksizm gibi iyi kurulmuş dinlerin müşterilerini de kendine çektiğidir, SiyantoloJi hem sayı

bakımından, hem de güç bakımında sürekli yayılmadadır. İçinde ben oe olmak üzere, Hubbard'ı alaya alanlar, belki çok erken güldüler, SiyantoloJi olgusu alabildiğine ilginçtir, henüz yeteri kadar da incelenmiş de değildir.

SiyantoloJi birçok kurgu - bilim yazarını, hele, artık sadece siyan-toloJiyle uğraşmak için, belli bir süredir, kurgu - bilimi bir yana bırakmış bulunan Van Vogt'u ağına düşürdü. SiyantoloJi diyanetiği inkâr et* miyor, ama gönül gözüyle görüş denebilen ek bir içerik katıyor. Ve Hubbard, gerçek serüvenci ve bilgili mühendis dış görünüşü altında, hiç kuşkusuz, gönül gözüyle gören bir kişidir. Klinik ölümde bulunduğu srrada bir rüyet görmüş, o zamandan bu yana başka görüntüler de edinmiş gibidir. Aralarında iş adamları, ama belki başka kişilerin de bulunduğu siyantoloJi yöneticileri hakkında, ne yazık ki artık pek birşey denmiyor. SiyantoloJinin halkla ilişkisi düzeyinde, kolay öğrenimi düzeyinde de, çok inanmış, tüm görünüşlerine göre de, samimi kişilere rastlanır. Üst düzeyde olanı tam olarak

söyleyemeyeceğim. Filozof Max VVeber'in (1) ardından, bir insan varlığının bir başkasına etkisine genellikle "şeytanî etki" deniyor (2), SiyantoloJi çok yüksek şeytanî etkilere sahip olan kişileri

topluyor.

Ne olursa olsun, bir siyantoloJi topluluğunun üyelerinin başkan-

(1) Dinler SosyoloJisi üstüne araştırmaları bulunan Alman iktisatçısı (1864-1920]. [2) Şeytanî etki: "effet Charismatlque": Cezbeden etki, sinirleyen etki de denir, 74

DELİ EDEN KİTAP

larına, genellikle de sîyantoloJinîn durumuna bağlılığı tam bağnaz bir niteliktedir. O kadar ki topluluklara karşı yığınla yakınma ortaya çıktı.

Golden Dawn'un tersine, oldukça kaygılandırıcı gerçek bir gücü belirten bir enerJi merkezi olmuştur siyantoloJi. Diyanetiğin başına gelmeyen şey. Gücü azalan Psikanalizin ayrı ve yalınlaştırmacı yolun* dan daha ilerde olmayan bir akımın yapısına birşey şırınga edilmiş oldu ve bu akım henüz sınırlandırmadığımız amaçlar için kullanılan bir aygıtı dönüştü. Şakanın zamanı geçmiştir ve öyleyse siyantoloJi kadar dinamik bir etkinliği göstermek için diyanetiğe getirilmiş olan ne diye sorulabilir.

Bütün dinlerin başlangıcında olduğu gibi, bir kitap vardır. Hemen hemen bunun içindir ki Excalibur, yeni dinin gizli tılsımı diye özenle saklı tutulmuştur. Olay ilginçtir, çünkü Mormon'lar ya da Bâbî'ler gibi benzer durumlarda, temel kitabı - Mormon'lar için Joseph Smith'in kitabı, Bâbî'ler için Bab'ın kehanetleri - bol bol yayınlanmış oldu. SiyantoloJi

konusunda, hem çok yeni bir propaganda çabası, hem de lânetli diyebileceğimiz gizli bir kitabı saklayan bir örgüt karşısında bulunuyoruz. Bu kitabı okuyan insanların başına geleni pek bilmiyoruz; kitabı okurlarken yalnız deli mi oldular, yoksa bazı deneyimlere mi giriştiler? (Burada bana sık sık sorulan bir soruya karşılık vereyim : *Matin des magiciens*'le *Planete*'den doğan akım neden bir din - ötesi türe dönüştürmeğe kalktı? Yalnızca şu karşılığı vereceğim ki insan topluluklarının dinamiğini bütünüyle bilemeyişiğimiz gözönüne alındığında din - ötesi yeni, akımlar çıkarmak bana çok tehlikeli geliyor. *Nouveau Planète*'in 2. sayısı için Fransızcaya çevirdiğim *Catherine Mac Lean*'ın *L'effet boule de neige* (1) adlı güzelim bir öyküsünde, küçük bir Ame* rika kentinde, giysiler toplamak, bunları onarmak, sonra yoksullara da* ğıtmakla uğraşan bir öbek evde kalmış kız görülür. Düşüncesiz

toplumbilimciler bu öbeğe çığ gibi büyüyen, başka toplulukları da çeken dinamik bir yapı ekliyorlar. Ve bu bîr avuç insan sonunda dünyayı ele geçiriyor.. Bu tür olaylar, bence, bütünüyle olanaklıdır, işte bunun için *Planète* akımından başlayarak bütün bir din - ötesine ilişkin girişimi özenle kısa kestim,)

Halk düzeyinde, siyantoloJik öğrenim daha akla yakın bir biçimde, H) Çığ gibi büyüyen etki. Çev. 75

oldukça ilkel diyanetiğe benziyor. Tedavi gören insanlarda bilincin yoğunluğunu artırdığını ileri sürüyor(buna befkî de erişiyor. Böylesi her zaman görülmez. Söz gelîmi, Amerikan kurgu - bilim yazarı Barry Malzberg 1971 yılının başlangıcında, New York metrosunda siyantoloJi propagandası afişlerini görünce, nasıl dersler almağa gittiğini açıkladı. Bu kendisinde hiç te birşey yaratmamış ama. belkide başlangıçta iyi tesirleri yoktu...

Üst düzeyde öğretilen şeyi, bilmiyorum. İlerfeme edebiyatı Dün-ya'nın henüz yitik bir sömürge olmadırğı, ancak büyük galaktik insanlık akımına bağlJ bulunduğu çağdan gelen bilgilere inanıyor. Bu kuşkusuz kurgu - bilime çok benzer, ama hidroJen bombası ve Ay'a yolculuk ta buna benziyor. Olayı, daha yakından görmek gerekirdi.

SiyantoloJinin Kara Cüppeliler dediğim, varlıklarını bu kitapta sergilediğim kişilere gerçekten oldukça benzer insanlarca hırpalanmış olarak ortaya çıktığını belirtmek te ilginçtir.

Gönüllü ya da gönülsüz, devreden çıkmış görünen Hubbard'ın dışında, siyantoloJinin arkasında kimin bulunduğu pek iyi bilinmiyor. Burada oldukça ilginç bir paradoksa düşüyoruz : Golden Davvn'ın, o kadar parlak ve bazan o kadar dahî erkek ve kadınlan, neden bir enerJi merkezi yaratmayı başaramadılar? Ve siyantoloJinin adı belirsiz kişileri neden bunun üstesinden gelemediler?

Bunda toplulukların dinamiğinden doğmuş nedenler olabilir. Hepsi güçlü bir kişiliğe sahip olan insanlardan oluşmuş bir topluluk yaratılamaz belki. SîyantoloJide var olduğu izlenimi bırakan, Golden Da.wn'-da kendisini saydırmakta başarıya ulaşmış görünmeyen bir sıra düzeni (hiyerarşi) gerekiyor belki.

Belirli bir alayla, siyantoloJi orta düzeydeki kişilere seslenirken, Golden Davvn'ın çok sınırlı bir ayrıcalıklı insanlar katına seslendiği de söylenebilir.

SiyantoloJik toplulukların üyeleri bana gene üçüncü bir karşılık verdiler: onfara göre, Golden Dawn yalnız bir boş inançlar ve büyü-sel uygulamalar yığımvken, siyantoloJi, bilimsel olduğundan başarıya ulaşmışmış.

SiyantoloJinin kendisinin yayımladığı belgenin okunması en azından genellikle bu sözcüğü verilen anıamda, hiç te bilimin söz konusu 76

DEL! EDEN KtTAP

olmadıgını gösterdiğinden, bu karşılığı geçerli saymak bence güçtür. Bu freudcülüğe oldukça benzer bir gizemdir. Tıpkı freudcülükte olduğu gibi, elimizde hiç bîr kanıt türünün

bulunmadığı kesinlemeleri tartış* masız kabullenmek gerekir. Ayrıca, Golden Dawn uyanışın büyük sırrını çözmeğe karar vermiş görünürken, siyantoloJide hiçbir benzerlik görülüyor. Ama gene de gelişip büyüyor siyantoloJi, Golden Davvn'ın yöneldiğine benzeyen bir yapıya

göre de ilerliyor.

Golden Dawn'da olduğu gibi, günlük, dahası Jung'la geliştirilmiş ruhbilim erişemediği ve varlığını inkâr ettiği alanlarda bulunan derin ve bilinmedik güçlere başvurmak söz konusudur. Golden Dawn açısından, uyanışın üstünde bulunan" üstün plânlar"dandı bunlar. Siyan-toloJiye göre, akla uygun hiç bir Genetik yasanın açıklayamadığı sürelerle ilişkin geçmişe uzanan bir üstün yüksek - bilinçdışı söz konusudur. Kimi siyantolojik belgeler yetmiş milyon yıldan söz ediyorlar. Çok gibi geliyor.

Bu biçim düşünceyi yanılığ diyerek suçlamak kuşkusuz kolaydır, ben işte bunu yapmağa kalktım. Bununla birlikte, olgunun varlığı kuşku değildir, nereye kadar gelişeceği sorulabilir. Tarih'in marksist dinamiğinin, Nobei ödülü almış Jacques Monod'-un Le hasard et la rrecessîte'de çok kez gösterdiği gibi, bilimsel tabanı da yoktur. İki kişiden birinin marksist düzende yaşamasını engelleyen şey, budur.

Ay'a yolculuklar üstüne bir açık oturumda, bîr İslâm bilginin Ay'da yaşadığını söylediğini duydum. Ay yolculuğu bunu kanıtlamadı ama, bu yolculuk İslâm'ı sarsmadı da.

Bir insan topluluğu herşeyini bilmediğimiz dinamik güçlerin etkisinde çığ gibi büyümeğe başladı mı, onu durdurmak çok güç, belki de olanaksızdır. Siyantolojinin belirli bir gençliğe solculuğun ve LSD'nin veremediğini verdiği ve siyantolojinin belki de silâhların desteğinde yayıldığı ne olursa olsun düşünülmemiş değildir.

Bunun için, şu Excalibur'da tam ne olduğunu bilmek, siyantolojinin, varsa, gizli öğretisinin ne dereceye kadar lânetli bir kitaptan doğduğunu da bilmek sorunu, incelenmiş olmağa değer. Ve yalnızca Tanrı'-nın öldüğünü, birşeyin ya da bir kimsenin onun yerini almasının açıkça gerektiğini de söyleyerek bu tür sorunu aydınlatılabilsin sanmıyorum. Atomun, dalga mekaniğine dayanan kesin kimya kuramının da bulunmasından önce de simyacıların olduğunu düşünüyorum. 77

lanetli kitaplar

Benzer biçimde, şöyle böyle toplumbilimci elli kişilik bir köyde kendisini saydıracak durumda

olmayacakken, yaptıklarını açıklayama-yan, ama gene de sonuçlar alan topluluk dinamiği uygulayıcıları oldu* ğunu sanıyorum.

Düşünüyorum ki Hitler ya da Hubbard tamamen görgül biçimde şaşırtıcı sonuçlar alan o amatör toplumbilimcilerdendir.

Bununla birlikte, bu uygulayıcılar bence arkalarında bir örgütçüler ve plânlamacılar takımı varsa iş görebiliyorlar yalnız. Hitier'in arkasında bulunan topluluğun ne olduğunu şimdi oldukça iyi biliyoruz, buna karşılık Hubbard'ın arkasında bulunan takıma ait hele de işlem için, kesin amaçları için gerekli para üstüne olanı biteni bilmiyoruz. Hubbard'ın arkasında gerçekten lânetli bir kitap varsa, bunun birçok fotokopisini alması, dünyada biraz tehlikeden uzak bir yerlerde bunları saklaması arzu edilir. Yoksa, bir gün yatının başına bir İş gelmesinden şaşırmış olmayacağım.

Hubbard'ın kuramı kuşkusuz uydurma sayılabilir, ama belki doğru sonuçlar verebilir. Bu biçim işlerin olması ilk kez değildir.

SiyantoloJinin kendine çektiği insanlara ait henüz toplumbilimsel araştırma yapılmadı. Diyanetik, psikanaliz gibi, daha çok deliler! çekti. Freud'un kendisi, mesleğinin ilk döneminde, zırdeli olmuşa benziyordu : nümeroloJiyi [1) uyguluyor ve en kötü boş inançlara inanıyordu* Bana onun ikinci bir dönemde, kendi - kendini çözümledikten sonra aklını başına devşirmiş olduğu söylendi, ama bundan kuşku ediyorum.

G. K. Chesterton'un (2) pek haklı olarak dediği gibi "Deli aklını yitiren kişi değildir, deli aklından başka herşeyini yitiren kişidir.* Si-yantoloJt olağan diyebileceğimiz kişileri yığın halinde çektiği bir evreye girmeğe başlamıyor mu? Hangi oranda? İlginç olurdu bunu bilmek.

Tehlikelerine ve korkularına karşın, ben de Excalibur'a şöyle bir göz atmağı pek isterdim. (1) Sayıların büyüğü etkisini derinlemesine açıklayan fnaşş. Çev. (2) İngiliz romancısı, şairi, eleştirmeni ve denemecisi (1874-1936). Çev. 78 g

PROFESÖR FİLİPPOV SORUNU

1903 Ekiminin 17'l 18*e bağlayan gecesi, Rus bilgini Mihail Mîhay-loviç Filippov

lâboratuvarında ölü bulunmuş oldu. Kuşkusuz çarın gizli polisi, Ohrana'nın buyruğu üzerine öldürülmüştü. Polis bilginin bütün dosyalarına, özellikle de 301. baskısı yapılabilen bir kitabın elyaz-masma el koydu, imparator Nicolas II, dosyayı eliyle inceledi, sonra lâboratuvar olduğu gibi yok edildi ve kâğıtlar yakıldı.

Ele geçen kitap şu adı taşıyordu : Bilimde devrim ya da savaşların sonu. Bu yalnızca kuramsal bir kitap değildi. Filippov dostlarına -mektupları polisçe açılıp okunmuş olmalı- inanılmaz bir buluş yapmış olduğunu yazmıştı. Yönetilen bir kısa dalgalar demeti üzerinde,

radıyla, bir patlamanın etkisini iletme olanağını bulmuştu gerçekten, Gerçekten yeniden bulunan mektuplardan birinde kendisi şunu yazıyordu : "Bir kısa dalgalar demeti üzerinde bir patlamanın olanca gücünü iletibilirim- Patlayıcı dalga bütünüyle taşıyıcı elektro-magnetik dalga boyunca geçer, bu Moskova'da patlayan bir dinamit kutusunun İstanbul'a kadar etkisini iletibildiğini gösterir. Yaptığım denemeler bu olgunun binlerce kilometre uzakta meydana gelebildiğini gösteriyor Devrimde böyle bir silâhın kullanılması halkların ortadan kalkacaklarını ve savaşların bütün bütüne kökünün kazınmış olabileceğini gösterecek," Bu tür bir gözdağımın imparatoru coşturmuş olduğu ve gerekenin çok çabuk ve çok etkili biçimde yerine getirilmiş bulunduğu anlaşılıyor.

İşin ayrıntılarına girmeden önce, Filippov'un kendisi üzerine birkaç aydınlatıcı bilgi verelim. Bütünüyle seçkin bir bilgin olarak, Konstantin Tsilkovski'nin çalışmasını yayınlamıştı : Tepkili aygıtlarla kozmik uzayın ele geçirilişi. Fi- 79

LANETLİ KİTAPU&

lippov olmasaydı, Tsilkovski öylesine meçhul kalmış olacaktı ki Sput-nik 'ı ve yeni astronotiği (1) dolaylı olarak Filippov'a borçluyuz. Filippov Mendeleev'in temel yapıtını, içinde elementlerin sürekli bir tablosunu veren ünlü Mendeleev yasasının açıklanmış bulunduğu, Kimyanın Temelleri'ni Fransızcaya çevirdi ve böylece dünyaya tanıttı.

Filippov Rusya'da İlk kez, Revue de la science adında, çok yüksek bir düzeyde halka indirilmiş çok Önemli bir bilimsel dergi de çıkarmıştı.

Ama Filippov bir bilgin olmakla yetinmedi, büyük Rus yazarlarından biri de oldu. 1880'e doğru, Tolstoy'la Gorki'nin hayranlığa değer bulmakla birleştikleri romanı. Sivastopol Kuşatmasını, yayımladı.

Bu denli kısa bir ömrün -Filippov kırk beş yaşında öldürülmüştü-nasıl bu kadar dolu olabildiği sorulabilir. Bütün bir ansiklopediyi kaleme aldı, tüm Rus bilginlerini bir araya toplayan ve Tolstoy'la Gorki gibi yazarların vazılarını da basan bir dergi çıkardı. Bütün ömrünce, yalnız bilimin yayılması için değil, bilimsel yöntemin yayılması için de çalıştı.

Henüz yaşayan oğlu, Boris Filippov, babası üstüne, bir yaşam öyküsü yayınladı : Moskova'daki Editions cie la Science'de. 1960 ve 1969 da iki kez yayınlanan Dikenlerle. Dolu Vol.

Filippov marksîst düzeyde estetiği de incelemişti ve çalışması, başka birçok alanda olduğu gibi bu alanda da, klâsik diye kalmıştır. Lenin'i çok etkiledi ve ünlü : "Komünizm Ruslar için elektriklenmedir de" sözünün söyleyicisi olduğunu düşünmekte haklıyız. Lenin'de ileri bilimsel araştırmaya karşı ilgi uyandırmıştı, Rus biliminin yayılışından da özellikle sorumludur. Kişilik olarak : halkın anlayacağı dilde bilim yayımcısı, büyük yazar, denemeci, bilimle marksizm arasındaki ilişkilerin kuramcısı, imparator Alexandre II'nin öldürülüşünden beri polisçe kollanan bir insan.

Buluşunun gerçekliği üstüne ne düşünmeli? Herşeyden önce, çok benzer bir buluşun : yanlış olarak argon bombası denilen bombanın Birleşik - Devletlerde yapılmış olduğunu anımsayalım. Bu buluşun ilkesi bellidir: bir dinamit kutusunun ya da bir kuars tüpü içindeki bir parça plâstik maddesinin patlamasıyla elde edilen

(1) Ver atmosferi dışındaki yolculukların bilimsel incelenmesi. Çev. 80

PROF. FİLİPPOV SORUNU

enerji yoğunca ışık saçan argon gazını sıkarak hacmini küçültür. Bu ışıklı enerji bir lazer demetinde yoğunlaştırılmış ve böylece, ışık biçiminde, aşırı uzaklığa iletilmiş enerjidir. Alüminyumdan bir uçak maketini binlerce metrelik bir yükseklikte ateşlemek daha şimdiden başarıldı. Birleşik - Devletlerin kimi bölgelerinde, bugün buralarda bu tür denemelere girildiğinden, uçaklara uçuş yasaktır. Bu donanımın füzelere konabileceği ve başka füzeleri ateşlemek için de bundan yararlanılabileceği umuluyor, H bombası taşıyan değişik füzenin karşısında bile, etkili bir savunma yaratacaktır bu.

Filippov'un aygıtının tamamlanmamış bir biçimi böylece daha şimdiden gerçekleştirilmiş oldu. Filippov kuşkusuz lazeri bilmiyordu ama, kıvılcımlı bir jeneratör aracılığıyla elde ettiği, aşağı yukarı bir milimetre uzunluğunda, çok -kısa dalgaları inceliyordu. Bu konuda birkaç inceleme yayınlamıştı. Oysa, bugün bile, bu tür dalgaların özellikleri bütünüyle bilinmiş değildir ve

Filippov bir patlamanın enerjisini dar "çok - kısa dalgalar" demetine çevirmenin yolunu çok iyi bulabildi.

Tek başına kalmış bir bilginin bu kadar önemli bir buluş, tümden yitik buluş, yapabilmesi şaşırtıcı görülebilir. Ama bu itiraza karşı birçok kanıt vardır.

Herşeyden önce Filippov bütün bütüne tek başına yaşayan bir bilgin değildi. Bütün dünyanın en büyük bilimsel kafalarıyla ilişkideydi, tüm dergileri okuyordu ve birçok bilim dalı sınırında fışırma ve bunun bileşimini yapmağa uygun ansiklopedik bir kafası vardı.

öte yandan, bilimsel topluluk üzerine anlatılan herşeye karşın, buluşların henüz bireylerce

yapılmış olması gene de gerçek kalır. V Winston Churchill'in dediği gibi : "Bir deve bir kurulca açıklanan bir attır."

Çağımızın* özellikle fizik alanındaki büyük buluşları, bireylerin yaratısı oldu: Çok küçük uzaklıkların radyoaktiviteyle ölçülmesini sağlayan, Mössbauer etkisi, küçük evrenlerde sağın Ve solun nesnel gerçekler olduğunu göstererek bütün evren kavramımızı altüst eden tam eşitliğin korunamazlığı ilkesi, bellekti mercekler yapmak olanağını veren Ovsanski etkisi. Oysa ki C.E.A. ya da C.E.R.N. gibi büyük topluluklar, yüz milyonlarca para harcamış olmalarına karşın, gene de hiçbir şey bulmadılar. Filippov'un pek parası yoktu, ama bir donanımı eide 81

LÂMiLÎ KİTAPLAR

etmek için yerine getirilmesi gereken formalitede yoktu, bu ona tez ilerleme olanağını veriyordu.

Öte yandan, Filippov'un çalıştığı sırada yüksek frekanslar bilimi ancak başlangıçlarındaydı; ama öncülerin, genellikle, ancak daha yüzlerce yıl sonra keşfedilen ülkeler hakkında açık bir rüyetleri vardır,

Bense, Filippov'un inandırıcı, yönteminin yaygınlaşmış olabildiğini kanıtlayan denemeleri lâboratuvarda gerçekleştirmiş olduğuna inandım,

Bir an şeytanın avukatlığını yapalım, sonra Rusya'nın imparator Nicolas ITsinİN, Fi!ippovru öldürerek ve kitabıyla dosyalarını yok ettirerek, dünyayı yıkılıştan kurtarıp kurtarmadığını soralım.

Soru sorulmaya değer. Filîppov 1903'te öldürülmüştü. Yöntemini eğer yayınlamış olsaydı, tam zamanında, 1914-1918 savaşı sırasında, kullanılmağa hazır olmuş olacaktı. Ve Avrupa'nın, belki de Amerika'nın bütün kentleri yerle bir edilmiş olabilecekti.

Ya 1939-1945 savaşı sırasında? Hitier, elinde Filippov'un yöntemi, İngiltere'yi" Amerikalılar da Japonya'yı olduğu gibi ortadan kal* dırmış olmayacak mıydı?

Çekindiğimizden bu sorulara evet yollu karşılık veremiyoruz. Genellikle ipliği pazara çıkarılan, imparator Nicolas Ifnin, insanlığın kurtarıcıları arasında sayılmış olamaması demek ki

düşünülmemiş değildir

Biri nükleer patlamaların, A ve H bombalarının enerjisini uzaktan iletmek için Filippov yöntemini kullanmanın bir yolunu bulursa, bugün, 1971'de ne olacak? Bu kuşkusuz dünyanın felâketi ve tümünden ortadan kalkışı olurdu.

Ve Filippov'un buluşu ya da başka buluşlar söz konusu olsun, bu görüş, genişçe paylaşılmış olmağa başlıyor. Yeni bilim kendisinin bugün çok tehlikeli olduğunu kabul ediyor, seçkin bilginlerde^ gelen uyarılardan da öndeyişimizde söz açtık.

İşte bunlar önemli uyarılardandır. "Survivre" akımının yöneticileri, Prof. Grothendieck'le Prof. Chevalley bu noktada pek anlaşıyorlar ama, bilimi bütün bütüne tek başına bırakmağa ve bilginlerle askerler arasındaki olanca işbirliğini önlemeğe çalışıyorlar, insan anladıkça, aralarında birkaç siyaset ayrılığı da olsa, bilginlerin devrimcilerle işbirliğini önlemek zorundaydı aynı zamanda. Bombayla, yapıların ka- 82

*ROF< FİLİPPOV SORUNU

pllarını havaya uçuracak yerdet Filippov yönteminin sayesinde, Elysee'-yl-ya da Matignon'u patlatacak olan çalışmalarını düşünelim!

Filippov'un buluşu, kullanılışı askerî ya da devrimci olsun, bir uygarlığı bütün bütüne ortadan kaldırabilen buluşlar arasında bulunuyor gibime geliyor. Bu tür buluşlar tek kalmış olmalıdır. Ve bununla birlikte, bu buluşların barışçıl uygulamaları da olabilirmiş. Gorkî Filippov'la yapmış olduğu bir söyleşiyi yayınladı, yazarı herşeyden çok şaşırtan nokta da, uzaktan enerji iletmek ve enerjiye gereksinimleri olan ülkeleri böylece pek çabuk sanayileşmek olanağıymış. Ama bilgin hiç askerî bir uygulamadan söz etmîyormuş.

Amerikan atom enerjisi komisyonu başkanı, Gleen Seaborg, geçen yıl bu gibi olanaklardan söz etti: bir dalga demeti üzerinde gökten gelip hiç bir kirlenme yapmaksızın, gelişme yolundaki bir ülkeyi hemen o anda sanayileştirmek olanağını verecek olan bir enerji Başkan da artık, ama kuşkusuz hakkı olmadığından, askerî uygulamalardan söz açmıyor.

Filippov'un şaşkırtıcı kişiliği Rus halkını ve yazarları her gün daha bir ilgilendirmeğe başlıyor. Büyük şair Leonid Martinov son yıllarda ona Saint-Petersbourg Baladı adlı bir şiir adadı. Sık sık yeni olaylar grlyor. İçlerinden, 1969'da baş gösteren biri, br efsaneyi gene de yıktı pekala.

Revue de la science'da V. Ul imzalı kitap zetleri çıkıyor, bu İmzanın da Vladimir Ulianov'u, yani Lenin'in ta kendisini gösterdiği sanılıyordu. Lenin'le Filippov arasında böyle doğrudan bir bağlantı kurmak ilginç olmuş olurdu. Yazık ki, yeni araştırma bu özetlerin V. D. Ulriş adında birinin işi olduğunu ortaya koydu.

Ama Lenin Filippov'un kuşkusuz kendisini çok etkileyen yapıtım gerçekten biliyordu.

Elektronun bitip tükenmeyen niteliği konusunda Matörİalisme et empiriocriticisme'in ünlü parçası doğrudan doğruya Filippov'un bir çalışmasına bağlıdır.

Filippov gerçekten hem yayınlamağa can atan bir bilgin, hem de bir devrimciydi. Daha yukarıda belirttiğimiz gibi, patlama enerjisinin iletisi konusundaki buluşu 301, baskısını yapabiliyordu, dünyayı böylece ortadan kaldıracağını hesaba katmaksızın, bunu kuşkusuz yapmış olabilirdi.

Çünkü, onun ellerine verdiği silâhla donatılmış halkların kralları ve zorbaları silip süpüreceklerini ve; marksizm sayesinde, evrensel 83

LÂNETLİ KİTAPLAR

barışı sağlayacaklarını düşünmek, söylemek gerekmiş gibi, oldukça aptalca görünüyor. Bugün en büyük iki marksist ülke, S.S.C.B. ve Çin arasında çıkacak bir savaşla korkutulmuş bulunuyoruz.

Her ikisi füzeyle iletilen bir H bombasını" kullanırsa, zararlar korkunç olacak. Her ikisi yeniden Filippov aygıtını bulursa, karşılıklıca birbirini yok edecek. Oysa, argon bombasıyla Filippov arasında dar geçit büyük değildir.

İşte bunun içindir ki, kimilerinin gene de kaçınılmaz diye gördükleri. S.S.C.B. - Çin çatışmasının çıkmayacağını ummak gerekir.

Ama bilimlerin ve tekniklerin savaşa uygulanması sorunu olduğu gibi kalıyor. Bilimsel kurultayların çoğu gitgide daha sık kimi buluşları saklamanın gerektiği sonucuna varıyor ve gene gitgide eski simyacıların durumuna düşüyorlar; yoksa dünya yok olacak.

Bu Kara Cüppeler'in düşüncelerinin doğruluğu değil, ancak yaşayan bir sorunun belirtisidir.

Fred Hoyle, sorunu başka bir açıdan ele alarak, Des hommes et galaxies'de (Buchet Chastel) şunu yazıyor:

"Uygarlığı silip süpürecek olan çok değil beş satır yazmanın yeterli olduğuna inandım." Hoyle, kuşkusuz, bugün yeni bilim konusunda, hele yeni bilimin yapmağı başarabildiği konuda gezegenimizde en iyi habere sahip olan insandır

Filippov sorunu, öylece, lânetli kitaplar serüveninin yeni, önemli bir evresini oluşturuyor gibime geliyor.

Filippov elyazması çok eski bir bilgiye uzanacak yerde, deneye ve Marx'ın genel kuramlarına da dayanan çok yeni buluşların anahtarı-nı veriyordu. Filippov 1903'te bilimler üstüne bilinebilen herşeyi kuşkusuz bilen, tam ansiklopedik bir insandı. İşte buluşunu, ölümünü getiren buluşu bunun için yaptı.

Bu türden başka buluşların, bilinçli olarak, saklanmış ve ortadan kaldırılmış olup olmadığı sorulabilir.

Başkan Richard Nixon mikropların ve virusların kullanılmasına dayanan bütün bakteriyolojik silâhların ortadan kaldırılmasını buyurmuştu. Bu konuda arşivlerin de yok edilmesini acaba buyurmuş mu İdi? Hiç bir şey daha az emin değildir, belki de bir gün özgürlüğü seçecek ve Sir Richie Calder'in "kıyamet mikrobu" dediği şeyi böylece ger-

84

PROF. FİLİPPOV SORUNU

çekleştirmek olanağını verdiğiinden, incelemelerini anlatacak olan bir Amerikalı bilgin ortaya çıkacak.

Bu elyazmalarını yok edenlerin İnsanlığın iyilikçilerinden olacaklarını kabul etmek gerekir. Askerî sır konusunda çok alay edildi. Bu sır kimi zaman gülünçtür ama, kimi zaman da alabildiğine tehlikeli silâhların açığa vurulmasını önleyebilir.

Benzer biçimde, simya sırlarının yayılmış olmadığı gerçektir. Bir gaz fırınında bir hidrojen bombası yapılabilirse" kişisel olarak bu yapılabilir sanıyorum, yapım yolunun ortalığa yayılmış olmaması daha İyidir.

Bu tartışmanın açabildiği zararların sınırlı olması koşuluyla bir tartışma evresinde yaşamak çok iyidir çünkü. Her topluluk, ya da her tartışmacı küçük ülke, karşı çıkmak üzere, Paris'i ve New York'u ortadan kaldırabilirse, uygarlık çok uzun zaman yaşamayacak,

Çünkü unutmayalım ki günümüzde kim olursa olsun, çok küçük yatırımlarla, Curie'nin ya da Pasteur'ün istemiş olacakları bir lâboratuvar kurabilir İnsanlar daha şimdiden kendi evlerinde LSDVİ. ya da çok daha bir tehlikeli ilâcı, fenilsiklidini yapıyorlar.

Bugün, biri, Filippov'un sırrını bitseydi, aygıtı gerçekleştirmek için gerekli tüm küçük parçaları piyasada bulabilir ve, kişisel hiçbir tehlikeye uğramadan, hoşuna gitmeyen kişileri kilometrelerce uzaktan havaya uçurabilirdi. , Kişisel olarak elimde, hoşuma gitmeyen insanları ve iğrenç bulduğum, böylece elemeği çok istediğim yapıları gösterir listem de var. lAnetU kitaplar

Ama herkes yapım işliklerinde uçan bombayla ve onarılmış bir Filip-pov proJektörüyle bu sonuca ulaşabilirse, ayakta kalmakta zorluk çekeceğiz.

Söylendiğine göre, elde, çok tehlikeli buluşların listeleri var. içlerinden, Fransız askerlerince yapılan biri, 805'ten daha aşağı kalmazdı. Biri bütün bunları açıklayan bir yazî yazıp bunu yayınladı mırlânetli kitapların rekorunu kırmış olacak.

Tehlikeli buluşları değil, ancak şu dünyayı değiştirebilen "beş satırlık cümleler" gibi, tehlikeli düşünceleri içeren Fred Hoyie yollu bir elyazması da düşünülebilir. Biri bu elyazması kaleme alırsa, MihaÛ Mfhayloviç Filippov'un anısına armağan edebilir. 85 m

ÇİFT SARMAL

Prof. James D. VWatson'un yapıtı, "Çift Sarmal" bütün kitapçılarda rahatça bulunur. Robert Laffont yayınlarında Fransızcaya çevrildi. Yeniden basılmış İngilizce baskı/an, ayrıca bir cep kitabı baskısı da vardır

Lânetli kitaplar konusunda bir denemeyi tamamlamak İçin o halde bu yapıtı seçmek neden? Az kalsın iki kez ortalıktan kaldırılacaktı : Çünkü önce kimse onu basmak İstemiyordu, ve sonra da kimse bunu açıklamak istemiyordu.

Ve bu yapıtın serüveninin bizleri sansürün özelliği, yasaklamaların püf noktaları ve bilimin kendisinin özelliği konusunda aydınlattığı için de seçtik.

İşe kişiden başlayalım; James D. Watson 1928'de Chicago'da dünyaya geldi; 1950'de, Indiana Üniversitesinde Ph. D. bilim doktorasını veriyor, sonra Copenhague'da ve, kalıtım alanında olağanüstü buluşlarda bulunduğu Cambridge'de çalışıyor. 1962'de, * kalıtsal asit" DMV-nın molekül yapısı üzerine buluşlarından dolayı, Prof, Crick ve Pfof. Maurice Wilkins'le Nobel ödülünü paylaşıyor. Bu asitin molekülü çift sarmalı oluşturur (belirtelim ki, burada uyarı İşte benim kişisel uyarımdır ve Prof. VWatson'a kondurulmuş olmamalıdır, bu sarmal hekimliğin eski simgesi, kadüs'e (1) çok benziyor.)

Bu buluş genellikle yüzyılın en önemli buluşlarından biri olarak sayılmıştır Jenetik yasanın çözümlmesine gider, kalıtımın ve değişmelerin (2) insan zekâsıyla bir denetimine de kapı açar. [1] Sihirbaz değneği. Tanrıların habercisi olarak Hermes'ln taşıdığı değnek. Tıp biliminin simgesi, çift

yılanlı değnek. Çev,

(2) Bir karakterin birden, kalıtsal olarak değişmesi, Jendekr değişiklik. Mu tas yon. Çev. 86

ÇİFT SARMAL

Molekül biyoloJisi adı altında toplanan, bu biçim araştırmalar konusunda, Fred Hoyle işte şunu yazabildi : "Yirmi yıl sonra yalnız zararsız hidroJen bombası yapan fizikçiler özgürlük içinde çalışacak. Ama molekül biyoloJistleri elektriklendirilmiş dikenli teller arkasında iş görecekler." Bu büyük buluşun, yaratıklarından birince kaleme alınan bir öyküsü, hiç kuşkusuz, büyük bir başarı kazanmış olabilirdi. Ama Atlantic Monthly'de kitaptan parçalar çıkınca, şaşkınlık pek yaygın oldu. Elyazması yayınlanınca da, öfkeye dönüştü bu şaşkınlık.

Çünkü Prof. VWatson çam devirip keyifle pişmiş aşı su katıyordu. Kitabında, bilimsel ortam, gerçeğin peşinde bir soylu kişiler birliği olarak görünmek şöyle dursun, içinde herbirinin komşularına en iğrenç oyunları oynadığı bir batakhaneyi andırıyordu. Düşünüldüğü gibi bilimsel daha çok bolşevik partisi ya da mafia denmiş olacaktı,

Bu tür savlar yeni değildi. Daha önce George Duhamel'le Jules Romains bu düzenin tanımlarını yapmıştı. Ama ilk kezdi-ki güvenilir ve dahi, Nobel kazanan bir bilgin, gizli tutulması gerekeni açıklıyordu. Üstelik, kitap kıpır kıpır gerçeğin görkemlice bir dile getirilişi üzerinde değil, yalnızca Saint - Germaîn - des - Pres'de kız tavlamağa kalkan Prof. VWatson'un görüntüsü üzerinde sonuçlanıyordu.

Yayımcılara yapılabilecek olanca baskılar yapılmaya başlandı. Sonuç alınamadı. Bunun üzerine bilginler tanıtma yazısı yazmamakta ağız birliği ettiler. Seçkin bir bilgin büyük İngiliz dergisi Nature'e şu demeçte bulundu : "Pornografik kitaptan söz edecek bir din adamını Çift Sarmal'dan söz edecek bir bilginden daha kolayca bulursunuz,"

Kitap gene de tuttu. Bir Amerikan baskısı, VVeindenfeld ve Nichol-son'da 1968'de yeniden bir İngiliz baskısı, 1970'de Penguin Books'ta bir baskısı, Fransa'da bîr çevirisi, bütün dünyada çevirileri çıktı.

Çift Sarmal'ı okumak gerek. , , Bu bakımdan, kitaptan çok uzun alıntılar yapmayacağım.

Prof. James ve D. Watson'un pek yerinde olarak şunu dediğini belirtelim yalnızca : | Gazetelerin ve bilginlerin analarının desteklediği halk düşüncesinin tersine, bu bilginlerin kabarık bir sayısı yalnız dar kafalı ve re- LANETLİ KİTAPLAR

zil değil, üstelik sırsıklam aptaldır da." Bu bana 18 Nobel ödülünün dağıtıldığı Nobel vakfının bir toplantısına katılıp, dönüşünde : "Nobel ödülleri alanlar arasında şapşalların sayısı başka yerdekiilerin aynıdır" diyen çok değerli bir dostun uyarısını anımsatıyor.

Çift Sarmalıda, yalnız şapşallar da görülmez. Burada güce karşı savaşıyan, yeni düşünceleri olanların ayağına karpuz kabuğu koyan, bilimin yararlarından daha çok kişisel kinlerine önem veren utanmaz arlanmaz kişiler de görülebilir. Onlar için önemli olan tek şey, para hesaplan ve ödüllendir.

Genç Prof. VWatson.a gelince -buluşu sırasında yirmi besindedir-çalışmasının çoğunu boğaz tokluğuna çalışmak için İngiltere'ye gelen göz kamaştırıcı genç kızlara ayırmış olduğunu gizlemiyor.

Prof. Watson'u seve seve öldürecek birçok bilim adamı tanıyorum ama, ne yazık ki çok geç. Kitabı hasıraltı etmek girişimleri suya düştü ve VWatson açık yürekle kurdunu dökebildi. Önsözde, X ışınlarının seçkin uzmanı ve X ışınlarının kırılmasını bulan bilginin oğlu, Sır Lavı/rence Bragg, durumu kurtarmağa çalışıyor: "Bu kitapta bulunan kişiler, diye yazıyor, kitabı bağışlama dolu bir düşünceyle okumalıdır. Durum çok zaman daha karışıktı ve işi düştüğü kişilerin güdülerini Watson'un anlamadığından daha az işkenceliydi."

Pek mümkündür. Bu kitabın içe dokunan bir açık yüreklilikte olmasının önemi yok. Watson, İş arkadaşı Francis Crick için : "Onu hiçbir zaman bir çekingenlik anında görmedim" diye yazıyor. Ve daha ileride, gene Crick için ; "Çabuk çabuk ve herhangi bir başka kişiden daha gürültülü bir sesle konuşuyor, bütün Cambridge'de hangi cehennemde ol* duğunu anlamak için de konuştuğunu işitmek yeter" diyor.

Bu türden belirli bir sayıda portre kuşkusuz herkesi sevindirdi, ama, tanıtma amacı güden dilden bir sözcük kullanmak için, bilimin ve bilginlerin belirgin görüntüsü, başarı kazansa da, güçlkle kendini toparlayacağı bir darbe yedi özellikle.

Başka bir çağda, ya da başka siyasa! koşullarda, başka yönetim biçimlerinde, kitap çıkmış olamayacak, VWatson da S.S.C.B.'de Jenetik-çi Vavilov'un başına geldiği, gibf kendini bir toplama kampında bulmuş olacaktı.

Watson bu arada belirli bir sayıda beylik sözü yıkıyor Söz gelimi, imece halinde çalışma efsanesini: en çok az gereçli ve az diplomalı 88

Çift SARMAL

(Watson'la birlikte DNA'nın yapısını bulduğunda Francis Crick doktor bile değildi) iki üç bilgin bütün zamanların en büyük buluşlarından birini gerçekleştirdi.

Uygulamalı matematik efsanesi de çöküyor: Crick'le Watson çok sağduyuyla, üç kuralını (1) geçmeyen hesaplardan, sonra bir makina-cıda yaptırdıkları mekanik stilde kşlrplardan yararlandılar. Kuşkusuz, hiçbir bilgisayar tipini kullanmadılar.

Prof. Watson belki cam çerçeve birbirine katmağa devam ettiği Harvard (ABD)

Üniversitesinde, şimdi, molekül biyolojisi ve biyokimya okutuyor. İnsanlığın bugün kullandığı en güçlü aracı buldu. Çünkü DNA'nın yapısını değiştirmeyi ve, bunu bir insan organizmasına böylece değişik olarak sokarak, gerek iyileşmiş insan varlıkları, gerek üstün aşamayı, insanı örnek tutarak insandan sonra İnsanı, insanüstü mutant'ı (2) yaratmayı umabiliriz.

Watson'da cana yakın olan taraf, hiçbir uydurma çekingenlik göstermediğidir. Şunu yazıyor tüm içtenlikle: "Biz yaşamın sırrını bulduk." Haklıdır da, insan soyuna kendi soyaçekimini denetlemek olanağını verecek olan büyük sırdır bu düpedüz.

Kimi bilginler Watson'un yalnız halk işi kitabının değil, tam anlamıyla bilimsel çalışmasının da yok edilmiş olabileceğini sanıyorlar. Seçkin bir biyolojisi Sir McFarlane Burnet şunu yazıyor: "insan için çok tehlikeli olduklarından bilinmeleri gerekmeyen şeyler vardır." Buna karşılık, başka Genetikçiler, hızlı davranmak düşüncesindedirler. No-bel kazanmış Marshall W. Nirenberg şunu yazıyor : "Yirmi beş yıl sonra yapay bildirilerle insan hücrelerini, bundan pek beş yıl sonra bakteri hücrelerini programlayacağız."

Bunu 1969'da yazıyordu, ve herşey, çok az gereçle, iki insanca yapılmış çalışmalardan doğuyor! Ama onların yürekleri ve düşünceleri vardı. Ve Çift Sarmal saygıdeğer bilime ve bilim yükselten de denen büyük sermayeli bilim ticaretine bununla çok ağır bir darbe indiriyor.

Bu kitap önemli olanın para hesapları değil -Watson aşağı yukarı beş yüz dolar alıyor- ama kafa

olduğunu gösteriyor. Ve birkaç delikanlı) Bir orantı meydana getiren dört nicelikten üçü bilindiği halde dördüncüyü bulma kurair. Çev. [2) Değişime uğramış. Biyolojik deyim. Çev. 89

LANfiTLt KİTAPLAR

lı Cavendish'in ünlü ve büyüü adını taşıyan saygıdeğer bir lâboratu-var da dünyayı

değiştirirken, milyonlarca dolar harcayan büyük bilim yükselten örgütlerin neden hiçbir sonuç alamadıkları sorulamaz mı?

Crick herkes başını alıp giderken konuşan, aralıksız konuşan, 2000 biyokimyacının o bir araya geldiği buluşmalar konusunda alay ediyor. Ve uyutucu olmayan eşsiz akademi üyeteri

arasında, o gün bugündür, Nobel ödülü alan ve daha önce adını anmak olanağın bulduğum ilginç bir kitabı : Le hasard et la necessite'yi yazan, Fransız Jacques Monod'u sayıyor, Watson'un yepyeni birşeyi, bakterilerin o zamana kadar varlığını bilmediğimiz cinsliklerini bulduğunu da söyleyelim; Tüm kitapları, tüm yayınları yeni düşüncelerle doludur. Ve burada Çift Sarmal m kendisini aşan gerçek bir sorun çıkıyor ortaya : buluşların bastırılması ve sansürü sorunu. Kara Cüppelilerin sorunu. Bertrand Russel şunu yazmada pek haklı : "İnsanlar Dünya'da-ki herhangi birşeyden daha çok, yıkımdan daha çok, ölümün kendisinden daha çok özgün düşüncelerden korkarlar." Oysa, bu özgün düşünce başka hiçbir yeni kitapta bulunmayandan daha çok güçle Çift Sar-mal'da kendini gösteriyor, bana öyle geliyor ki, bilim dünyasındaki öfkelerin ve çalışmaların tanımından daha çok, kaygılandırıcı ve gene kaygılandırıcı da, işte bu,

Watson'la arkadaşlarının buluşunun sonuçları uzman topluluklarınca incelenmiş ve G. Rattray Taylor'm kitabı, La révolution biologique'-te (Robert Laffont Yayınları) bulunan bir çizelgesi çıkarılmış. Oldukça benzer bir çizelge Rank Corporation'un uzmanlarınca düzenlenmiş.

Buradan 1975'e kadarki ilk aşama :

— El ve kolların ve organların düzenli nakli.

— İnsan yumurtacıklarının deney tüplerinde verimlileştirilmesi — Verimlileştirilmiş yumurtacıkların bir kadına nakli.

— Yumurtacıkların ve eşeylik hücrelerinin sonsuz saklanması. — Cinselliğin istenildiğinde belirlenmesi. — Klinik ölümün sonsuz gecikmesi.

i—İlâçlarla düşüncenin değişimi ve isteklerin düzenlenişi, — Belleğin silinişi, 30

çtFTSAkMA^

— Yapay present (döl yatağı) — Yapay vîruslar,

Buradan 2000'e kadarki ikinci aşama:

— Düşüncenin değişmesi ve kişiliğin yeniden düzenlenişi. — Bellek şırıngası ve belleğin yeni biçimi. — Sanayice "yaratılmış" çocuklar.

— Tam yeniden yaratılmış organizmalar. — Dondurma.

— Gençliğin uzatılması.

— Çelikleme yoluyla yaratılmış hayvanlar.

— Sentez yoluyla yaratılmış moleküler organizmalar. — Organların yeniden canlandırılması. — Şimer (1) tipten insan-hayvan melezleri. 1

2000'den sonraki üçüncü aşama : — Yaşlılığın ortadan kaldırılması.

— Tam canlı organizmaların sentezi, — Bedenden ayrılmış beyinler.

— Beyinle bilgisayar arasında ortaklık. — Tohumların alınışları ve eklenişleri.

— Çelikleme yoluyla yaratılmış insan varlıkları. — Beyinler arası ilişkiler. — İnsan-makine melezleri. — Ölümsüzlük.

Bu öngörüler okununca akla ilk gelen şey, şudur: cesaret edemeyecekler. Ama Çift Sarmal'ın okunması haklı olarak VWatson gibi kişilerin herşeyi kıvrabilir olduklarını gösterir. Bu kitapta adını ettiğim kişilerin kimilerinde rastlanan, az çok başarıyla bastırılmış olan pro-meteuscu ve faustcu zekâ şimdi olanca ışığıyla parlıyor. Ve, İki sarmal simgesiyle, dünyanın fethine çıkıyor. J.B.S. Haldane şöyle yazar: "Olmayan olur ve bundan kimse uzak kalmaz." ' (1) Mitologyada geçen, ağzından ateş fişkırın canavar. Başı arslan, gövdesi keçf, kuyruğu yılan, Khfmaira. Çev. |9f

LANETLİ KİTAPLAR

Yarımın tarihçileri belki, burada söz konusu edilmiş olan bütün lânetli kitaplardan daha çok, İnsanın kendisine göre çok büyük güçlere erişmemesini önlemek için, sansür edilip ortadan kaldırılmasının gerekmiş olacağı şeyin Çift Sarmal olduğuna karar verecekler. Belki de tersine

Kara Cüppelilerin son sözü söylemeyeceklerine, ilerleyişin durdurulmak yerine yavaşlatılabileceğine, böylesine karşı çıkan güçler ne olursa olsun, insanın da sonunda insanlık şartlarında üstün güçler edineceğine karar verilecek.

Çift Sarmal felsefi ve ahlaksal düşüncelerden uzak bir kitaptır. Yazar alay ettiği eskimiş bilginlerden daha kafalıdır ama, İnsanığa karşı sorumluluğunun hiçbir yönünü kanıtlamıyor. Öteki bilginlerin çoğu buluşlarını ancak gizlice ve dar bir ortamda ortaya dökmekte düpedüz anlaşılırken, VWatson yayınlamağı düşünüyor yalnız. Kendisine karşı uyandırdığı öfke, bu yüzden. Parayı, ünü, sonra gücü, doğal olarak aradığını saklamıyor. Ancak, bunları ararken, bütün insanlara şa" şırtıcı kapılar açıyor.

Kuşkusuz geriye insanlığın listesini verdiğimiz ve az çok tümü Çift Sarmal'dan doğan buluşlara göğüs gerip geremeyeceğini bilmek kalıyor.

Kendim, insanlığın neye olursa olsun göğüs görebileceğine ve andığım lânetli kitapları yok etmekle haksızlık edildiğine inanıyorum. Ama bu kişisel, öyleyse su götürür bir düşüncedir. Prof. VWatson'un ruhbilimsel evrimini, insanlara karşı sorumluluğunu anlamamanın zamanla aklına gelip gelmeyeceğini de öğrenmek ilginç olacak. Bugün, simyacılardan ve Dr. Faust'un düşüncesinden esinlenen, üne susamış bir yığittir bu.

Gelecek bize VWatson'la arkadaşlarının özgürce çalışacak son mole-küler biyoloJistleri olup olmayacaklarını, arkalarından geleceklerinin en büyük sırda zorlanmış olup olmayacaklarını ve çalışmalarının yayınlanmasına önemli sınırlamaların getirilmiş olup olmayacağını da söyleyecek.

Ne olursa olsun, çağımızın sonu ilginçlikten yoksun kalmayacak, 92

SONSÖZ

Paranoya ya da eziyet manisi hepimizi pusuda bekleyen bir zihin hastalığıdır. İşte bunun İçindir ki bütün Tarihlimiz boyunca yeyüzünün dört bir köşesine yayılan büyük komploları düşünürken pek tedbirli olunmuyordu.

Bununla birlikte, bizimkinden önce başka uygarlıklar yaşadılar ve bilim ve teknikteki güçlerini

kötüye kullanarak yıkıldılarsa, bu uygarlık" ların ve ölümlerinin anısı böylesi yıkımların tazelenmesini amaçlayan bir komployu çok iyi doğurabilir gibime geliyor.

Bu türden bir ideoloji Joseph de Maistre'in, Saint - Yves d'Alveyd-re'In, ya da Renö Guğnon'un yazılarında güçlük çekilmeden bulunmuş olabilir. Bu ideoloji Tarlıh'ten daha eski bir Geleneğin, bu Geleneği elde tutan merkezlerin ve büyük ölçüde korunan kişilerin varlığını kabul etmeğe dayanır; bu ideolojiye göre, bilim, teknikler ve bütün doğayla ilgili bilgiler sürekli bir tehlike yaratırlar.

İşte bu tamamen gerici bir ideolojidir. Ama gizli bir örgütün kendilerini eyleme geçirdiğini düşünmek için bu yüksek - geleneksel kuramları destekleyen güçlü İnsanların ya da örgütlerin, Tarih'te, yeteri kadar örnekleri vardır.

Bu örgütün önemli gösterileri Engizisyon'da, nazizmde ya da lisen* kizmde görülebiliyordu. Bu son konuda, Medvedev'In kitabını, Gran" deur et chute de Lyssenko'yu (Gallimard) okumak gerekir. Yalnızca yayınlanmış olamadığı için değil, yazarı 29 Mayıs 1970'de tutuklan* mış ve aklı başı yerindeyken bir psikiatri hastanesine yatırılmış olduğu için de kendi ülkesine göre lânetli kitap. Yazar bütün Rus bilgin* lerinin ortaklaşa bir eylemi sayesinde aynı yılın 18 Haziranında salıverilmişti, Bu kitapta anlatılan olayların geçtiği o az çok uzak geçmişte değil de, 1970'de, günümüzde oluyor bu. Görüldüğü gibi, Kara Cüppeliler eylem yeteneklerinden yoksun kalmış değillerdir. 93 /

Gözde Rus biyolojiisti, Jaures Medvedev'In suçu, onlara göre, U-senkizmin geçersizliğini bildirmek olmuş. Neydi söz konusu? Kendi kendini yetiştiren ve bağnaz, siyaset adamlarınca ve hele Stalin'ce desteklenen şarlatan. T. D. Lyssenko, kafasından uydurma bir biyoloji yaratmış, böylece S.S.C.B.'nde Jenetik bilimini yıkmıştı. Özellikle, Rusların yaklaştıkları DNA'nin çift sarmalının S.S.C.B.'de bulunuşunu engelledi. Rus Jenetikçileri toplama kamplarına atıldı. Çok insanın Prof. Watson'la arkadaşlarına uygun gördükleri bir yazgı bu. Rus Jenetiği ancak çok yakınlarda gene belini doğrultmağa, başladı ve LyssenkoYün kurbanları yeniden saygınlığa kavuşmuş oldu. Lyssenko, ona gelince, o gene özgürlükteydi ve sıkıntıları olmadı. Ünü sırasında, Rus Devlet Korosu onun onuruna şu ilfihiyr söylüyordu : "Çal keyfince, akordeonum,

Söyliyeyim dostumla bengi zaferini Skademi üyesi Lyssenko'nun, Kararlı bir adımla izlediği Yolu
Mıtşurin açtı

Onun sayesinde, olmayacağız artık

Mendelcilerin - morgancılann kurbanları." (1)

Bu sırada, Stalin kamplarında Jenetikçiler topluca öldürülüyordu.

Lyssenko'hun bir Kara Cüppeliler örgütünden olduğunu kesinlikle söyleyemezdim. Çok güçlü bir uzmandır her halde. Ve böyle bir örgütün var olduğuna inandım.

Şimdi bu örgütün gücünün bir dereceye kadar yeni bir gösterisi üzerinde soruşturma yapmak üzreyim, bugüne dek elde ettiğim sonuçlar tam ve kesin değilse bile - hiçbir zaman böyle olmayacaklar mı? -ilginçlikle doludur her halde.

1943'ün sonundan 8 Mayıs 1945'teki ateşkese kadar, İtalya'da Mussolini tarafından yönetilen bir İtalyan Cumhuriyeti oldu. Bu Cumhuriyetin gizli tarihi Reich IM'ünkinden çok daha az bellidir Mussolini, Httler gibi, elinin altında gizli akıl hocaları, kara büyücüler

bulunduruyordu. Bunlar yaşadılar ve İftira yasaları onların adlarını vermeğe engel oluyor. (1) Mltşurln tarımbllîmci (1855-1935); Mendeleev kimyacı (1834-1907}; Morgan Amerikalı biyoloJist (1866-1945), Çev. 94

SON SÖZ

İçlerinden ikisinin buyruğu üzerine, öze) bir faşist birlik, 1944'de, Sociötö Royale-du Savoir de Naples'in malı olan 80000 kitap ve et-yazmasını yaktı.. Girişimin amacı pek büyük bir önem taşıyan belgelerin müttefiklerin ellerine geçmesini önlemekmiş, -1

Bu belgelerin kimileri eskiydi; ötekiler, yeniler, Mussolini'nin zamanında yapılan büyü araştırmalarına dayanıyordu, benim bu araştırmalar, konusunda öğrenebildiğim şey de kitaplığın yakılışı üzülecek ve fotokopilerini bulmak için elimden geleni yapmaya çalışacak derecede ilginçtir. Bu araştırmaların hiç değilse birinin bütün bütüne özgün olmak değeri vardır, bü, bu alanda az bulunur şeydir. Bir büyücü, teleskop yardımıyla bir yıldızdan gelen ışığı su üzerinde toplayıp böylece Srius - suyunu, Vega - suyunu, Antares - suyunu, Aldebaran - suyunu, v.b. elde etmişti. Daha sonra bu suda örneğin uranif nitrat gibi meteoroloJik ve kozmik etkilere karşı

özellikle duyarlı cevherleri billûrlaştırmağı düzenliyordu. Bunda başkaları de vardı.

Hepten önemli kimi bilimsel örgütler bu türden olguları inceliyorlar. Ama büyücü hiç te bilimsel olmayan sonuçlar elde ediyor. Yıldızların ışığına serilmiş suda biliûrlaşân tuzlar yığmalar yaratıyorlar ve bu yığmalar, gördüğüm biçimlerine göre, söz konusu yıldızların ezo- terik simgelerine çok benziyordu-

Bu olayın açıklamasını bana sormayın, bilmiyorum bunu.

Napoli kitaplığının bu türden fantastik, eski ve yen! buluşlarla dolu olduğu, içinde Leonardo da Vinci'nin yasaklanmış elyazmalarının, faşist polis Sicilya'daki Cefalu manastırından ortadan kaldırdığında Aleis-ter Crowley'nin üzerinde ele geçen belgelerin de bulunduğu sanılmaktadır.

O, Mart 1944 gününde, Kara Cüppeliler kara gömleklilerin müttefikleriydi. Korkunç birleşme. Kuşkusuz, bütün lânetli kitaplar bilimsel ya da büyüye) değildir. 7 Nisan 1971 Çarşamba günü Canard Enchaîne'den şu ilginç alıntının gösterdiği üzere, siyasal olanları da vardır; "Fildişi Kıyısı'nda, Yammassokro'ys sığınan, Biafra ordularının eski kumandanı, Alexander Madiebo, birkaç hafta önce, anılarının yazılışını bitirdi. İçlerinde yığınla olayı açıkladığı anılar: Fransa'ca sağlanmış silâhların listesi, geçit yerleri, Biafra'yla uzlaşma içindeki Foccart*-ın casuslarının adları, v.b. 95

LANETLİ KİTAPLAR

"Hele SAFRAP-ERAP'ın kâr etmesinin gerektiği kimi petrol sözleşmeleri, üstelik ter eski-Biafra toprağında kurulmuş maden yatak* lan açısında NiJerya'yla tartışıldığı bir zamanda, bu iş Paris'te öğrenildi ve kimseyi sevindirmede.

-Hoş değil ama, kalem özgürdür, değil mi? Öyleyse... öyleysş üstüste gelen bir rastlantıyı belirtmekten kendimizi alamıyoruz: bir centilmen topluluğu Fildişi Kıyısı'na gidecek uçağa binip Madiebo'nun villâsında, kurala uygun, bir araştırma yapmağa gitti. Görevleri, doğrusunu söylemek gerekirse, başarıyla sonuçlandı ve lânetli elyazması ortadan yok oldu. Talihsizlik: general Madiebo'nun elinde bu anıların Londra'da bir kasada sağlam yere de yerleştirdiği bir kopyası varmış.

"Çok rezilce şey, kuşulanma..."

Canard Enchaîne'yle her ne kadar dostluğum varsa da, bu yazı benim değildir.

Ama "lânetli elyazması" deyimini oldukça seviyorum ve günümüzde, özellikle de bu kitabın alanında, düşünülmediğinden daha çok İpliğinin pazara çıkarıldığına inandım. 96